

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
СЕДМО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ
Четврти дан рада
18. јун 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици,
настављамо рад седнице Седмог ванредног заседања Народне скупштине
Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници присуствује 91 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали,
молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у
посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да су у сали присутна 93 народна посланика и да постоје услови
за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници народни
посланици Дејан Раденковић и Гордана Чомић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О
ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ
(наставак претреса у појединостима).

Стигли смо до амандмана на члан 1. који је поднео посланик
Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председнице.

На Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној
самоуправи поднео сам амандман на члан 1. са жељом да додатно
прецизирам Предлог закона, а уједно да укажем на важност и потребу да

се посебна пажња скрене на индустријализацију и индустријску производњу.

У својим ранијим излагањима већ сам указивао на значај индустријске производње и стварања нових вредности. Колико је битно да имамо стабилну и јаку индустријску производњу, видимо у настојању Владе Републике Србије и председника Републике Србије Александра Вучића да доведе што већи број страних компанија у нашу земљу.

Мој Алексинац, после „феноменалне“ владавине од 2000. године, остао је без четрдесет мањих или већих предузећа; око три хиљаде радника остало је на улици, без наде, без исплаћених зарада, без уплаћеног пензијско-инвалидског осигурања, готово без могућности да се преживи.

Данас ситуација није идеална, али је далеко боља него што је била. Предузеће „Грамер систем“ упошљава око 1.600 радника и знатно је смањен број незапослених, што у великој мери утиче на развој Алексинца и бољи живот грађана. Отворена је хладњача „Моником“ и то је једна од најмодернијих хладњача у Србији. Реновиран је мотел, који је био тотално руиниран.

Све ово су добри примери сарадње локалне самоуправе и Владе Републике Србије, јер је само добром сарадњом могуће унапредити и створити боље услове за живот грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Јован Палалић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Претходних дана много се расправљало и говорило о томе какво је стање у локалној самоуправи и прављена су различита поређења у односу на претходни период и данашњи период. Ја се морам осврнути на нека питања која се тичу системског карактера с обзиром на то да сам у једном периоду био два пута на челу тада постојећег Одбора за локалну самоуправу и имао могућност да анализирам рад локалне самоуправе. Сасвим сигурно сам могао да уочим основне проблеме који су се тицали, могу слободно рећи, стварања системског хаоса, у институционалном смислу, у локалној самоуправи.

Много мојих колега је говорило о материјалним злоупотребама које су се дешавале у локалној самоуправи, али ја само желим да подсетим грађане и народне посланике да се сетимо како је изгледала локална самоуправа у том периоду. Многи су заборавили да је скоро једна трећина општина била у перманентној блокади због катастрофалног Закона о локалној самоуправи, који је предвиђао непосредни избор градоначелника. Перманентни сукоби између скупштине и градоначелника, референдум и трошење средстава одликовали су један период функционисања локалне самоуправе.

Онда је дошао други снажни ударац, на који је тадашња власт ћутала све време, а то је умањење трансферних средстава локалним самоуправама, где је велики део локалних самоуправа дошао буквално на руб егзистенције. А да не говорим о дискриминацији када је у питању финансирање локалних самоуправа, када су поједине локалне самоуправе фаворизоване док су друге фактички бацане у запећак.

Донет је закон, буквално усред мандата локалне самоуправе, којим је предвиђено да мандат припада одборницима а не политичким странкама, чиме је створен потпуни хаос у локалним самоуправама. Злоупотребе, задуживања, мањак инвестиција, одсуство плана и развоја биле су карактеристике тог периода; одсуство закона којима се регулише положај запослених у локалним самоуправама, положај запослених у аутономним покрајинама. Значи, један системски хаос који је трајао буквално скоро деценију.

Није било лако после тог периода успоставити какву-такву стабилност, која се сада уочава у доношењу закона који дефинишу положај запослених, у јасним плановима када су у питању инвестиције локалних самоуправа, у стабилности локалних самоуправа, која је изузетно важна не само за функционисање њихових органа него и за привлачење инвестиција.

Они који говоре о данашњем стању, нека не пореде како су они вршили власт у претходном периоду када су у питању локалне самоуправе и какав је маћехински однос био према локалним самоуправама. Данашње стање је неупоредиво боље и, наравно, требаће много више времена да се поправи катастрофа која је остала иза њих. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Драго ми је да се претходни колега осврнуо на то какво је стање у локалним самоуправама данас и какво је било некада. Надам се да ће министар Ружић бар покушати, дати иницијативу да се локалним самоуправама врати бар део отетог новца од педесет милијарди динара. Од 2012. године до данас свим локалним самоуправама, без обзира на то како се оне зову и на којој територије наше државе се налазе, узето је педесет милијарди динара. То наизглед делује безазлено, али то ни у најмању руку није безазлено јер се тиме председници општина и градоначелници терају и приморавају, везују им се руке јер немају новца у свом буџету и онда морају да иду у Владу Републике Србије или код неког координатора, Бранка Маловића или других координатора СНС-а, да траже новац за своју локалну самоуправу. И ако добро испуњавају

обавезе у СНС-у, добиће новац од министарства, а ако не испуњавају, неће.

Како изгледају локалне самоуправе сем тога што им је Српска напредна странка одузела педесет милијарди динара? Изгледају тако да 2014. године од дванаест црпних станица ниједна није радила, због чега су се десиле поплаве у општини Смедеревска Паланка. Овом приликом захваљујем се господину Давенпорту и ЕУ и свим људима који су учинили напор да се последице тих катастрофалних поплава санирају.

Али оно што је лоше, министре Ружићу... Ево, ја сад вас лично позивам пошто већ пет дана ниједан министар, ниједан владин функционер није нашао за сходно да посети Смедеревску Паланку, општину од 60.000 становника, где је хиљаду домаћинстава уништено, где је више од четири хиљаде хектара обрадиве пољопривредне површине уништено... А пре само месец дана, пред локалне изборе, свакога дана смо имали министре, у налетима – пре подне једне министре, по подне друге, увече премијерку. И ви сте тада долазили у Смедеревску Паланку. Ја вас сад позивам да покажете разлику између вас и осталих и да бар ви посетите Смедеревску Паланку и, у складу с вашим надлежностима, помогнете грађанима Смедеревске Паланке.

Знам да то неће урадити Бранко Маловић, који је свакога дана опседао грађане Смедеревске Паланке, да то неће урадити чланови СНС-а из Ковина, Алибунара, Панчева који су прешли Смедеревску Паланку уздуж и попреко, па их ја сада позивам, као велике патриоте, да дођу у Смедеревску Паланку и да сада помогну грађанима Голобока, Влашког Дола, Грчца, наравно и другим општинама, Пожеги и граду Ужицу.

Како изгледају општине данас? Мислим да је важно да се уведе један нов начин пословања у локалној самоуправи, једна нова институција, а то је институција тапшача Српској напредној странци, јер сви запослени, у свим локалним самоуправама, уколико у кругу од педесет километра долази Александар Вучић у неки град или општину, у обавези су да напусте своје радно место, као што је то било у Нишу у вези с аеродромом, да дођу и тапшу и аплаудирају председнику СНС-а или премијеру. Тако да је боље да то легитимизујете и легализујете и уведете функцију тапшача у локалним самоуправама, који ће аплаудирати Српској напредној странци.

Како данас изгледају општине? Изгледају тако да су, нажалост, грађани Краљева, једног сјајног града, одређени на то да градоначелник туче људе на улици, да њихов градоначелник као капиталну инвестицију отвара семафор; градоначелник Новог Сада као капиталну инвестицију отвара паркиралиште за бицикле, а градоначелник Лесковца, чувени

„геније“, отвара чесму на гробљу и то проглашава за капиталну инвестицију.

Ви и даље, пријатељи, отварате инвестиције које је већ отворила Демократска странка и влада Демократске странке.

А не бих да говорим о господину из Алибунара, који је био у затвору. Из затвора је враћен после два месеца служења казне. Он је враћен директно на место председника Општине Алибунар.

Оно што сте ви увели у локалне самоуправе јесте хаос. Оно што сте ви увели у локалне самоуправе јесте то да мора да се јави координатору СНС-а, да послушни добијају новац из буџета, да непослушни не могу да се обрате премијеру, министрима и Влади Републике Србије.

Још једном, завршавам, позивам министра Ружића да посети Смедеревску Паланку пошто је невероватно, у Влади вероватно има 18-19 министара, да ниједан министар није нашао за сходно да дође у Смедеревску Паланку и посети људе који су изгубили све што су имали, и у пољопривредном смислу и у економском смислу. Не могу да верујем да је двадесет министара у изборној кампањи пре месец и по дана било у Смедеревској Паланци, на челу са премијерком, а сада премијерка иде у Тополу; осам километара имате од Тополе до Смедеревске Паланке, није могла ни да сврати у Смедеревску Паланку.

Без обзира на то што сам припадник Демократске странке и што имамо велике разлике и што се никада нећемо сложити са политиком СНС-а, позивам министре да помогну грађанима Смедеревске Паланке. За ову тему не треба да буде политичког надгорњавања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Александар Марковић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Најгрубље је прекршен члан 106. али и члан 107. Члан 106. каже да говорник мора да се држи дневног реда. Шест минута је причао, ништа о тачки дневног реда није рекао. Али оно што је горе, прекршен је и члан 107, односно директно је угрожено достојанство Народне скупштине али и свих грађана Србије. Зашто? Врхунац лицемерја је да неко позива Владу Србије да помогне грађанима Смедеревске Паланке, а тај неко је најдиректније крив за све оно што се дешава данас у Смедеревској Паланци. Тај неко је најдиректније крив за то што су опљачкани грађани Смедеревске Паланке, јер је Смедеревску Паланку оставио и без струје и без воде и са четири милијарде динара губитака и минуса.

С друге стране, то говори представник странке која не постоји. Демократска странка званично више не постоји. Они јуче на седници кворум нису имали. Молим вас, демократе без кворума на Главном одбору нису могле да изаберу органе странке. На првој седници Главног одбора Демократске странке од када је изабрано ново руководство Зоран Лутовац

није имао кворум, због чега није изабран Извршни одбор. И он данас нама нешто овде прича, човек који нема странку. Странка не постоји, нису имали кворум.

Сматрам да сте морали, минимум, да га опоменете. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Јован Палалић, реплика.

Изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Морам да реагујем с обзиром на то да се овде многе колеге не сећају како су изгледале локалне самоуправе у периоду од 2008. до 2012. године. То је била једна катастрофа, једна девастација. Нико није имао храбрости да реагује када су 2009. године умањена трансферна средства локалним самоуправама. А онај који је требало да реагује, који се налазио на челу Сталне конференције градова и општина, који је морао да говори у име локалне самоуправе, који је морао сваки дан да позива министра... Знате ли ко је био тада председник Сталне конференције градова и општина? Саша Пауновић. Реч није рекао док су укидана трансферна средства, док су дискриминисане општине када је у питању додела средстава општинама, када је тадашњи министар Млађан Динкић само „својим“ општинама додељивао средства, док су цртани неки региони (нико не зна која је улога тих региона била и да ли то уопште данас постоји), док су се задуживале локалне самоуправе. Сви су ћутали.

И ми сада хоћемо да говоримо како је тад било сјајно време? Никад горе време није било када су у питању локалне самоуправе, никад задуженије, никад више злоупотреба. Имам обавезу то да кажем јер сам тада био на челу Одбора за локалну самоуправу, говорио, обраћао се тадашњем министру Марковићу, председнику Сталне конференције, председнику садашње Општине Параћин. Нико реч није рекао. Осим што им је било битно да су на својим функцијама, да се сликају и да ништа не раде за грађане локалних самоуправа.

ПРЕДСЕДНИК: Господине Милојичићу, можете само по амандману. Захваљујем.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Како грађани Србије живе, јасан је показатељ: у време нас, како ви кажете, „жутих“ цена малине је била два евра, данас је цена малине 60 динара; у време нас „жутих“ цена жита била је 25 динара по килограму, данас је цена жита 13 динара по килограму. У време нас „жутих“, тј. златних, субвенције за пољопривреду биле су 14.000 по хектару, сада је субвенција за пољопривреду 4.000 по хектару, притом је цена нафте тада била 80 динара, сада је цена нафте 160 динара. Евро је био 80, сада је евро, драги пријатељи, 118.

Знам зашто претходног говорника боли јучерашња седница Главног одбора Демократске странке – зато што је Демократска странка донела

историјски важну одлуку да уђе у преговоре са целокупном опозицијом. И зато што знате да је ДС носилац промене са читавом опозицијом, која ће вас победити за две године, и са тим Драганом Ђиласом и са целом Демократском странком и са свим људима у опозицији.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, по Пословнику.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам достојанство Народне скупштине, члан 107. Наиме, даме и господо народни посланици, овде су изречене велике неистине. Речено је да је Демократска странка плаћала пшеницу 25 динара, а да је данас цена 13 динара. Цена пшенице са ПДВ-ом је око 18,5 динара, значи 50% више него што је тврдио срећни продавалац базена, човек који је попио за једно вече тенк, односно попио је више пара него што је Шутановац добио за тенк.

Цена малине је била таква да су 2011. и 2012. године малинари данима тапкали испред зграде Владе Републике Србије, а једне године је цена малине била толико понижавајућа да су је просипали. Цена вишње је била такође. Подстицаји које су они издвајали...

(Радослав Милојичић: Колико? Цену кажи.)

Ево, чујете ове крике.

Подстицаји које су они давали били су на нивоу од 136.000.000 евра. Подстицаји које ми издвајамо за пољопривреду су 309.000.000 евра.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас, то није у складу с повредом Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја вам говорим да је повредио Пословник.

ПРЕДСЕДНИК: Знам и ја, али повреда Пословника је потпуно другачији институт од дискусије.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Госпођо председавајућа, елементарне непогоде дођу и прођу, али ДС је елементарна непогода која је трајала дванаест година.

ПРЕДСЕДНИК: Имате време ваше групе, можете да користите ако желите да дискутујете по амандману. Ово није била повреда Пословника.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, реплика.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Радослав Милојичић, народни посланик, малопре је изнео једну велику неистину када је рекао да су они из Демократске странке постали део неке целовите опозиције.

Као српски радикали, имамо потребу да скренемо пажњу јавности да смо ми опозиција и да нам не пада на памет да будемо део те групације прозападних рушилачких експоната и не дозвољавамо да нас било ко на тај начин сврстава у ту групацију. Ми српски радикали смо једина права,

истинска опозиција. Ми смо опозиција власти Александра Вучића, ми желимо да ту власт срушимо, али на изборима, и не пада нам на памет да учествујемо у овоме што раде ови којима се Милојичић поноси.

Молим вас, господине Милојичићу, да водите рачуна када говорите о целовитој опозицији, да се лепо сврстате. Набројте слободно све који сте то ви вајни опозиционари и прозападни експоненти, а нас српске радикале не мешајте у ту булументу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Господине Милојичићу, шта желите?

(Радослав Милојичић: Поменут сам.)

Па, поменути сте зато што је реплика у питању, али изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Само ради грађана, бићу врло кратак.

Наравно да Демократској странци не пада на памет да икада иде у коалицију с онима који су упропастили Србију деведесетих година, а то су радикали, и с њиховим следбеницима, тј. ученицима, а то је садашња Српска напредна странка. Наравно да Демократској странци не пада на памет да икада иде у коалицију са СРС-ом и са њиховим потомцима, СНС-ом.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ко је уништио Србију и на који начин најбоље говоре подаци који су непобитни. Од 2000. године је настао хаос у држави Србији, 2000. године у тој досманлијској „булдожер револуцији“ десила су се разна чуда. Остали су познати по томе што су стотине хиљада људи оставили без посла, што су распродали комплетну привреду. Наравно, била је то буразерска приватизација, пуна лоповлука, пуна криминала. Нажалост, ни до данас све те криминалне приватизације нису разрешене, а обавеза је садашње власти да то свакако уради.

Демократска опозиција тадашња, како су се звали, чији је део била и ова садашња Милојичићева странка, или окосница, били су ти који су уништили српске банке, који су увели овде стране банке због којих и данас грађане Србије и привреду боли глава; они су са дугим цевима упадали у институције, од Народне банке, Привредног суда итд.; они су уништили правосуђе, они су из кабинета Душана Петровића формирали, односно бирали, предлагали Народној скупштини судије и председнике судова. Дакле, све лоше што се дешавало у држави Србији почело је управо те 2000. године. Може господин Милојичић и сви они могу колико год хоће да скрећу пажњу, али са те чињенице не могу да скрену пажњу.

Проблем јесте што садашња власт није урадила ништа озбиљно да се, колико је могуће, санирају ти проблеми који су настали у току досманлијске власти, али то је због тога што су на том истом проевропском путу, који је заправо трагедија за грађане Србије и за државу Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа. Реплика.

Видите, кад треба да се добије неки конкретан одговор на прозивке, онда их у сали нема. Значи, СНС никад неће правити коалиције с онима који руше државу, који су буџет Србије подредили тајкунима, онима који данас не могу ни цензус да пређу па се удружују са неким тајкунима из прошлости да би на изборе поново изашли и покушали да пређу тај цензус.

С друге стране, када причамо о локалним самоуправама и о томе шта се дешавало у Смедеревској Паланци, ја бих стварно замолила господина Ружића да погледа код министра финансија како изгледа девастирати једну локалну самоуправу. И то је била тема, иначе, са Конгресом локалних самоуправа када су били гости овде у Одбору за финансије; нису могли да верују да може да се деси у једној држави да локална самоуправа направи минус од четири милијарде динара и практично онемогући буџет Србије да функционише у односу локална самоуправа – буџет Србије. Тако да је то слика коју ДС шаље својим бирачима, и пре четири године и сада. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Живковић, по амандману.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. Ево, да се и ја прикључим овој дубоко стручној и посвећеној расправи о закону о изменама Закона о локалној самоуправи. Видим да је потпуни фокус на томе, па да дам свој скромни допринос.

Потпуно је неразумљиво зашто владајуће странке (или владајућа странка) имају тај ниво нервозе и расправу о једном закону који је важан за функционисање Србије своде на обрачуне са својим политичким противницима. За то постоје, наравно, друга места, други амбијенти и други модалитети. Није ми јасно откуд код једне тако, по њиховом мишљењу, успешне власти имамо тај ниво нервозе, ту реакцију на лоше организоване протесте против горива, на то да неки новинари нестају, па се врате, на стварање једне атмосфере страха и хаоса у Србији од стране владајуће странке.

Прича се о сто милиона евра који су дошли јуче, прекјуче, знају власти, из иностранства за организовање пуча против Вучића. Прича се о томе да су то неке стране амбасаде дале... Као да постоје домаће амбасаде у Београду, наравно да су све стране. Али не знам чему та паника, чему толике неистине.

У петак, или кад је била последња седница, неко ко се представља као шеф Посланичке групе СНС придружио се тим неистинама па је говорио поново ону субурбану легенду – не урбану, наравно, него субурбану легенду – о бурету и о рачунима за струју за које сам ја наводно

рекао да се спаљују. Последњи пут у историји човечанства ћу да поновим – наравно да је то неистина. Позивао сам да се не плаћа такса за РТС, који је тад био ђубре, као што је и данас. И та такса је укинута, као прва одлука нове, демократске власти, јануара 2001. године.

Постоји још једна додатна лаж коју је изрекао шеф владајуће већине у Парламенту, један од најпааметнијих, најлепших, најинтелигентнијих, заједно с једним другим што седи ту у првом реду. То је тај тријумвират који он са Вучићем и тим још једним чини у СНС-у, то је елита СНС-а. Рекао је да је неки пројекат који се звао „Енергија за демократију“ злоупотребљен с моје стране, да сам позивао људе да бацају рачуне за струју, а после обезбедио само Нишу и још неким градовима, сутрадан, прекосутра, када сам постао локална власт, део локалне власти, и да то није фер према остатку Србије.

Лаж је, прво, да сам позивао да се спаљују рачуни. А та лаж се везује за 1996. годину, када су били протести. Програм „Енергија за демократију“ био је активираан крајем 1999. године, значи три године касније, и трајао је две-три године, на срећу грађана оних градова који су тада имали нормално грејање.

Према томе, молим вас да смањите тај ниво лажи, јер нема потребе; ако сте тако успешни, полако, уживајте у успешности својој, у благодетима које дајете грађанима Србије. Они ће то сигурно памтити и на прави начин вратити, као што се то десило 2000. године.

Коначно, позивам грађане Ниша да 22. овог месеца, у петак, дођу испред Скупштине града, јер ће тада бити заказана седница када ће локална власт покушати да отме Нишу аеродром.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, имате простор за конференцију за медије и обратите се.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Такође и ви.

ПРЕДСЕДНИК: Не пада ми ни на крај памети. Обратите се...

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Заказали сте.

ПРЕДСЕДНИК: Да, али сада... Духовито.

Показаћу грађанима Србије шта је украдено и како смо успели да вратимо оно што је украдено 5. октобра.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То ме радује.

Да ли могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК: Не.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Одузимате ми реч?

ПРЕДСЕДНИК: Само сам вам ускратила даље обраћање, а добићете ваше време. Само да вас искључим.

Значи, конференције за медије и остало – по процедури, и позиви на неке скупове, какви год да су, а не у оквиру дискусије о Предлогу закона.

Да ли смо се договорили?
Да ли желите да наставите?
(Зоран Живковић: Касније.)

Хвала вам.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, јавио сам се за реплику поводом излагања господина Живковића. Ја њега нећу да вређам, то је његов манир, нека ради шта му је воља.

Оно што желим да нагласим јесте да су сви грађани Србије могли да виде Зорана Живковића, као градоначелника града Ниша, како је у буре убацивао рачуне за струју и позивао грађане Ниша и све друге грађане Србије да раде исто то што је он радио. Ја сад можда јесам ђубре, можда јесам ружан, можда сам будала, овакав сам, онакав сам, али, просто, то су чињенице.

Као што је чињеница да је Европска унија селективно 1996/1997. године помагала само оним општинама, односно оним градовима у Србији у којима је победила Коалиција „Заједно“. Тај пројекат јесте „Енергија за демократију“, јесте започет 1996/1997. године, а настављен је у зиму 2000/2001. године да би се оснажила власт ДОС-а. Пошто је ДОС дошао на власт на противустанан начин у октобру 2000. године, били су килави и неспособни да било шта ураде сем да са митраљезима упадну у Народну банку Србије, Народну скупштину и Савезну управу царина, па, да се оснажи власт ДОС-а, онда су им слали мазут, пумпе за гориво итд. И то је такође било у зиму 2000/2001. године.

Иначе, нема разлога да будемо нервозни, нити је било ко овде нервозан. Поготово немамо разлога да будемо уплашени. Ја не знам ко се више у Србији вас плаши. Ви у Србији више не представљате скоро никога, сем сами себе. Једна ваша колегиница је у петак рекла...

(Председник: Време, хвала.)

Ево, завршавам.

... Да не зна ни којој посланичкој групи припада, не зна ни како се нашла у Парламенту, а иначе јој Зоран Живковић, каже, и није шеф.

Дакле, никога се не плашимо, нема никакве нервозе; радите ви ваш посао, а ми ћемо да радимо наш, а то је препород.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика, Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, још једном да поновим, прво, покажите те фотографије, снимке, записе служби или било кога где се види било каква моја активност везана за те рачуне за струју. Ево, то је било пре 22 године, никад се ништа појавило није. Ја вас позивам да

урадите још једном, можда руска служба има, или белоруска, или ови из Абу Дабија, ваши вековни пријатељи, можда су они то снимали. Било која фотографија, било какав доказ лажи о којој говорите 22 године.

Да вас подучим, а можете и да гуглате ако не знате на други начин да дођете до информација, пројекат „Енергија за демократију“ договорен је у време НАТО бомбардовања у Нишу, у грчком конзулату који је тада у Нишу постојао, са моје стране, и са друге стране је био господин амбасадор Власопулос, грчки амбасадор. Тада је он питао – како да вам помогнемо после свега овога што вам зло радимо? Ја сам, поред неких ствари, рекао и мазут за грејање. Тај пројекат је почео да функционише у зиму 1999. године. Тадашња власт је хтела да отме тај мазут па сам морао са амбасадорима из ЕУ и са грађанима Ниша да одем на Прешево да спасавам те цистерне, о чему постоје подаци, и филмски и фотографије и записници служби безбедности и других озбиљних служби.

Према томе, хајде мало чињенице, није вам тешко да урадите тако нешто. А све друго што говорите о лажима и у лажима, ја више нећу да улазим у то, то је ваш брлог, то ви сами са собом радите.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председнице.

Ја сам се још малопре јавила по Пословнику, али могу и сада да искористим то своје право. Позивам се на члан 106. став 1: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес“. Колега Живковић је два пута злоупотребио право да говори, прво по амандману, а касније на основу реплике коју је добио.

Морам да кажем да никаква нервоза није у питању, нема потребе да посланици СНС-а буду нервозни. Посланици СНС-а само имају потребу да грађанима кажу истину.

Ако смо већ код истине и ако смо већ код чињеница, сматрам да не би требало да се колеги Живковићу дозвољава да овде позива на протесте у Нишу. Јесте, седница ће бити заказана у Нишу двадесет другог, односно у петак. Јако је ружно да се прилика у Народној скупштини користи за то да се позива на протесте у Нишу.

А кад смо већ код истине и чињеница, онда то значи да ја овде по повреди Пословника могу да причам и о приватизацији и продаји „Србија туриста“, у чему је учествовао Зоран Живковић, када је 230 људи остало без посла. Онда то значи да могу да причам и како је Зоран Живковић искористио своје премијерско место када је Дуванску индустрију Ниш, практично, направио ни на шта, када је 20.000 људи изгубило посао итд.

Молим вас да убудуће упозорите говорнике да не чине овакве повреде Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

Зоран Живковић, по амандману.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала колегиници што се придружила мом позиву грађанима Ниша да изађу на протест 22. испред Скупштине града. То је једна ствар.

Друга ствар, још мало подука – Дуванска индустрија Ниш никада није имала 20.0000 запослених. Мало сте помешали. То је била Електронска индустрија. Она је практично престала да ради 1991. године...

(Председавајући: По амандману.)

... Као и сви остали, колега.

Амандман, то је врло важно за развој и живот локалне самоуправе јер део прихода локалне самоуправе долази и по том основу. Те године када је приватизована Дуванска индустрија Ниш локална самоуправа је од тог посла добила двадесет и нешто милиона евра, што је била скоро половина, ако не и више од половине, буџета Града Ниша за ту годину. Та приватизација, која је добра и за локалну самоуправу града Ниша али и за државу у целини, јесте успешна, она је препородила један део грађана Ниша. Та фабрика је и данас једна од пет највећих које пуне буџет Србије. Ми немамо шверц дувана зато што је то приватизовано и ја сам поносан на то.

Што се тиче „Србија туриста“, тачно је да сам мотивисао купца који је пре тога купио „Путник“ београдски, а пошто је Нишлија на раду у Лос Анђелесу, да размисли и о „Србија туристу“. То је била добра приватизација, која је глупошћу каснијих власти и синдиката „Србија туриста“ доведена до тога да је на крају на арбитражи држава Србија морала да плати том власнику који је приватизовао велике паре.

Према томе, поносан сам на све приватизације и сносим пуну материјалну, кривичну или било коју одговорност за све приватизације које су извршене до краја 2003. године. Не желим да сносим никакву заслугу за то, то је био мој посао. Као и за оних двеста и нешто хиљада људи који су постали држављани Србије зато што сам им ја дао потпис на решење о држављанству и за многе друге ствари, ја немам, за разлику од неких мојих претходника и претходница, чега да се стидим из своје прошлости. Напротив, четрнаест и по година након изласка из власти ја сам још увек човек који живи нормално, који слободно иде улицама било ког града у Србији и ван Србије, који се не плаши никога и ничега, који је

спреман да изађе пред суд божији, ако постоји, пред суд било који земаљски, а има их, хвала богу. Спреман сам да браним све и поносан на оно што сам урадио и волео бих да сви заједно, ви прекопута мене, имате бар 5% тог задовољства и поноса када одете некад са власти, негде јануара следеће године, у односу на понос и част коју ја осећам према себи. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да видимо ко се јавља по повреди Пословника.

Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поново сам се јавила по повреди Пословника. Рекламирам члан 107: „Говорник на седници Народне скупштине дужан је да поштује достојанство Народне скупштине“.

Грубо је повређено достојанство Народне скупштине али је грубо повређено и достојанство свих грађана Ниша. Поштовани председавајући, не знам да ли сте ви чули да је колега Живковић управо изговорио да је поносан на сваку приватизацију и на све те послове у којима је учествовао. То значи да је поносан на губитак свих радних места, за све грађане Ниша. Будите сигурни да му грађани Ниша то неће заборавити.

Молим вас да примењујете Пословник сходно чл. 108. и 109. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Студенка Ковачевић, по амандману.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Вратићу се на локалне самоуправе. Ево како се опходила према локалним самоуправама „жута“ досовска власт – привреду су продавали, људе оставили без посла, али су зато своје партијске кадрове запошљавали по локалним самоуправама и локалним предузећима, а број запослених, који треба да прати број становника, удвостручили су. Ти људи данас плату примају из локалних буџета. Та предузећа, и да наплате сто посто својих услуга, не могу да покрију плате прекобројних запослених. А ради се о предузећима која су од животне важности за грађане. Сада су општине принуђене да тим предузећима дају субвенције како би наставила са радом и грађанима обезбедила воду или грејање. На то је овај човек поносан? Срамота, заиста. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Зоран Живковић, по амандману.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Не знам одакле је претходница али да је жива и здрава и добродошла, не знам из ког града, али очигледно да не зна ништа о томе, рецимо, о примеру локалне самоуправе Града Ниша.

Негде у новембру 2000. године, након што сам други пут изабран за градоначелника Ниша, због одласка на другу функцију дао сам оставку на то место. У том тренутку у администрацији Града Ниша радило је 815 људи. Понављам, 815 људи. То може да провери министар, људи из Министарства, неки се можда и сећају тих бројки пошто су и тада радили. Данас у администрацији Града Ниша ради близу 3.000 људи, што је, да вам помогнем, скоро четири пута више него што је било тада.

А морам да вам кажем да је и тих 813 вероватно било мало више него што треба зато што смо у време бомбардовања радили са половином од тог броја јер је један део био мобилисан, а госпођама, дамама, женама које су радиле у управи а неко од њихових рођака је био мобилисан дао сам могућност да остану код куће, јер је било тешко од њих очекивати да се посвете послу у тој атмосфери и тој ситуацији. Значи, са четиристо и нешто људи смо радили све послове локалне самоуправе, плус онај део посла који је наметнуо рат. Тада, наравно, није било времена за пресађивање косе са задњице на чело, као што неки раде лоше, али је било пуно услова да се уради онај део посла који је био неопходан у том тренутку.

Понављам још једном, за то ангажовање Града Ниша, у време када сам био градоначелник, Град Ниш је добио Велику повељу Војске Југославије за патриотски допринос у борби против агресије НАТО-а, а ја лично једну малу захвалницу од исте те војске. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Живковићу.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 106, члан 107. Мада сам се јавио два пута по редоследу, нисам добио реч, али боже мој.

Овде је изречен низ неистина, почев од ДИН-а, Дуванске индустрије Ниш. Да би грађани знали, Зоран Живковић је био члан Управног одбора Дуванске индустрије Ниш. После тога је искористио побуну ЈСО, постао је премијер, убиство премијера, иако је ЈСО-у правио забаве, ево и фотографије са тог скупа.

Дуванска индустрија Ниш је била процењена на 1.200.000.000, продата је за два и по пута мању цену. Договор је направљен у Вирџинији, провизија је била 12.000.000 долара. Зоран Живковић мисли да ... Само да кажем да је уз моју помоћ ДИН добио једну нову линију где је производио цигарете „фаст“ и његова вредност је зато порасла.

Овде је потврда да је имао фирму која је била делимично регистрована на Девичанским острвима, *Vinemont Ventures*. Рећи ће, наравно, да није. Овде је кривични поступак који се води због фирме „Емпреса“, он ће рећи да није. Овде су записници пореске и решења да је укупно 22,5 милиона и још четири милиона, негде 26-27 милиона била утаја пореза. То је фирма „Емпреса“, из које је нестало 138.000 флаша вина. Он ће рећи зато што је пенцетирани образ, не зато што се ничега не боји, већ зато што се ничега не стиди. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Знате да не могу да тумачим шта је истина, шта није.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Зоран Живковић, по амандману.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Пошто је индустрија, наравно, важан део сваке локалне самоуправе, онда у склопу расправе о изменама Закона о локалној самоуправи да вас подсетим и на приватизацију ДИН-а. Та приватизација је извршена тендерском процедуром у време када је шеф Одсека за тендерске процедуре у Агенцији за приватизацију био човек познат као Синиша Мали, бивши градоначелник Београда, а сада, колико се сећам, министар финансија, те ако имате било какву примедбу на приватизацију ДИН-а, изволите, куцајте на врата Малог па га питајте шта он мисли о томе.

Наравно, све остале глупости које смо чули, нећу да понављам, рекао сам, више никада у историји, и то је мој однос према заштити екологије и овог простора и целе кугле земаљске. Према томе, читајте мало озбиљније историју. Лажи су јако лоше и, понављам, још увек ми није јасно зашто неко ко мисли да је успешан, да ради добро, да је добар и за себе и за друге мора да лаже.

Рецимо, узмите мој пример, ја не морам да лажем зато што сам поносан на све оно што је урађено и спреман на било какву проверу. Можете да проверавате 150 пута, и ови пре вас су проверавали, да не причам о ономе о коме сам већ говорио да је сахрањен као цивџан. Значи, све је проверавано од 1986. године, колико се моја маленкост бави приватним послом, а нешто касније и јавним послом. Позивам вас да још једном проверите све, научићете пуно тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Маријан Ристичевић, по амандману.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, залажем се да се све провери.

Дакле, да ли је ово фотографија мог колеге пољопривредника са прославе јединице у Кули која се зове ЈСО, у општем весељу, уз песму

„Моји су другови жестоки момци“? Да или не? Камере ће овако забележити. То се десило неколико месеци пре убиства премијера а, колико се сећам, за убиство су окривљени и осуђени управо припадници ЈСО. То је једно.

Друго, да ли је ово решење и записник пореске полиције за фирму „Емпреса“ из које је нестало 138.000 флаша вина, у којој је директор био мој колега пољопривредник, да ли је ово решење валидно или не? Ја под пуном материјалном и моралном одговорношћу тврдим да су оба решења валидна. Дакле, да ли овде постоји неки порез од двадесет и нешто милиона, до 2016. године са каматама то излази далеко више? Такође, да ли је овај допис Републичког тужилаштва на моје питање о фирми „Емпреса“ тачан или не? Надаље, да ли је потврда од Агенције за борбу против корупције тачна или не, дакле да ли је ова фирма, винарија мог колеге пољопривредника, била регистрована делимично на Девичанским острвима, да или не? Све је проверљиво, дакле изволите, спреман сам да провери полиција, спреман сам да идем на полиграф. Тврдим да су подаци аутентични.

Надаље, што се тиче његовог односа према мени, према Парламенту и према пољопривредницима, он је то показао. Вероватно због оног мазута који је добио 1999. године, почео је у Скупштини да пушта гасове. Дакле, ово се дешавало док сам ја говорио о пољопривреди, цени дизела итд. Нема лажи, нема преваре. Мислим да њему мазут није био довољан, да је њему требала више нека донација вињака. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Радослав Цокић.

Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, колеге посланици, да је мој колега који је изазвао ову полемику од сат времена чуо оно што сам желео да кажем, можда бисмо уштедели време и већ разматрали друге амандмане.

Наиме, можда није знао, а можда је то рекао тенденциозно, добро сви знамо да је невреме захватило Србију, да је Смедеревску Паланку 13. јуна јако невреме захватило, да су четири села уништена, пре свега пољопривреда, највише село Голобок, то је воћарски крај. И не само у Смедеревској Паланци него и у Великој Плани, као што знате, у Петровцу на Млави, Аранђеловцу и многим другим местима.

На срећу, ми имамо ново руководство СНС-а у Смедеревској Паланци и ти момци су од кад се десила непогода сваки час провели на терену са људима који су оштећени и којима је све уништено. Ана Брнабић

више пута дневно контактира са председником Општине, процењују се штете и разматра начин како да се помогне општини Смедеревска Паланка и отклоне непогоде које су у селу Голобоку стварно стравичне: куће изгледају као да је бомбардовано, фасаде су потпуно уништене, виногради и воћњаци сравњени са земљом, ратарски усеви не постоје. Значи, нема ко други да помогне, него Влада Србије.

Управо оно што желим да кажем и што јесте тема мог амандмана, то је да је важна сарадња између локалне самоуправе и државне управе, с посебним освртом како то на буџет утиче.

Управо смо имали овде једну празну причу мог колеге који се нон-стоп свађао и стварао конфликте са Владом Републике Србије и, нормално, Смедеревска Паланка је ишла у дубиозу, задужење и хаос, који сад СНС покушава да реши.

Није ово највећа непогода која је задесила Смедеревску Паланку, имали смо поплаве и 2009. године и 2014. године. Највеће штете Смедеревској Паланци нанела је владавина Демократске странке са људима који су били њихови саучесници у времену од 2008. до 2016. године и у време ДОС-а. То мора да се зна, да једном станемо са празним причама овде, са популизмом и борбом за гласове бирача. Немате више гласова бирача.

Ја видим тамо часне људе, појединце, и њима свака част, ово се не односи на све, али на овога који нам стално држи предавање и прича како треба нешто да се решава, који је први отрчао у подручје где је пао град да он тобоже сад нешто помаже, који је истеран из тог насеља, јер знају људи да је опустошио кад је био на власти, а како сада да помаже када уопште нема механизме никакве...

Други пример, који је везан апсолутно за амандман и тиче се сарадње између локалне власти и органа државне управе и како то утиче на буџет Србије и буџет градова, јесте град Смедерево. У град Смедерево, као и у друге градове, дуго долазе инвеститори и, нормално, испитују, гледају где би могли да развију свој бизнис. Од 2014. године Град Смедерево интензивно разговара са инвеститорима и не би довео ниједнога да није било помоћи Александра Вучића. Не кажем то да бих му се додворавао или из било ког другог разлога, него је то истина. Значи, ми увек, да бисмо нешто решили, имамо оне који опструирају, који покушавају да нас спрече у томе; да ли су у питању имовинско-правни односи или нешто друго, углавном је важно да пројекат не успе.

Био сам присутан, као начелник округа, тадашњи премијер Александар Вучић је седам, осам, можда и десет пута посетио Смедерево, увек помогао да се реше сви проблеми са инвеститорима. Сада је Смедерево потпуно другачији град, пун домаћих и страних инвеститора.

Круна на економском развоју тог града, а ја желим да тако буде и у мојој Смедеревској Паланци и другим градовима, јесте довођење инвеститора у смедеревску Железару. Па да је само то урадио, заслужује да му се поклонимо и да му сви кажемо хвала, јер је то огроман посао који је урађен.

Ефекат овога што се догодило у Смедереву у претходне две године и те непосредне сарадње између Града и Владе јесте већи буџет Града Смедерева за трећину. То значи и већи буџет Републике Србије, значи његову стабилизацију и значи колико морамо да будемо опрезни када изговарамо сваку реч јер после речи долазе дела и компликујемо те односе, који треба да буду сасвим другачији да бисмо напредовали.

Дозволите ми само – не знам да ли смо се тога сетили – да упутим честитке нашој репрезентацији, која је јуче обрадовала целу Србију добрим резултатом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Цокићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић. Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Држава Србија се убрзано развија, а инфраструктура представља основ развоја за Републику Србију, наравно и за развој локалних самоуправа. Наша држава је улагањем у инфраструктурне пројекте створила услове за долазак великог броја инвеститора и отварање нових радних места. Србија је постала стабилна, фискално консолидована земља, економски и политички лидер у региону. То су чињенице.

Као да сви ови резултати нису довољни, сведоци смо изношења гомиле неистина и најбруталнијих напада на све што се добро и успешно ради у Србији. И то овде у Народној скупштини, од новопечених следбеника Вука Јеремића, који је био кључни актер свих пораза које је Србија доживљавала у вези са Косовом и Метохијом, а такође и Драгана Ђиласа, бахатог, арогантног и агресивног човека који је опустошио Београд притом се лично обогативши. Као и када су били на власти, уништавали земљу, тако и сада својим деструктивним, фрустрираним понашањем, јер код грађана Србије не вреде више ништа, у недостатку било какве политике и идеје, по налогу својих финансијера, блате, омаловажавају и деградирају своју земљу на сваком кораку, у последње време бруталним нападима, покушајима ширења панике, разним дезинформацијама, а све у циљу да се, по налогу страних ментора, отпочне потпуна дестабилизација Србије. На њихову жалост, Србија је, на челу са Александром Вучићем, постала безбедна, јака и стабилна земља, спремна да се одупре свим изазовима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колеге народни посланици, стварно ми је досадило да слушам појединце из опозиције да вређају и раде промоцију самих себе, јер грађанима а ни нама овде није потпуно јасно кога они представљају, неку групу или партију. Дођу сат-два, као што имамо прилике да видимо, најдаље до ручка, испричају песмицу коју су припремили и, реално, ометају нас да радимо. Ја желим да се вратим на тему и да доносимо законе и допуне закона с циљем да грађанима створимо бољу климу и омогућимо бољи живот грађана.

Зато бих се вратила на амандман који сам поднела. Након успешно спроведене фискалне консолидације и рационализације, дошло се до тога да се смањи број извршилаца у општинским управама и да практично омогућимо лакше функционисање локалних самоуправа јер је јасно да проблеми постоје. Измене и допуне Закона највише се односе на промене надлежности, затим на реформу функционисања месних заједница и на међуопштинску сарадњу. Поднела сам амандман на члан 1. којем се додаје став 2, где истичем значај сарадње локалне самоуправе и државне управе за свеукупни развој Републике Србије.

Привреда Србије је у 2017. години остварила значајан напредак у успостављању макроекономске стабилности. Затим, привредни раст се креће сигурно узлазном линијом, како иде и стабилност економских параметара. Јачање макроекономске стабилности се манифестује кроз фискални суфицит, који је остварен први пут након дуге од једне деценије; стабилизација инфлације на ниском нивоу, ниске су каматне стопе и смањени су проценти лоших кредита.

Привредни раст потврђује да је макроекономска стабилност неопходна, али да није довољна за снажан и дугорочно одржив раст привреде. Из тог разлога, ми вредно радимо и доносимо нове и уносимо измене у постојеће законе, а све у циљу што бржег развоја земље. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репец.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Десанка Репец, изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Хвала, господине председавајући.

Поздрављам колеге из Министарства, господина министра и колеге посланике.

Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење здравствене заштите. Само отворена и приступачна јавна управа може бити добра за грађане.

Министарство државне управе и локалне самоуправе путем унапређења система локалне самоуправе кроз ова два закона жели да пружи подршку јачању учешћа грађана у поступцима доношења одлука које се тичу њих непосредно. На тај начин ће и прописи бити доношени у процедури у којој се препознају демократија, транспарентност и отвореност. Тако се омогућава и ефикаснија примена самих прописа имајући у виду да ће грађани знати да су допринели стварању тих прописа па ће их и више поштовати.

Када су у питању решења која су унапредила квалитет живота у локалној заједници и ниво услуга ка грађанима, ја ћу да се осврнем на локалну самоуправу у Суботици, коју је посетио господин министар, који је похвалио наш услужни центар и рекао да је пример ефикасне управе.

У Суботици услужни центар комуницира на три језика и веома је брз и ефикасан. Услужни центар ради већ један дужи временски период. Наш град је први по издавању грађевинских дозвола али и по питању њихове реализације. Суботичка локална самоуправа интензивно ради на унапређењу својих услуга и приближавању Градске управе грађанима због ажурнијег издавања докумената. Услужни центар, који у Суботици ради један дужи временски период, добио је признање Владе Републике Србије и НАЛЕД-а 2017. године. Суботица је на првом месту због издавања електронских дозвола. Затим, имамо међуопштинску сарадњу која је почела пројектом да се успостави јединствено управно место; реч је о једном шалтеру на коме ће грађани моћи поднети захтев за све послове који су везани за локалну самоуправу и државу.

Свака локална самоуправа, па и Суботица, оснивач је дома здравља. То је установа којој припадају делатности примарне здравствене заштите. Она произилази и развија се из економских, политичких, друштвених и културних услова. Примарна здравствена заштита је организована у домовима здравља, у установама, приватним ординацијама. Изузетак чине тимови хитне медицинске помоћи и тимови патронаже, који су исто под ингеренцијом дома здравља. Превентива и епидемиологија се спроводе у заводима за јавно здравље, који су под ингеренцијом покрајинске управе и Републике Србије. Унапређење окружења, побољшање животних услова, смањење сиромаштва, побољшање стандарда свих грађана – ми

тима унапређујемо развој Републике Србије и тако унапређујемо здравствену заштиту. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мој амандман је пољопривредне природе. Мислим да Србија има такву пољопривредну политику коју треба благо заокренути и посветити је и малим пољопривредним газдинствима. Великим, средњим, али и малим. Мале не треба брисати, мали пољопривредници су часни и поштени и бориће се за корицу хлеба до краја. Мислим да их треба специјализовати.

Ових дана Н1 телевизија води велику кампању против малих пољопривредника који своју производњу заснивају на томе да на фармерски начин производе крзнашице. Велика се кампања води да се то забрани. Они који су отпустили 400.000 људи сада би да још четиристо породица остане без хлеба.

Није ми јасно зашто Н1 телевизија, америчка телевизија, води кампању против узгоја крзнашица у Србији кад је то у њиховој земљи, Сједињеним Америчким Државама, дозвољено. Оно што је добро за Американце... Ваљда и Срби имају право нешто да производе. Тим пре, да посетим Н1 телевизију: ово је Меланија Трамп у крзеној бунди; ово је бивша супруга, мислим да је била Ивана Трамп, која је такође обожавала бунде; ово је Иванка Трамп, ћерка, која такође, као што видите, обожава бунде. Сад ја питам Н1 телевизију – зашто би био дозвољен увоз крзна у Србију, а забрањен узгој?

На мене се врши велики притисак зато што је Одбор донео одлуку да се ова бесмислена забрана, планирана за 2019. годину, укине и да се то дозволи. Мене зову истребљивачем крзнашица. Ја сад питам – да ли они који траже да се забрани узгој крзнашица у ствари уништавају крзнашице и ту врсту животиња, или они који се залажу за то да се оне и даље узгајају? Мислим да ја не уништавам то, јер се залажем за то да наши фармери имају посла и хлеба и да те животиње постоје, да се узгајају. Мислим да то ради друга страна, супротна страна, која на сваки начин жели да то забрани. Дакле, када оне нестану, неће моћи ни да се производе, неће их бити ни у природи ни у узгоју.

Овај човек, Мирослав Алексић, који је тражио да се уведе забрана, ево га у крзеној, кожној јакни. Ово је он, велики љубитељ животиња, који је у лову устрелио дивљу свињу, чији трофеј се мери хиљадама евра, дакле ја сам мислио да је то омањи бизон. Сад ја питам – ко је заштитник

животиња, да ли онај ко их убија и онај ко се залаже за то да нестану у Србији, или онај ко се залаже за то да оне постоје, ко их не убија, али се залаже да узгој постоји и да дају хлеба и посла нашим породицама које на врло малим фармама заснивају ту производњу и од тога школују децу? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић. Изволите, колега Манојловићу.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

На овај предлог закона поднео сам амандман који се односи на сарадњу локалне самоуправе са државном управом. Овде је циљ био да се укаже на координацију између локалне самоуправе и државне управе. Видели смо да се од доласка СНС-а на власт све ствари поправљају, стално радимо; и онда када видимо да смо направили изузетан успех, нисмо задовољни. Овим корацима, чак и данас, овај предлог закона говори у прилог томе да никада нисмо задовољни, чак ни онда када урадимо огромне ствари у корист грађана Србије.

Тако смо 2016. године отпочели са сајтом „Добра управа“, који информиса грађане Србије о процесу реформи јавне управе. Укинуће се „вађење“ разноразних непотребних папира и документације, где спадају изводи из матичне књиге, уверења о држављанству итд. Градимо један изузетно добар систем.

Раније су, знамо сви, министри били присутни међу људима готово само у кампањама. Овде смо малопре од претходних говорника чули како су неке примедбе изнете на рачун рада министара. Само бих желео да подсетим, не само министри, који од доласка СНС-а са коалиционим партнерима не чувају своје фотеле већ су готово свакодневно на терену, него смо 14. октобра 2017. године имали целокупну Владу присутну у Крушевцу, која је образлагала свој рад. Премијер је тада обећао да ће Влада Србије и убудуће бити на терену и на располагању и представницима локалне самоуправе али и инвеститорима. Заиста је срамота ове који су можда, мада сумњам, због срамоте тренутно изашли из сале да приговарају на рад било кога у саставу садашње и претходне владе од 2012. године.

Ми смо у току прошле недеље у Крушевцу имали и председника државе, који је дошао да отвори још једну у низу фабрика и нова радна места. Ранија власт је знала само да затвара, да уништава, да распродаје. И онда се хвале овде некаквим својим радом, приходима, а нико од њих да објасни где је нестао новац. Пунили буџет јесу, али је исто тако тај новац нестајао јер је ненаменски трошен. Ми не затварамо фабрике, ни једну

једину фабрику господин Александар Вучић затворио није, али је зато отворио огроман број фабрика у Србији.

Ранија власт је у Крушевцу, замислите, имала на располагању да страним инвеститорима понуди свега дванаест ари, и то у малим парцелама од пола ара и ар. Данас у Крушевцу имамо око сто хектара земље. Ево, компанија „Кромберг и Шуберт“ је већ једну инвестицију од двадесет и нешто милиона евра уложила, план је да буде 29 милиона укупно и да до 2020. године ту буде упушено око 2.500 радника. Незапосленост је смањена са 25,5% на 13%. Буџет Града Крушевца се повећава перманентно из године у годину. Не знам где су они који су малопре приговарали да је нешто отето локалним самоуправама када баш, ево, на примеру Града Крушевца, 2013. године је повећан за 16,8% у односу на претходну годину, да би већ 2017. године чак за читаву петину био већи у односу на 2016. годину, да би данас, у 2018. години тај буџет износио 3,2 милијарде динара.

Све то говори у прилог онима који су дали себи за право да кажу данас да су нечим задовољни. А само бих да подсетим да је Бонапарта својевремено имао једну изреку где каже да само будала може себи да дозволи да буде увек задовољан. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч?

Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на ефикасност правосудних институција“.

Реформа јавне управе представља једну од кључних реформи на путу европских интеграција Србије, а сет закона из ове области управо је део тих реформи које су започете још 2013. године. Највећу корист свакако имају грађани, јер је циљ Предлога закона да се обезбеди бољи животни стандард и креира повољнији амбијент за живот, што је и програм Владе Републике Србије и председника Александра Вучића.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи отклања досадашње недостатке претходног закона и на тај начин се побољшава рад локалне самоуправе и њених органа. Битно је истаћи да се законом ограничава максималан број помоћника председника општине, градоначелника и локалних већника, у зависности од броја

становника. тако да општине до 15.000 становника могу имати једног помоћника и пет већника, до 100.000 три помоћника и девет већника, а код осталих максимално пет помоћника и једанаест већника.

Предлог закона омогућује међуопштинску сарадњу у било којој области која је од интереса грађана. Међутим, да би интереси грађана били остварени и заштићени, неопходна је јака сарадња између државне управе и локалне самоуправе, те сматрам да то мора бити изричито наглашено већ у првом члану овог предлога закона, а управо то се постиже амандманом који предлажем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Изволите, др Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована господо народни посланици, амандман који сам поднео на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на здравствене услове“.

Реформа јавне управе и локалне самоуправе као најнижег нивоа јавне управе представља једну од најважнији хоризонталних реформских области у свакој земљи с обзиром на то да она пружа оквир за спровођење јавне политике једне државе. У процесу реформе јавне управе која се у Србији спроводи усвајањем Стратегије реформе јавне управе 2014 године, заједно са Акционим планом за њену примену за период од 2015. до 2017. године, у Србији је направљен свеобухватан оквир за реформске активности на нивоу целокупног система јавне управе. Уложен је значајан напор за стварање сазнања и услова неопходних да се процесу реформе приђе систематски и стратешки како би се пажљивим планирањем потребних кадрова и сврсисходном реорганизацијом довело до унапређења квалитета и перформанси јавне управе.

Србија је земља са традиционално јаком медицинском струком. Утемељена на знању, посвећености и изврсности једног броја лекара и здравственог особља већ годинама успева да пружи широк спектар здравствених услуга становништву. Устав Републике Србије каже да свако има право на заштиту свог физичког и психичког здравља. Иако нису сви осигурани, у просеку је око 95% становништва у Србији осигурано, можемо рећи да свако има право из Устава да то своје право испуни, јер у хитним случајевима примају се и они који немају здравствену књижицу. Ипак, главно питање јесте уједначеност квалитета, брзине и доступности здравствених услуга. Отварањем нових клиничких

центра, као што је један у Нишу, овај проблем се на задовољавајући начин решава.

У поређењу с европским земљама, Србија је међу онима које троше највећи део свог бруто домаћег производа на здравство. Посматрано у односу на БДП, Србија на зараде у здравству троши 3% бруто друштвеног производа, што је дупло више него што троше нове чланице Европске уније у просеку. Када се у обзир узму и други трошкови, материјални и инвестиције, добијамо да држава троши 6,6% БДП-а на здравство, док је просек нових чланица Европске уније мањи – 5,6%. Уколико пак гледамо укупна издвајања друштва за здравство, Србија троши 10,6% БДП-а, што је ставља испред земаља нових чланица Европске уније које троше око 7% БДП-а.

На крају, улагања у здравство су неопходна и неминовна уколико желимо да одржавамо и унапређујемо здравствени систем у смислу побољшања здравствених услова, што ова влада и председник Вучић чине.

Само још нешто да кажем када су у питању инвестиције у локалној самоуправи. Знате шта је Борис Тадић у председничкој кампањи отворио у Нишу? Отворио је једну улазну капију и кућицу за стражара на археолошком налазишту Медијана. Једино што ми се допало је једна лепа гвоздена капија коју је он отворио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ранчићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, сарадња локалне самоуправе са државном управом омогућава потпуну, убрзану модернизацију Републике Србије, за коју се здушно залажу и спроводе је председник Републике Србије господин Александар Вучић, Влада Републике Србије, већина уважених народних посланика у овом високом дому, СНС и највећи број грађана Републике Србије.

Убрзан економски развој локалних самоуправа утиче и на развој целокупног система васпитања и образовања, посебно, даме и господо, на моралне и патриотске квалитете личности. Да је „жута“ медијска и политичка олош елита оличена у ликовима Саше Јанковића званог „Сале прангија, Зорана Живковића званог „пољопривредник у покушају“, Слободана Георгијева званог „Слобо блебетало“, Јанка Веселиновића званог „Јанко станокрадица“, Драгана Ђиласа званог „Ђики мафија“, Вука Јеремића званог „Вук потомак“, Балше Божовића званог „голобради гусар са Малдива“, имала морална и патриотска осећања, не би били саучесници

огромне лажи оркестриране с циљем дестабилизације Републике Србије и улоге председника Републике. А то да је гориво у Србији најскупље у региону и да је зато извршена блокада путева, ноторна је лаж јер је у 26 земаља Европе гориво скупље. Да је водовод у локалним самоуправама, Београду и широм Србије, затрован, односно вода неисправна, ноторна је лаж јер је вода савршено исправна за пиће. Да је новинар из локалне самоуправе Беле Цркве, Стефан Цветковић, отет, ноторна је лаж јер је новинар сам инсценирао нестанак. Надаље, осумњичили су председника државе Александра Вучића, СНС и државу Србију за изазивање немира на северу Косова и Метохије, што је ноторна неистина.

Све ове лажи имају за циљ, заједно с одређеним центрима изван наше земље, дестабилизацију и слабљење улоге председника Републике Србије, посебно пред разговоре у Бриселу.

Зато је, даме и господо, овај амандман веома важан ради моралног, односно патриотског васпитања наших ученика и будућих политичара како се не би појављивале овакве гадости у набројаним ликовима, на штету угледа наше отаџбине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. овог закона који се односи на ефикасност локалних самоуправа. Да би нека локална самоуправа била ефикасна, потребно је да се испуни више услова, а један од сигурно најбитнијих јесте ко стоји на челу те локалне самоуправе. Такође, веома је битна повезаност између различитих нивоа власти односно између локалног нивоа и републичког нивоа и, уколико се локална самоуправа налази у покрајини, да је однос између локалне самоуправе и покрајинских власти веома добар. Овај пример ефикасности, тј. неефикасности локалне самоуправе могу да изведем на основу локалне самоуправе из које ја долазим, а то је сада град а некада општина Кикинда.

У бившој СФРЈ Кикинда је била пета по просечном бруто дохотку по глави становника. Иако је окружена плодном земљом, у Кикинди су се тада налазиле велике индустрије као што су „Тоза Марковић“, фабрика црепа, „Кико“ (данашњи „Банини“), „Прима“, „Метанол“ и многе друге фабрике у којима је радила већина становништва Кикинде. Оно што нису

уништиле ратне године и санкције, уништиле су пљачкашке приватизације у Кикинди, тако да су све велике индустрије готово престале са производњом, а многи, многи радници су остали без посла, буквално на улици.

Године 2013. СНС стаје на чело Општине Кикинда; од тада до данас није протекло пуних пет година, али можемо да кажемо да је много урађено да би локална самоуправа била ефикасна, тј. да бисмо поставили неки основ да у Кикинди сутра буде још боље него што је сада. Једна индустријска зона је завршена и попуњена инвеститорима; отварамо другу индустријску зону. Кикинда је након низа година поново добила статус града пре неколико година.

Оно на шта смо посебно поносни јесте пилот-пројекат реформе јавне управе у Кикинди, односно већ 2014. године пет јавних предузећа је спојено у једно, што представља основ да смо прошле године могли да подигнемо кредит за изградњу фабрике воде и решимо велики проблем недостатка пијаће воде у Кикинди. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Стевановић, по амандману.

Изволите, колега Стевановићу.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Хвала, потпредседниче.

Поштовани народни посланици, могу да кажем да је овај амандман прилично надахнут, да полази од једне веће целине и да се онда кроз један *cross-referencing*, или међусобно повезивање, долази до неких ствари које су јако битне када се посматра уопште природа закона и природа постигнућа. Ту имамо јасно истакнуте намере, испуњење неких стратешких докумената, циљеве. Све у свему, један амандман за који бих ја радо гласао ако буде било барем двоје или троје људи из владајуће већине који би гласали за тај исти амандман. Дакле, све најпохвалније могу да кажем.

Потпуно разумем и неке друге ствари, потпуно сам их свестан. Дакле, да добијам 49% гласова на изборима, и ја бих се исто хвалио. То је потпуно људски, то потпуно разумем. Такође, постоје резултати, није спорно, колеге; ја нисам никада говорио да ви немате резултате, за разлику од неких других, напротив. Имате и постигнућа и мане у свом раду.

Такође је потпуно тачно да није забрањено подносити амандмане за које не мислите да гласате. По Пословнику је то потпуно у реду, није забрањено. Изнад свега, схватам и фрустрацију која постоји када се расправа о амандманима претвори у нешто што она не би требало да буде и да је ово начин, који је сада измишљен, да такве врсте расправе не буде.

То је мени све потпуно логично, али и даље се питам, пошто имамо много грађана који би волели да имају ствари разјашњене у

појединостима, да ли то на овај начин постижемо у Народној скупштини, да ли то разјашњавамо. И где смо стигли као Народна скупштина тако што смо имали прво један екстремизам, о коме ћу исто сада да кажем мало више, са дневним редом, где сте имали исто тако неке ствари које уопште нису примерене и сврсисходне иако нису забрањене Пословником? Није забрањено да сваки посланик поднесе и педесет предлога закона сваки пут и да о њима прича у дану за утврђивање дневног реда. А сад, што ти закони немају неког посебног смисла и не могу се уклопити у процес доношења закона, нема везе. То је исто једна ствар која није забрањена и која је лишена сваког смисла. И једнако је тешко слушати предлоге закона сваки пут, а претпостављам, када сте у већини која мора обезбедити кворум, утолико је још више фрустрирајуће. Када сте у опозицији, не морате то да слушате, можете да изађете.

Дакле, ово су праксе које заиста нису добре. Ми из посланичке групе слободних посланика рекли смо да нећемо учествовати јер мислимо да то није нешто што ће унапредити рад Народне скупштине и да ћемо барем сваки пут у времену које имамо позвати на, како да кажем, успостављање једне здравије атмосфере у Парламенту у којој би опозиција одустала од бесмислених предлога закона, јер они могу бити или бесмислени или, када их једном одбије већина, мала је шанса да ће их други пут прихватити, после седам дана. И, да се дискутује о ономе што заиста јесте тема. А имали бисмо много штошта паметно да дискутујемо о законима у појединостима, посебно када имамо министре који време овде посвећују и могли би дати много добрих одговора, или можда, ако немају добре одговоре, то није добро, онда размислимо да ли је министар добар.

Разумем да је екстремизам у Скупштини једна јако лоша ствар и да екстремизму не треба давати, како бих рекао, на значају, али не верујем да је ово најбољи начин да се боримо против екстремизма у Скупштини, против таблоидизације Скупштине и свих ствари које нису добре за једну озбиљну законодавну власт која води Србију ка ЕУ. Дубоко то нису добре ствари.

Стога мислим да би заиста било најбоље да коначно дођемо до новог пословника и да имамо један колегијум на коме би се коначно могло договорити да се не доносе ни бесмислени нити предлози закона који не могу да прођу, који нису у складу с оним што јесу наши стратешки циљеви као државе; такође, да имамо два дана за расправу у појединостима, која неће бити, како да кажем, о свему а понајмање о законима. Сасвим је у реду и да имамо седнице Скупштине на којима би се расправљало на најслободнији начин о темама по жељи. И то је сасвим у реду.

Још једном, желим вам да успешно расправљате остатак дана. Наша посланичка група неће учествовати у расправи, што је нама дубоко жао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Стевановићу, уз позив да ипак учествујете у расправи, наравно.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, поштовани грађани Србије, овај амандман сам поднео на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим се врши измена члана 2. Закона о локалној самоуправи, који се односи на право грађана да управљају јавним пословима од непосредног, заједничког и општег интереса за локално становништво, непосредно и преко слободно изабраних представника.

Мој амандман гласи: „У члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи додаје се нови став 2. који гласи: 'Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на побољшање функционалности правосуђа'." Циљ амандмана је да се дефинише координација локалне самоуправе и државне управе, што ће утицати, између осталог, и на побољшање функционалности правосуђа.

Ово је прилика да подсетим како је бивши режим, односно Демократска странка која је тада била на власти, спроводио реформу правосуђа, тзв. реформу правосуђа, 2009, 2010. и 2011. године. Том реформом је, бар је тако прокламовано, требало доследно регулисати владавину права и независност судске власти кроз доследну поделу власти на три гране – законодавну, извршну и судску власт. У више одредаба Устав је предвиђао да је судска власт независна од друге две гране власти. Циљеви реформе су били независност правосуђа, нова мрежа судова, смањење трошкова правосуђа и измена процесних закона у циљу ефикасности. Независност правосуђа је требало остварити, како је то и Уставом гарантовано, кроз независност судијске власти, сталност судијске функције и заштитом положаја носилаца правосудних функција.

Ништа од овога није доследно спроведено. Знамо како је извршен општи реизбор и избор судија, што је било у потпуној супротности с Уставом и начелом сталности судијске функције. Извршна власт је, супротно мишљењу стручне јавности и без учешћа правосуђа, донела одлуку о општем реизбору и избору судија од стране првог сазива Високог савета судства, који није бирало правосуђе већ Скупштина. Опште је познато како се све ово завршило и колико су штете Република Србија и

грађани од овога имали. Било је потребно и биће потребно више година да се исправи све оно што је тада упропашћено.

Српска напредна странка је још у предизборној кампањи 2012. године указала на неопходност наставка реформе правосуђа и исправке грешака које су учињене и да никада неће дозволити да се овако нешто понови, што су грађани Србије препознали и дали јој поверење на изборима, и ова странка сада то на делу чини.

Законом о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи значајно се унапређује рад локалне самоуправе, а тиме се обезбеђује свеукупни развој Републике Србије у свим сегментима власти, што ће сигурно утицати и на побољшање функционалности правосуђа.

У дану за гласање ја ћу подржати предлог измене и допуне Закона о локалној самоуправи, као и предлоге свих осталих закона који су на дневном реду овог заседања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите, колегинице Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, како указујем на свеукупни развој Републике Србије, и овог пута желим да то истакнем, али да истакнем и састанак представника Министарства државне управе и локалне самоуправе са шефом Мисије ММФ-а о резултатима реформе јавне управе, с посебним акцентом на реформу система плата.

Стручна подршка Мисије је од великог значаја за наставак реформе система плата, а највише се односи на утврђивање финансијских ефеката промена које реформа доноси. Реформа доприноси бољем управљању финансијама и вишем степену транспарентности као и већој мотивацији запослених; коначно, и бољем квалитету услуга које пружа државна управа.

Реформа система плата односи се на 470.000 запослених. У претходном периоду донето је много законских и подзаконских аката, чиме су утврђени законски оквири и дате смернице за даље кораке у реформи. Оно што сада следи јесу преговори са синдикатима о утврђивању коефицијената у јавним службама.

Иначе, Влада Републике Србије је представницима ММФ-а предложила повећање плата у јавном сектору које се креће од 8 до 10%. Повећање од 10% имали би учитељи и наставници у средњем образовању, полиција и лекари, а остали запослени у јавном сектору имали би

повећање од 8%. И ово је, наравно, резултат одговорне политике Владе Републике Србије и суфицита буџета од 6,5 милијарди динара само у првом кварталу 2018. године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите, колега Бирманчевићу.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, долазим из града Шапца и управо због грађана Шапца и грађана Србије хоћу да кажем како изгледају општине данас, односно како изгледа град Шабац и општина којом управља неко ко после осамнаест година још увек мисли да може да прода маглу и да по ко зна који пут обмане своје грађане.

Имали смо 30. маја један тужан скуп опозиције у Шапцу, који је, наравно, организован од стране градоначелника Зеленовића у Градској кући, на рачун буџета Града Шапца. На том тужном скупу, на коме су били и Јеремић и Душан Петровић и Ђилас, нови председник ДС-а повео је са собом и „малог од палубе“ Лутовца, који ту није радио ништа, само је седео и гледао шта раде ови његови другари. Душан Петровић је био ту код врата, да не би неко побегао са тог скупа јер нису ни знали шта треба да раде на том скупу. Зато су изгледали више као комеморација, јер, једноставно, у идеје које пласирају не верују више ни они.

Позив који су упутили Савету Европе за неку специјалну мисију која би утврдила стање демократије у Србији биће подржан од моје стране, али само под условом да та комисија прво дође у Шабац, Параћин, Чајетину и да установи шта раде председници општина који позивају Савет Европе.

Можда ће градоначелник Шапца одговорити њима како и зашто краде од грађана, и то не краде мало него краде навелико, из буџета 2015. године пет милиона евра, ни мање ни више. Можда ће одговорити градоначелник како купује гласове у Шапцу. На изборима 2016. године куповали су гласове, и то поново не мало него навелико; цена је била од пет до једанаест хиљада динара по породици, у зависности од величине породице. Можда ће градоначелник објаснити тој комисији Савета Европе како лаже своје грађане, и то их не лаже мало него их лаже баш навелико. Између осталог, у планском буџету за 2016. годину, односно 2015. изнео је податак да ће уложити у инвестиције невероватних 2.754.000.000; од тога, изградња топлане на биомасу 500.000.000 динара, изградња међународне луке 300.000.000 динара, центар за воће 500.000.000 динара, подземна и надземна гаража 200.000.000 динара итд. Ни једно једино обећање од овога нису испунили. То знају грађани Шапца, али нека знају

и грађани Србије. И нека управо тој комисији одговоре докле мисле да лажу не само грађане Шапца него и целу Србију.

Да ли заиста неко мисли да људи који долазе из ЕУ, односно из Савета Европе, ако уопште и дођу, имају моћ да помогну њима у покушају да остану још неки дан на власти? Они им више не могу помоћи у куповини одборника која је присутна у граду Шапцу.

Када је Шабац у питању, такође је јако битан закон који ћемо усвојити, којим ћемо ограничити градоначелника за број помоћника. Веровали или не, у Граду Шапцу број помоћника је 29. Двадесет девет помоћника градоначелник Шапца има на данашњи дан, а по овом закону је предвиђено пет!

Веровали или не, градоначелник Зеленовић не ради ништа док му то не каже „Дон 10%“. И не би проблем био велики да је он остао на том његовом надимку, али када су са тих 10% прешли на 20%, а у скоријој прошлости су неке приватизације биле и на 100%, онда је дошло до пропасти Демократске странке и ниједан лепак не може залепити ово што су се распали. Сви покушаји да направе власт у Србији не да су немогућа мисија, него у овом тренутку делују као покушај да ми нашу идућу седницу одржимо на Марсу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бирманчевићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Изволите, др Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо, поднела сам амандман на 1. члан овог закона који је предложила Влада Републике Србије. Сматрам да бисмо додавањем става 2. у овом члану додатно дефинисали координацију државне управе и локалне самоуправе.

Поносна сам што долазим из Расинског округа, из града Крушевца, који је заиста пример добре праксе и сарадње са надлежним министарством које данас представља овај закон. Овом приликом желим да се похвалим и слободно да кажем да је од 2012. године град Крушевац заиста на једној узлазној путањи и да смо спречили пропадање које је задесило, нажалост, не само град Крушевац него и целу Србију. До 2012. године у мом граду је владало „жуто предузеће“, то „жуто предузеће“ које је девастирало целу Србију.

Данас су неки који се не стиде да говоре о томе како су владали до 2012. године дошли овде, искористили своје време и нема их више. Толико цене и оно мало гласова које су добили од грађана и толико се боре за њих – дођу овде, у пар минута испричају шта имају, изазову брдо реплика и повреда Пословника и нестану. Е тако ће они нестати на следећим

изборима и са политичке сцене Србије. И неће отићи у прошлост, отићи ће на сметлиште што и заслужују.

Оно што могу још да додам јесте то да се у Крушевцу отварају фабрике и да смо недавно, управо уз присуство председника Републике господина Александра Вучића, отворили фабрику „Кромберг и Шуберт“ која ће упослити 2.000 радника, сада упошљава око 600. То је 600 нових породица, које су остале без посла управо због лоших приватизација оних који су опустошили Србију. Наравно, упослиће још 1.900 породица. Грађани су задовољни и показују из избора у изборе да СНС нема алтернативу и зато је подршка Српској напредној странци у Расинском округу преко 65%. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Баришић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите, колегинице.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, ја се кроз своје амандмане залажем за то да сваки закон мора садржати елементе који воде ка развоју Србије.

Оно што је посебно значајно за локалну самоуправу у Бору јесте изузетно висок ниво сарадње који смо изградили са државним органима. На тај начин заједно решавамо проблеме у нашој средини. Један од проблема који су нас мучили јесте мањак места у вртићима. Да бисмо потпуно задовољили потребе малишана, потребно је да изградимо нови вртић, али како су нам за то потребна значајнија финансијска средства, планирамо да израдим прво пројекат па да аплицирамо код одређених фондова. Међутим, да бисмо бар делимично смањили листу чекања и повећали капацитете вртића, покренули смо пројекат, у сарадњи са Министарством државне управе и локалне самоуправе, према којем ћемо адаптирати неколико општинских локала. Направићемо вртић за 120 деце и тиме смањити листу чекања за трећину. Овај пројекат вреди 18.000.000, од којих је 50% за ту намену одвојила Општина Бор, а 50% је одобрено из средстава Министарства. Пројекат ће бити завршен до краја ове године.

Општина улаже средства и у популациону политику, што у виду једнократне помоћи породиљама за прво дете 25.000, за друго 40.000, за треће и четврто дете 70.000 динара; затим, незапосленим породиљама се исплаћује надокнада у трајању од годину дана; финансира се и вантелесна оплодња у износу од 250.000 динара, и то два покушаја за један пар.

Оно што је, верујем, највише обрадовало родитеље основаца у Бору јесу бесплатни уџбеници за ђаке од првог до четвртог разреда, као и бесплатни пакети за све ђаке прваке.

Нису запостављене ни омладинске организације. Адаптирана је зграда која је у власништву Општине и формиран је Дом омладине, који сада користи преко двадесет омладинских удружења у оквиру Канцеларије за младе.

И о најстаријима смо бринули, изградили смо дом за стара лица и дали га у закуп приватном предузетнику чија је ово делатност на територији источне Србије.

Дакле, ми имамо сва обележја града, што ћемо званично и постати након завршетка ове расправе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом 2. који сам предложио додатно се дефинише Предлог закона у смислу афирмације свеукупног развоја наше државе а посебно развоја регионалних медицинских центара.

Политика Владе Србије огледа се у обезбеђивању и реализацији стратешких пројеката и новим инвестицијама, чиме се остварују најповољнији услови за развој државе. Улагање у Здравствени центар Ужице, који обухвата три опште болнице и десет домова здравља, показатељ је да држава и локалне самоуправе теже подједнакој доступности квалитетне здравствене заштите на целој територији Републике Србије.

Последњих неколико година уложено је преко петсто милиона динара у ову установу и на тај начин подигнут ниво здравствене заштите за преко 300.000 грађана Златиборског округа. Извршена је реконструкција и адаптација највећег броја служби у свим домовима здравља; набављено је близу четрдесет санитетских теренских возила; нова рачунарска опрема инсталирана је у сваку организациону јединицу.

Пре неколико дана извршена је стота по реду кардиохируршка операција у Општој болници Ужице у Одељењу кардиохирургије, које је отворено 2014. године. Радиће се минимум четири операције седмично и биће примљено још пет лекара и десет медицинских сестара, а обезбеђена су средства за најмодернију опрему. Рад Одељења кардиохирургије у пуном капацитету значајан је не само за грађане Златиборског округа већ и за све грађане Републике Србије, посебно оне који дуже чекају на ову врсту оперативних захвата. На тај начин листе чекања убудуће ће бити значајно смањене.

Ове чињенице доказ су стратешке политике Владе Републике Србије, која реализује пројекте од виталног значаја за развој наше државе. Само новим инвестицијама у инфраструктуру створиће се бољи предуслови за наставак започетих реформи, које за крајњи циљ имају повећање животног стандарда грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Арсићу, изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, на самом почетку данашњег заседања од својих колега из бившег режима могао сам да чујем најбезочније неистине, које могу да се сврстају у то да када је у питању борба за власт бивши режим сматра да може да износи највеће неистине и да буду невиђено безобразни.

Из тих њихових дискусија ја сам, у ствари, само једну ствар закључио – да до сада у једном делу нисам био у праву, а то је да су повећавањем поверених прихода 2011. године хтели да преусмере више средстава у локалне самоуправе да би спремили локалне самоуправе за републичке и локалне изборе који су се одржавали 2012. године. У то сам био убеђен. Сада, када овако поступају, са једним врхунцем безобразлука, видим да нисам био у праву. Повећавали су поверене приходе локалним самоуправама да би још више отимали и крали. И то пазите одакле су закидали – из фондова из којих се исплаћују пензије и здравствено осигурање, да би председници општина који су водили ДС могли више да покраду.

А да сам потпуно у праву, говори само једна чињеница – иако су ти трансферни поверени приходи умањени локалним самоуправама, како то да садашњи председници општина и градова имају боље резултате у свом раду? Како то да са исто или мање новца можете да имате три или четири пута бољи резултат у раду?

Знате, кад неко каже овде да је, док је његова странка била на власти, евро био 80 а сви знамо да је догурао до 120, када неко каже овде да је гориво било 80 а сви знамо да је гориво 2012. године било исто колико и сада, кад неко каже да је исплаћивано за пољопривреду 14.000 динара а да је укупна маса била 188 милиона евра, а данас је 320, онда је очигледно да господа из бившег ражима сматрају да је у љубави и у рату све дозвољено, да и у политици можете да износите лажи колико год вам је воља да бисте дошли на власт, а када дођете на власт, још више да лажете да бисте могли да крадете. Е таква вас власт чека уколико ДС победи на изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Драган Вељковић има реч.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, Европска повеља о локалној самоуправи дефинише локалну самоуправу као скуп локалних институција које имају право али и способност и обавезу да грађанима одређене локалне заједнице омогуће да непосредно или преко својих представника управљају, релативно самостално, одређеним јавним пословима, на сопствену одговорност и у сопственом интересу. Улога локалне самоуправе је и у директном препознавању најбитнијих проблема у локалној средини и њиховом ефикасном и јефтином решавању кроз процес дефинисања локалних интереса и стратегија локалног развоја.

Уставом загарантовано право на локалну самоуправу остварују грађани, и то посредним и непосредним управљањем јавним пословима од непосредног и заједничког интереса за локално становништво. Повећано учешће грађана у вршењу локалне самоуправе води ка већој једнакости грађана, даје већу легитимност одлукама локалних власти и утиче на стварање активног цивилног друштва.

У свим демократским политичким системима једно од најзначајнијих питања јесте питање квалитета релације централне и локалне власти. Основни проблем који се може манифестовати у односима државне управе и локалне самоуправе јесте проблем недовољне и неадекватне координације различитих нивоа власти, што за последицу има озбиљне препреке бољем функционисању локалне самоуправе.

Зато се успостављањем партнерског односа, координације и сарадње између државе и локалних власти стварају услови за ефикасније и квалитетније пружање услуга грађанима од стране локалне самоуправе; такође, подиже се ниво одговорности, транспарентности и ефикасности рада локалне самоуправе, што је суштина мог предложеног амандмана, с посебним освртом на права расељених лица.

Партнерски однос између државе и локалних самоуправа егзистира и у области реализације права расељених лица као једне од најугроженијих друштвених група, чији се проблеми манифестују у готово свим сферама живота. У том контексту, указујем да држава на централном нивоу, а нарочито преко Комесаријата за избеглице и миграције, перманентно ствара услове за квалитетан и сигуран живот

расељених лица, за шта је у претходном периоду издвојила више од 250.000.000 евра за стамбено збрињавање, здравствену заштиту, образовање и социјална давања.

Такође истичем чињеницу да су јединице локалне самоуправе важан ослонац и активан учесник у процесима остваривања права расељених лица. Управо уз координацију и сарадњу са државним органима, више од 137 што градских што општинских скупштина усвојило је локалне акционе планове за унапређење положаја расељених лица и за то добило финансијску подршку Комесаријата за реализацију активности и предвиђених циљева утврђених плановима, што су у највећем делу успешно реализовали у претходном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

Изволите, др Кривокапићу.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала.

На члан 1. овог закона поднео сам амандман 1. којим се додаје став 2. који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеобухватни развој Републике Србије, с посебним акцентом на неразвијене општине“.

Чињеница је да без добре и ефикасне локалне самоуправе нема ни успешног демократског друштва. Посебно је битна њена услужна улога према локалном становништву. Суштина постојања локалне самоуправе је решавање егзистенцијалних потреба грађана. Локална самоуправа треба да понуди квалитетне услуге, које ће да подигну квалитет живљења, односно да преко одговарајућих служби задовољи бројне свакодневне потребе грађана који живе на територији јединице локалне самоуправе.

Локална самоуправа интензивно сарађује са грађанима, а то захтева сталан развој кадрова, унапређење знања и компетенцију јавних службеника. Дакле, добре и лоше праксе се могу наћи свуда, али морам да нагласим да је нашим грађанима доста лоше праксе која се спроводила претходних година.

Претходна власт је у току свог мандата централизовала јавна овлашћења тако што је комплетан систем контролисала једна партија, а имали смо и одузимање надлежности локалним властима и креирање нових структура за управљање системом, односно увећање капацитета органа државне управе, оснивање дирекција, јавних агенција, јавних предузећа и друго. Све је то за последицу имало слабљење локалне самоуправе и значајно умањење капацитета у локалним властима. Наравно, грађани су били веома незадовољни квалитетом живота у општинама у којима живе, нису имали довољно информација о раду своје

локалне самоуправе, мало тога је учињено на развоју локалног предузетништва, а највећи проблем са којим су се суочавали је незапосленост. Непосредно учешће грађана кроз доношење одлука и контролу рада локалне власти за време претходне владе је било веома ниско заступљено.

Влада Републике Србије напорно ради у изради адекватних законских оквира који стварају претпоставке и предуслове за развој и напредак. Председник државе Александар Вучић и Влада Републике Србије, за разлику од претходне владе, одлично знају шта значи поузданост, кредибилитет и поверење. Управо због тога је потребан стални развој транспарентности у односу између грађана и локалне самоуправе. Локална самоуправа и локални јавни службеници треба да буду отворени за информативне потребе грађана, привредних субјеката, организација цивилног друштва, заинтересованих група и других. То значи да они треба да буду добро информисани о доношењу одлука генерално, али и о процедурама и условима за пружање конкретних услуга.

Управо је ово што сам напред навео, између осталог, додатно дефинисано и конкретизовано у изменама и допунама Закона, а утврђене су и промене по којима ће убудуће бити обавезно консултовани грађани у погледу креирања буџета локалних самоуправа у области инвестиција.

У протекле две године, могу слободно да кажем, у области државне управе и локалне самоуправе учињени су значајни, видљиви кораци. Они не би били могући без сарадње локалних самоуправа са државном управом.

Овај закон изражава намеру и вољу Владе Србије да се његовом применом, између осталог, изврши професионализација, рационализација, модернизација и крене ка стварању модерне управе у Србији, која ће бити много ефикаснија и економичнија и притом пружати знатно виши квалитет услуга грађанима. Само професионална, ефикасна и економична управа може бити фактор стабилности саме државе и успешан носилац укупних економских и социјалних промена у друштву.

Како је за СНС веома важан напредак и развој Србије у свим сегментима друштва, управо у том циљу сам и поднео амандман 1. на члан 1. овог закона, којим се додатно дефинише да се сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује свеобухватни развој Републике Србије, с посебним освртом на неразвијене општине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите, колега Крлићу.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, неопходна је сарадња локалне самоуправе и државне управе у свеукупном развоју Републике Србије, посебно у области културе, што овом амандману даје одређени смисао.

О каквој култури ми данас треба да говоримо? О култури као највишој и најпрепознатљивијој суштини, о култури као националној особини, ма како то неке звучало, која треба да исијава из сваког нашег човека, да извире из сваке наше институције културе широм државног простора, наравно, не ослањајући се само на велике центре. Она мора да буде препознатљива у целом региону правећи озбиљну разлику непролазних вредности.

Наш културни идентитет треба да буде кров целокупног наслеђа, целе културне баштине, али то није довољно. Културни идентитет се мора стално изграђивати, стално допуњавати како би се обезбедила будућност пре свега. И народи су смртни, не само људи, не само јединке, упозоравао је академик Драган Недељковић. Многи су изумрли, нестали и поред велике културне баштине. Зашто? Па није било надоградње, није било даљег развоја, остале су успомене, остали су споменици, остала је историјска грађа, а нестало је идентитет као живо ткиво. Самим тим, нестали су и народи.

Култура је наше основно оружје у правцу опстанка исто колико и демографска политика. Културни идентитет не сме бити инцидент, како то у последње време сматра један део српске опозиције. Блокада саобраћаја, затрован водовод, нестали новинари, све је то инцидент који треба измислити и треба режирати. За инцидент се живи, јер се живи од инцидента, то се финансира, то се данас плаћа.

Шта је крајњи резултат сваког инцидента? Хаос. Оваква политика режирања хаоса само потврђује чињеницу да најгори увек нађу најгоре. И најгора политика нађе своје сараднике и следбенике, говорио је велики Иво Андрић.

Идеологија је ту ефемерна.

Али, на сву срећу, потрошни мрзиоци ове власти и стабилности Србије део су кратког трајања. Трају два-три дана, а у овом парламенту, како рече колегиница Јовановић, трају до паузе за ручак. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Крлићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Радован Јанчић.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, пред нама је закон о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи о којем расправљамо и представља класичан пример децентрализације, односно преношења одређених функција централних органа на ниже органе, у овом случају на локалне самоуправе. Предлогом се додатно дефинише положај и значај, обезбеђује се већа самосталност локалних самоуправа, прецизирају се надлежности, што је посебно значајно, истиче се веће учешће грађана и других заинтересованих субјеката о питањима из надлежности органа јединице локалне самоуправе.

Све ово је у складу са приоритетима Владе Републике Србије, са политиком Српске напредне странке и њеног председника господина Александра Вучића а са циљем да локалне самоуправе постану снажне, аутономне и развијене средине, способне да сваком свом грађанину обезбеде достојанствен и пристојан живот.

Локалне самоуправе које смо ми из СНС-а у Војводини затекли 2016. године преузимајући одговорност над њима биле су потпуно девастиране, презадужене и опљачкане до те мере да за њих у том тренутку није било перспективе да ће уопште моћи још дуго самостално да функционишу и као такве опстану.

Дугови које је ново општинско руководство након убедљиве победе СНС-а на локалним изборима наследило од претходног режима у Општини Нови Кнежевац били су већи од укупних прихода буџета Општине. Да није било сарадње с Владом Републике Србије и њеним тадашњим председником Александром Вучићем, рачуни Општине Нови Кнежевац и данас би били блокирани.

Био је ово пример високог степена сарадње локалне самоуправе и Владе Републике Србије и доказ да се локалне самоуправе могу сачувати, потом развијати и напредовати само уз бригу и помоћ државе и њених органа, уз примену политике равномерног развоја, на којој инсистира председник Републике господин Александар Вучић.

Све ово иде у прилог амандмана који сам поднео како бих указао да се сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује свеукупни развој Републике Србије и унапређује рад локалних самоуправа, уз обавезу опште координације у раду свих државних и локалних органа.

Координисани рад данас, када ову земљу води Александар Вучић, већ је успостављен и дао је резултате којима се поносе грађани Србије, а они говоре да смо на добром путу и да је пред нама боља будућност, како смо сви ми у обавези да оставимо својој деци и генерацијама које долазе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јанчићу.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Даме и господо народни посланици, малопре смо од једног представника опозиције, иначе бившег председника Општине Смедеревска Паланка, могли да чујемо како је подругљиво говорио о најбољем градоначелнику у Србији, градоначелнику Новог Сада господину Милошу Вучевићу.

О њему је говорио човек који је као бивши председник Општине Смедеревска Паланка од те општине направио најзадуженију општину у Србији, која је била у блокади чак 257 дана, човек који је основао деветнаест јавних предузећа, од којих су сва на крају његовог мандата завршила у блокади. И, како је једно предузеће банкротирало, тако је он отварао друго. Не само то, него су и домови здравља, школе, па чак је и гробље имало блокиран рачун када је он завршио свој мандат. Паре је извлачио и преко ФК „Јасеница 1911“, који нема органе клуба а има регистроване играче. Основао је установу, спортску организацију ГФК „Јасеница 1911“, као индиректног корисника буџета, и преко те установе вршио исплату премија и стипендија. Притом, дневно су подизани износи од 300.000 динара чековима без покрића. По извештају државног ревизора, преко ове установе само у 2012. години, без основа, исплатио је 17.000.000 динара, а 2013. године овом клубу је исплаћено преко 20.000.000 динара.

Дакле, овај врхунски бивши председник Општине Смедеревска Паланка, који узима у уста најбољег градоначелника у Србији, према извештају ДРИ, само у 2012. години потрошио је без веродостојне документације 163.602.000 динара.

Док је он тако радио, да видимо како то ради градоначелник Милош Вучевић: пет хиљада нових радних места и нова индустријска зона за град Нови Сад, 700.000.000 динара више од пореза на зараде се слило у градску касу него што је то било 2016. године, по чему се види, господо, колики је број новозапослених у Новом Саду. Градска каса је у плусу за преко шест милијарди динара. У среду отварамо најмодернију зграду Хитне помоћи у Србији. Преко седамсто нових градилишта имамо у Новом Саду. Град се више не задужује муниципалним обвезницама, као што је то било у време

„жутог предузећа“ када су се за три и по милијарде динара муниципалних обвезница задужили и морали смо 7% камате, преко милијарду динара је Град платио камате на то. Град више то не мора јер има шест милијарди динара у плусу и може самостално да финансира своје инфраструктурне пројекте. То је успех и зато он не сме да га ставља у уста. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Захваљујем, председавајући.

Поштовани грађани, даме и господо, доношење закона је потребно ради усклађивања одредаба овог закона са законима који уређују поједина питања од значаја за рад и функционисање локалне самоуправе.

Предложеним решењима је истакнут значај учешћа грађана и других заинтересованих субјеката у јавној расправи, односно иницирање спровођења јавне расправе о питањима из надлежности органа јединице локалне самоуправе. Ова законска решења ће омогућити бољу међуопштинску сарадњу и унапредити механизме непосредног учешћа грађана у обављању послова локалне самоуправе, као и обезбедити учешће јавности у припреми нацрта закона и других прописа органа државне управе.

Локална самоуправа Града Лознице, на челу са градоначелником Видојем Петровићем, послује по принципу колико имаш, толико можеш и да потрошиш. Буџет Града је нешто мањи од две милијарде динара, али када се домаћински расподели, онда има за све што је неопходно. Тако је за инфраструктуру, тј. изградњу нових асфалтних коловоза из буџета локалне самоуправе за 2018. годину предвиђено издвајање од 337,5 милиона динара; за атарске путеве осам милиона; за хидротехничке радове 25 милиона; за израду урбанистичких пројеката и пројектне документације 61 милион; реконструкцију јавне расвете 15 милиона; унапређење безбедности у саобраћају осам милиона; реконструкцију једног објекта Предшколске установе „Бамби“ 72 милиона; улагање у школске објекте 25 милиона; улагање у спорт 40 милиона; за подршку запошљавању 20 милиона. Затим, подстицајне мере и мере у области социјалне политике као што су: подршка породици, једнократна новчана помоћ породици са децом, новчана помоћ незапосленим породиљама и породицама са троје деце, младим брачним паровима приликом склапања брака у износу од седамдесет милиона; подршка најбољим ђацима и студентима у оквиру градских награда и стипендија 14 милиона; подршка лицима старијим од 65 година, бесплатан превоз 15 милиона динара.

Буџет Града је ликвидан и све обавезе се измирују благовремено. То јасно показује како се локално руководство односи према новцу пореских обвезника, тј. према својим суграђанима. Захваљујући доброј комуникацији локалне самоуправе са нашом владом и подршци нашег председника господина Александра Вучића, у Лозницу треба ускоро да стигну два инвеститора, која би упослила по 1.500 радника чиме би се решио највећи проблем нашег града а то су нова радна места.

Локална самоуправа Града Лознице својим делима спроводи политику СНС-а и нашег председника господина Александра Вучића, који је у суботу, 16. јуна, за Дан града именован за почасног грађанина Лознице и који ће увек у Лозници имати апсолутну подршку за све што чини за наше грађане и нашу државу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Грубор.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани, Србија прати развијене системе и европске земље са квалитетним системом локалних управа унапређујући и сама своје локалне самоуправе, а све у циљу да грађанима омогући квалитетнији живот као и лакши и јефтинији приступ локалним услугама.

Вишегодишње, чак и деценијско, деловање неодговорних лица у чијем је центру пажње било све осим квалитета живота грађана довело је до урушавања привреде и до затварања радних места, затварања фабрика.

Доласком на власт СНС-а, на челу са председником Александром Вучићем, Србија је не само стабилнија већ је на путу модернизације, развоја, који доносе Србији све бољи међународни положај, све боље позиције на светски признатим листама и, што је најважније, све бољи и квалитетнији живот наших грађана. Драго ми је да сви учесници у систему, пратећи програм Српске напредне странке, заједно делују стављајући квалитет живота грађана на прво место. О томе говоре видљиви резултати како на локалном тако и на републичком нивоу.

Предлог измене Закона о локалној самоуправи који је данас на дневном реду говори у прилог томе да се на унапређењу система читавог државног апарата ради на свим нивоима власти. Локална демократија може да се унапређује само у условима политичке и економске стабилности, у којима држава показује јасну спремност да омогући оном нивоу власти који је нижи од националног да уз учешће грађана најефикасније решава интересе целе локалне заједнице. Захваљујући

предлогу измена Закона о локалној самоуправи о коме управо данас дискутујемо, локална управа се не схвата више само као сегмент државе чија је основна улога да спроводи законе и одлуке већ да буде јавна служба и сервис свих грађана, у којој се ефикасније и ефективније пружају услуге и квалитетније живи.

Морам да изразим задовољство због тога што је ово још једна у низу активности Владе Републике Србије, Српске напредне странке, на челу са председником Александром Вучићем, у реализацији програма развоја Србије. Моје колеге из СНС-а и ја ћемо у дану за гласање дати подршку овом закону, а ја позивам колеге народне посланике да подрже мој амандман. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге народни посланици, председник државе господин Александар Вучић и Влада Републике Србије спроводе веома озбиљну, одговорну и мудру политику, политику мира и стабилности, политику економског опоравка, просперитета и развоја Србије, што говоре и ови закони о којима дискутујемо на данашњој седници.

Поднела сам амандмане који се односе на јавно здравље као једну од веома важних компонената свеукупног развоја Републике Србије. Господин Александар Вучић је у свом експозеу из 2016. године између осталог рекао: „У наредном периоду, како бисмо учинили да наш систем здравствене заштите буде бољи, намеравамо да се усредсредимо на доступност и капацитете здравствене заштите, ефикаснију и квалитетнију услугу и бољи систем превенције. Осим тога, Влада Србије фокусирана је да у наредном периоду обезбеди нову и савремену дијагностичку опрему као што су скенери, магнетне резонанце и апарати за ултразвук за све здравствене установе у Србији.“

Сходно томе, морам и имам обавезу да истакнем најзначајнија остварења Министарства здравља у претходних годину дана. Са почетком рада Клиничког центра Ниш крајем 2017. године Србија је добила најсавременију и најмодернију клинику у овом делу Европе. Нови Клинички центар у Нишу на 48.000 м² има боље услове за дијагностиковање болести за више од преко 2,5 милиона становника региона који гравитирају овој здравственој установи, од Прешева до

Јагодине, од границе према Бугарској до Крушевца, и плус 300.000 становника Ниша.

У комплексу новог Клиничког центра, који је саграђен по моделу „паметних зграда“, јесте и један од највећих операционих блокова у Србији и на Балкану, са шеснаест најсавременије опремљених хируршких сала, три ангио-сале, два ургентна центра.

Даље, набавка нових акцелератора потврда је чврстог опредељења Министарства здравља да се осавремени и унапреди здравствени систем наше земље. Набавком шест нових линеарних акцелератора Србија испуњава светске критеријуме по броју апарата за зрачну терапију по глави становника, односно на 250.000 становника долази један апарат. Министарство здравља протеклих година набавило је и у рад пустило четири линеарна акцелератора вредности око седамсто милиона динара: у Клиничком центру Ниш два апарата, Клиничком центру Крагујевац један апарат и у Институту за онкологију и радиологију Србије у Београду.

Увођење електронског рецепта наставак је пуне имплементације интегрисаног здравственог информационог система, који има за циљ да се обезбеди брже и ефикасније функционисање здравственог система. Тренутно се у систему, закључно са 20. мајем 2018. године, налази 98 од укупно 163 установе примарног нивоа здравствене заштите, које имају право прописивања е-рецепта. Прописано је 22.785.678 рецепата; од тога је 1.618.325 хроничних обновљивих терапија. Регистровано је 3.196 апотека, као и 5.852 фармацеута. Тридесет првог маја 2018. године укључено је 29 нових здравствених установа, а до 30. јуна 2018. године биће потпуно завршен целокупни процес имплементације на територији целе Србије.

Набавком најсавременијег икс ножа, за који је опредељено око осамсто милиона динара, и са новим акцелераторима Србија добија заокружену причу у погледу лечења онколошких пацијената, и то по стандардима високог здравства и свим светским мерилима. Процедура је у току и очекивано је да наши грађани до краја године могу добити могућност да се бесплатно лече на икс ножу, поред гама ножа, који већ скоро две године ради у Клиничком центру Србије, што много богатије државе не омогућавају својим грађанима. Треба истаћи да у нашој земљи до сада овакав начин радиотерапије није спровођен и набавком оваквог апарата значајно ће се побољшати квалитет радиотерапије. Тренутно, лечење наших грађана на икс ножу у другим државама обавља се по минималној цени од 20.000 евра, што довољно указује на вишеструки значај набавке икс ножа и финансијске уштеде за нашу земљу.

О даљим резултатима рада Министарства здравља говорићу по следећим амандманима, али, господине Милићевићу, на крају желим

нешто да прокоментаришем, што ми је упало у уши. Јако је бедно и мизерно када је човек егоцентричан, када је човек некритичан, када је пун себе, када су му уста пуна себе, о некаквим својим величанственим делима, што благе везе нема, заиста, са истином и реалношћу, заиста болесно.

А притом, толико су задужили грађане Србије да морају да мењају своја агрегатна стања, да се провлаче кроз иглене уши прелазећи из странке у странку како би политички преживели, како би прешли цензус, јер их грађани напросто неће. Толико су задужили грађане својим свемирским делима, да грађани неће ни живи да чују за њих. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јасмина Обрадовић.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем.

Цењени представници Владе, колеге народни посланици, поштовани грађани, поднела сам амандман на члан 1, а оно о чему желим да причам и на шта ћу се посебно осврнути је следеће. Чињеница је да су грађани Републике Србије Српској напредној странци од 2012. до 2014. године у пуном капацитету, након деценије пропадања, поверили бригу о држави. Чињеница је да је од 2016. године већина локалних самоуправа, градова и општина такође од стране грађана поверена Српској напредној странци. И ми, где год смо у прилици, показујемо како функционише домаћинска власт. Види се то не само на републичком нивоу, где данас председника Републике Александра Вучића међународна јавност доживљава као лидера региона, а апсолутна већина грађана Србије као њеног правог домаћина.

У граду из кога ја долазим, Новом Саду, Милош Вучевић је тај прави новосадски домаћин, који се о свом граду стара и брине на начин како је то и обећао грађанима. Поред малициозних коментара мојих колега посланика, пре свега млађаног Милојичића који каже да градоначелник Новог Сада отвара бициклане... Па, господо, ево, колико прекосутра, у Новом Саду се отвара велелепна зграда Хитне помоћи, 2.700 квадрата, на три спрата. Град Нови Сад није задужен, градоначелник отвара нова радна места, отвара нове погоне, нове фабрике. А у исто време градоначелник Новог Сада на дневном нивоу обилази своје грађане, обилази свако место на коме се нешто дешава, на коме се ради, гради, реновира, подиже ниво пружања услуга. Једном речју, домаћин брине о својој кући, за разлику од локалних самоуправа где власт не врши СНС. На сву срећу, за нас не

постоје опозиционе и позиционе општине, за нас постоје локалне самоуправе у Републици Србији.

Господо, ако наставите да се на најбруталнији начин обрушавате на своју земљу тако што подносите притужбе и писма, као што је то учинио господин Пауновић пославши писмо Комитету за мониторинг Конгреса локалних и регионалних власти Савета Европе, где се жали на организоване и синхронизоване нападе које уз злоупотребу државних институција и медија врши владајућа Српска напредна странка, а у исто време 2017. године објављује како Параћин никад до тад није добио 35.000.000 динара, као највећи износ у последњих десетак година, може бити врло опасно. Сасвим сам уверена да је врло тенденциозно и да заиста постоје људи који би продали веру за вечеру, односно продали сопствени народ за комадић или парче власти.

Господо, покушајте, за промену, да будете некад и конструктивни и допринесете развоју Србије, као што то ради СНС са Александром Вучићем, а водите локалне самоуправе као Милош Вучевић и будите сигурни да ћемо трајати, сви заједно, још дуго. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Обрадовић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Малетић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поднела сам овај амандман са идејом да јаче истакнем значај и улогу локалних самоуправа са државном управом.

Чули смо ових дана заиста различите расправе. Не бих рекла да су баш све биле смислене и у вези са реалношћу, али оно што је важно да истакнем јесу бројке, које јасно показују да је од доласка СНС-а на власт стопа незапослености смањена на 14%, а грађани врло добро знају колико је она износила 2012. године, преко 25%. Управо ове бројке јасно показују намеру тадашњег режима и данашње владе, шта је приоритет у руковођењу државом, а самим тим и локалним самоуправама. Управо повећање броја радних места јесте оно што је приоритет и Александра Вучића и данашње владе коју води госпођа Ана Брнабић.

Само ћу подсетити да је последњих година отворено неколико инвестиција које су запослиле грађане Србије. Пре свега, то је „Континентал“, „Лир“, „Делфај“, ИГБ, „Хенкел“ и многе друге. Оно што је важно јесте да су инвестиције правилно распоређене; нико не може да каже да општине нису равномерно заступљене у привлачењу инвестиција. То је управо она спона која је неопходна да би се овакав резултат остварио,

односно добра конекција између локалних самоуправа и државне управе. Управо је овај развој и не тако развијених општина, које нам је у аманет оставио претходни режим, значајан да би се грађани Србије на целој територији упустили, нашли своје радно место.

Влада Републике Србије ради на томе да велики број младих људи запосли и да нађу своје радно место, пре свега у овим инвестицијама које долазе. Потврда за то је свакако и титула коју је Нови Сад добио, то је омладинска престоница културе, што је управо дошло као потврда од међународне заједнице за оно што је урађено у граду Новом Саду за упошљавање младих људи и свеобухватна потреба да се млади људи задрже у Републици Србији.

Стога заиста не треба расправљати о томе ко је у праву и ко како води локалне самоуправе и државу, јер су грађани то јасно показали на изборима и сваки пут показују да је Српска напредна странка та коју желе да их води. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Малетић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик доцент др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштована господо, замолио бих министра да буде концентрисан јер ћу говорити о конкретном проблему који је везан за све локалне самоуправе.

После ових измена и допуна Закона о локалној самоуправи Закон је свакако квалитетнији и ближи циљу да локална управа буде сервис грађана, али још много тога треба урадити да би се тај циљ остварио.

Проблем о коме ја желим да говорим јесте имовина локалних самоуправа. Имовина локалних самоуправа се дели у две групе. Прва група, то је имовина чији је власник локална самоуправа, а други део имовине је имовина која је дата на располагање локалној самоуправи. Одговорно тврдим овде, пред грађанима, министром, свима вама, да не постоји ниједна локална самоуправа у Србији која је пописала сву ту имовину. То мора да уради Министарство за локалну самоуправу, да изврши контролу, да изврши надзор, па тек кад то буде пописано да се види у којој функцији је та имовина. Ја тврдим да она уопште не доприноси ни 10% онолико колико би могла да буде корисна у пуњењу буџета локалне самоуправе.

Ви сте, министре, врло лепо трансформисали члан 88. па сте тај члан 88. допунили члановима 88а, 88б, а, б, в, г, д, тако је. Тиме сте омогућили да се споје све локалне самоуправе, ја то поздрављам, значи да се људски ресурси удруже, да се техника удружи и да се овај заједнички проблем реши. Јер, кажем, изворни приходи локалних самоуправа нису искоришћени ни 10%. Кад би они били искоришћени, онда би се могло вршити смањење по неким ставкама које оптерећују грађане локалних самоуправа.

То што оптерећује грађане локалних самоуправа јесте порез на имовину грађана локалне самоуправе. Све локалне самоуправе углавном примењују оно правило – три последње трансакције и проценат 0,4%, и увек је једнако или веће. Ми морамо да тражимо да буде једнако или мање, не може више. Зашто? Ако те три трансакције које служе као алгоритам за одређивање цене квадратног метра не дају могућност смањења, локална самоуправа може да узме проценат 0,3, може да узме проценат 0,2. То су све начини на које може да се побољша стандард грађана и ја молим да Министарство у будућем раду има ближи, чешћи контакт са локалним самоуправама у циљу надзора и контроле, јер, кажем, ресурси локалних самоуправа нису искоришћени. Толико и хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ивана Николић.

Изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поднетим амандманом желим да истакнем да се сарадњом јединица локалне самоуправе и државне управе свакако обезбеђује развој Републике Србије. А када су задаци које испред себе поставља локална самоуправа усмерени искључиво ка циљу побољшања квалитета живота грађана и полазећи од тога да је за вођење свакодневних животних активности обавеза локалне самоуправе да обезбеди инфраструктуру, истичем да је један од главних елемената и саобраћајна инфраструктура, односно саобраћајна повезаност.

Доласком на власт СНС-а, на челу са председником Александром Вучићем, саобраћајна инфраструктура је препозната као неизоставни услов сваког напретка. Апсолутно је неоспорно да је за привлачење нових инвестиција, за изградњу фабрика, самим тим и отварање нових радних места, неопходна добра инфраструктура.

Пример одговорне сарадње државне управе и локалне самоуправе усмерене ка остварењу услова за бољи живот грађана присутан је у општини Уб. Одговорно руководство Општине Уб у последњих шест

година је изградило рекордан број некатегорисаних општинских путева, односно општинских путева првог и другог реда, и ускоро се очекује реализација пројекта вредног четрдесет милиона динара, што је пример сарадње Министарства привреде и локалне самоуправе. Уложеним средствима биће изграђено пет градских улица, на које су грађани чекали деценијама.

Решавање проблема, омогућавање лепшег и квалитетнијег живота, рад у локалној самоуправи такав да место у коме се делује постаје пожељна дестинација за боравак и рад, где се води рачуна о свакој категорији грађана, где данас имамо рекордан број отворених градилишта, где се ради у свим сегментима од суштинске важности: на реконструкцији здравствених установа, на изградњи нових школа, реконструкцији постојећих школа и изградњи нових установа, односно вртића, асфалтирању путева и улица. Уз све то, постоји и стабилан буџет, тренутно 70.000.000 динара, са свим измиреним обавезама. То су показатељи који описују одговор на указано поверење грађана Српској напредној странци и пример марљивог, посвећеног рада, рада у интересу грађана, од стране руководства Општине Уб.

За све о чему сам говорила постоји доказ – чињенице на терену. Не може нам неко рећи да смо се неодговорно понашали према буџету, према грађанима када има стварамо услове за бољи живот. Поражавајуће је да се у Србији слуша о начину рада од оних који новцем грађана плаћају кафанске рачуне, што је био пример у Смедеревској Паланци, и да они говоре о раду и одговорности оних који су стварали, стварају и ствараће оно што грађанима треба. Грађани знају и виде да деценијама неки нису успели квалитетно ни ударне рупе да санирају док су били председници у својим општинама, а данас на тим путевима имају квалитетан, фин асфалт којим несметано пролазе. То је само један пример како се одговара на указано поверење грађана и како ради СНС. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Николић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, углавном се данашња дискусија свела на то да сви кажемо каква је ситуација у нашим локалним самоуправама. Најсветлији примери су они који се везују за градове, односно општине и локал у развијеном делу Србије, односно развијенијем делу Србије. Али Србију не чине само ти градови и општине, Србију чине и наша села. Село је у убрзаном нестајању и пропадању и, уколико не поведемо рачуна, у будућности ћемо имати

великих проблема. Данас у Србији има око 4.600 села и у њима живи око 55% становника наше земље. Ако се настави овим темпом, они који су стручни за то предвиђају да ће за двадесет година око 1.200 села бити неусловно за живот и ненасељено.

Које све проблеме има данашње село? Један од најважнијих проблема је тај што млади људи све више напуштају село и одлазе или у наше градове или широм Европе и света да би пронашли услове за бољи живот. Затим, образовна структура становништва је на веома ниском нивоу. Степен социјалне здравствене заштите је веома низак и ја ћу то да вам покажем на једном примеру из Црне Траве. Црна Трава је имала стоматолошку службу у оквиру Дома здравља а онда је служба укинута са разлогом што није исплативо за државу да ту службу даље финансира. После тога је дошло ново изненађење, укинута је апотека, са истим образложењем – не послује по тржишним условима, односно негативно послује. Држава мора да поведе рачуна и о тим областима где има мање становништва, а поготову у областима које су приграничне, као што је Црна Трава.

С друге стране, велики проблем је инфраструктура. Сеоски путеви су веома лошег квалитета и када дође невреме и зимски период, они су и непроходни.

Још један велики проблем је тај што су морал и мотивација на селу на веома ниском нивоу. Како то можемо да доведемо у ситуацију да и та наша села живе? Ту, господине министре, морате и ви много да нам помогнете. Користим ову прилику да вас позовем да будете гост код нас у Црној Трави, да видите како живи једна мала, сиромашна општина и да нађемо заједнички начин како ћемо да помогнемо тој општини и многим другим општинама у Србији које имају исте проблеме.

Навешћу вам само још један проблем, да видите са чиме се ми суочавамо. У селу Горње Гарје постоји школска зграда у коју ниједан ученик није ушао једно двадесет година, не зато што та деца не воле школу и што беже из школе него зато што нема деце. Пре пар година рођени су близанци у том селу. Ја сам замолио ловачко друштво, Удружење ловаца да помогну да се зграда школе доведе у пристојно стање како би за пар година, када ова деца треба да пођу у школу, била у функцији. Ловци су пристали, одазвали су се, хтели су да преуреде то. Договарали смо се да један део који је био стамбени, где је живео учитељ, односно учитељица, користе они као своје просторије, али да нам преуреде и учионице како би та деца која данас-сутра пођу у школу имала услове колико-толико нормалне. Није уништена та зграда због тога што је неко био бахат па ју је уништио, него ју је зуб времена уништио. Кровна конструкција је

попустила, прозори су се од невремена и чуда свих разбили, врата, стакла, прозори итд.

Све је то лепо било, требала нам је сагласност основне школе из Црне Траве, коју смо добили, међутим, сада настају проблеми: треба сагласност Дирекције за имовину, треба сагласност Министарства. Ја сам лично ишао да тражим то, да се договорим. Тим људима из Дирекције и Министарства не могу да замерим, они раде у складу са законом, али закон налаже да имате милион ограничења која не можете да испуните. Прво, не може да се додели тај простор Удружењу. Не знам зашто, али тако је ваљда законски регулисано. Друго, мора да буде јавни тендер, или тако нешто, где ће се јавити три, четири, два, пет учесника итд. Па ја сам једва успео ове да убедим да пристану да то ураде, ко ће да дође тамо да ради и да покушава?! Ту држава мора да буде флексибилнија и омогући барем оним људима који хоће да помогну, који се труде да нешто ураде, да на један збиља лакши и једноставнији начин то ураде.

Надам се, када господин министар буде дошао тамо и видео ту ситуацију и упознао се с њом, да ће нам много лакше бити да помогнемо и тим људима у Црној Трави а и свим другим људима у Србији који су у сличном положају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Стојмировићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Део предложених измена је у функцији отклањања недостатака у важећем тексту Закона о локалној самоуправи, а односе се на сазивање седнице скупштине општине, тј. града; предуслове за успешно вршење дужности одборника; одређивање критеријума за утврђивање броја чланова општинског, тј. градског већа; положај помоћника председника општине; оставку председника општине; промену радноправног статуса заменика председника скупштине општине, као и састав и рад савета за међунационалне односе.

Међу значајним новинама свакако је потпуно измењен концепт утврђивања надлежности општине тако што се уместо набрајања послова из надлежности јединице локалне самоуправе наводе области у којима јединице локалне самоуправе имају надлежности на основу посебних, секторских закона из тих области.

Оно што хоћу да кажем јесте да смо почетком фебруара у Бујановцу имали отварање „Јумкове“ фабрике, која је упустила 64 радника; тренутно је завршна фаза за пријем у радни однос још 64 радника, што значи да ће укупно 128 радника радити у „Јумковој“ фабрици у Бујановцу. То је изузетна ствар за нашу општину.

Оно што свакако није добро, то је да је изостала подршка општинске власти. Поред тога што су уредно били позвани од стране компаније „Јумко“ да присуствују отварању ове фабрике, нису присуствовали. Тиме су показали неодговоран однос према привреди. Како према привреди, тако и према грађанима наше општине. С једне стране, приходи од пореза и доприноса сливаће се у општинску касу и тиме стварамо услове за изградњу путева, водовода, школа, вртића, а с друге стране, запошљавају се људи са територије наше општине, која спада у ред неразвијених општина у Србији.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Марко Зељуг.

Изволите.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге посланици, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи предао сам амандман који има за циљ сагледавање сарадње локалне самоуправе са државном управом кроз коју се обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на државну управу.

Локална самоуправа представља најважнију и прву карику између грађана и извршне власти, кроз коју грађани могу да остваре своја права, да упуте иницијативу ка локалној самоуправи и дају предлоге за одређене инвестиције и њихову реализацију у деловима града или општинама, уз поштовање урбанистичких правила.

Српска напредна странка је примењујући овај принцип у Београду отишла корак даље и пројектом „Да се ради и гради по твом“ дала грађанима Београда прилику да одлучују о инвестицијама из надлежности локалне самоуправе, планирајући буџетом пројекте који су у складу са урбанистичким и грађевинским прописима. На овај начин је примљено 22.000 предлога грађана, а у буџету Града за реализацију ових пројеката је обезбеђено 200.000.000 динара, уз додатних 170.000.000 динара намењених за финансирање пројеката у градским општинама.

Анализом захтева грађана Београда закључено је да је највише грађана истакло потребу за изградњом канализационе мреже. Одговорна власт, коју предводи СНС у Београду, на овај захтев одговорила је изработом и представљањем пројекта „Београд 2025“. Овај пројекат јасно предвиђа финансијске изворе за реализацију и динамику радова за изградњу канализационе мреже на територији целокупног града Београда и у свим градским општинама.

Власт у локалним самоуправама која је предвођена Српском напредном странком, у градовима и општинама у којима су председници и градоначелници из реда напредњака, убудуће ће радити по оваквом принципу и питати грађане за мишљење и укључивати их у доношење одлука важних за функционисање средине у којој живе, а уједно и поштовати изборну вољу, која је апсолутно на страни политике коју су на изборима представили грађанима Српска напредна странка и Александар Вучић.

С обзиром на чињеницу да је ресорни министар наставио јасну политику коју је у Министарству државне управе и локалне самоуправе започела Ана Брнабић, а то је реформа и осавремењавање функционисања локалних самоуправа у интересу грађана и развоја Републике Србије, Посланичка група СНС ће у дану за гласање подржати предложене измене и допуне Закона, а колеге посланике позивам да подрже мој амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Зељуг.

По амандману, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, пошто је локална самоуправа веома важна тема, морам да поставим још једно питање пошто не знам, на крају крајева, да ли се са друге стране разни дијалози које врше са нама, или монолози, злоупотребљавају намерно или из незнања. Чак сам све више убеђен да то није злонамерно, да је то из незнања.

Ево, постављам питање вама из локалне самоуправе, министру и његовим сарадницима, то су све стручни људи за локалну самоуправу – да ли је могуће игде на свету, а поготово у Србији, да се плате запослених у локалној самоуправи примају преко фудбалског клуба? Јер то слушамо свакога дана од стране СНС-а, како сам ја као „жути лопов“ и сви ми „жути“ из ДС-а, који не ваљамо, наравно, упропастили Београд горе од Немаца, и разне небулосе и неистине. Чујемо, између осталог, да сам ја, као бивши председник Општине Смедеревска Паланка, пуштао плате

запосленима у локалној самоуправи, у органима управе, преко фудбалског клуба. Људи, па ни ваши бирачи не верују у то!

Ја овде постављам конкретно питање, да ми се одговори да ли је то, под а), могуће, и да ли је то некада неко радио у локалној самоуправи. Ако не добијем одговор, а наравно да сви ви то можете да проверите врло брзо, онда вас молим да не дезавуишете јавност.

Знам зашто је вама важно да кажете – ево, Кена је био у Голобоку цео дан са грађанима... А онда не знате шта ћете да кажете јер ви не смете да одете тамо, ниједан ваш министар није био тамо, онда кажете – њега су истерали одатле. Позивам све да сутрадан одемо опет код тих људи. Цео дан сам био, обишао сам малтене сваку кућу, послао писмо и Европској унији и разним институцијама којима могу. Позивам овде већ три дана све ministre да помогну Смедеревској Паланци и да дођу у Смедеревску Паланку.

Не могу с вама на другачији начин да комуницирам пошто од Општинске управе Смедеревска Паланка нисам могао да добијем податак, а то ми је било потребно за писмо које сам послао господину Фабрицију, чак и које су последице штете, колико домаћинстава је уништено, колико је обрадиве пољопривредне површине уништено. Не могу том човеку да напишем у писму – знате, ми смо различите партије, они немају свест да ми дају као народном посланику тај податак. Нису ми дали тај податак. То не треба мени за моју кућу, већ за грађане Смедеревске Паланке који су изгубили све. То је ваша политика која је штетна по грађане. (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Радослав Милојичић: Молим за одговор министра полиције да ли се некада исплаћивала плата преко фудбалског клуба запосленима. Ако јесте, подносим оставку на посланички мандат.)

Само тренутак. Министар се пријавио, претпостављам да ће одговорити.

Колега Вујадиновићу, ви желите повреду Пословника.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Повређен је члан 107. који говори о достојанству Народне скупштине. Мислим да сте морали да опоменете претходног говорника господина Милојичића када је рекао да посланици подносе амандмане из зле намере или због незнања. Ви врло добро знате да то није истина, али је у најмању руку увреда за људе који седе у овом уваженом дому. Посланици Српске напредне странке подносе амандмане не због незнања, не због зле намере, него због бриге за Србију, због намере да поново изградимо све оно што је урушавано у претходним деценијама.

На крају крајева, у најмању руку је неморално, а донекле можда и тачно нешто што је рекао господин Милојичић. Плате у тој општини из које он долази, у којој је годинама вршио власт, не да нису... Оне уопште нису исплаћиване, то је највећи проблем. Ви знате да су многа јавна предузећа, у ствари, сва јавна предузећа и све јавне установе у тој општини били су у дугогодишњој блокади, да су људи били у прилици да раде без зарада...

(Радослав Милојичић: Значи, нису више пуштане преко фудбалских клубова?)

... А преко фудбалског клуба је исплаћиван новац за разноврне ствари, обично на име једних те истих фирми, па, између осталог, за те ноћне рачуне по локалним кафанама. Нажалост, то је све истина и у најмању руку је неморално да један такав човек данас држи придице људима који долазе из СНС-а и покушавају да ту и такву ситуацију, која је годинама тако прављена, поставе на ноге и ствари врате у једно право стање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Вујадиновићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите, министре.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Као што знате, Министарство државне управе и локалне самоуправе има један сектор, Управну инспекцију, која се бави роковима, управним стварима. Дакле, немамо ту врсту надлежности да утврђујемо да ли су се и на који начин преко фудбалског клуба исплаћивале плате, али оно што свакако знамо и на чему смо радили и у претходној години и за време док је актуелна премијерка била на челу овог министарства, то је да покушамо да санирамо једно заиста лоше стање, једну инфлацију оснивања установа и предузећа управо у конкретној општини Смедеревска Паланка, и на том пољу смо заиста урадили доста.

Такође, ради истине, јутрос сте рекли једну ствар која просто не стоји; сада сте поново то урадили. Уверен сам да је то само пропуст, да није тенденција. Дакле, другог дана након елементарних непогода у Смедеревској Паланци је боравио државни секретар Министарства пољопривреде, господин Радошевић. За сваку од општина Влада и ресорно министарство практично су определили по неког од државних секретара да их обиђу. Што се тиче конкретно Смедеревске Паланке, Свилајнца, већ током сутрашњег дана тамо ће боравити један од државних секретара из министарства на чијем сам челу имајући у виду да сам у

обавези да присуствујем овде седници Парламента. Тако да не треба изазивати панику и на тој, рекао бих, несрећи која се догодила добијати или покушати добити неке политичке поене. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Ружићу.

Господине Милојичићу, да ли желите реплику?

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Драго ми је, једно смо разрешили – не зна се да ли је преко фудбалског клуба пуштана плата, тј. нема доказа и то није тачно. Драго ми је да смо то решили и молим вас да преведете овима са ваше десне стране који то не разумеју. То је прва ствар.

С друге стране, па државни секретар Радошевић је сваког дана у Смедеревској Паланци, он спава у Смедеревској Паланци, он живи у Смедеревској Паланци. Тако да, молим вас, ја сам лепо питао где је седамнаесторо министара Српске напредне странке, на челу са премијерком, који су пре месец дана свакога дана, неки и по два пута, боравили у Смедеревској Паланци током изборне кампање. Зашто бар један министар није дошао? Имамо седам поплављених општина, а двадесет министара вероватно, па зар је могуће да само у Смедеревску Паланку није могао да дође ни један једини министар? То је питање. Пустите ви државног секретара Жељка Радошевића који свако вече долази у Смедеревску Паланку да преспава тамо, он је одатле; а пита се у Министарству и у Влади мало мање него ја, значи ништа.

Конкретно питање је – министар из СНС-а, који, када ће доћи у Смедеревску Паланку? Јер су нам показали пре месец дана да се много брину за Смедеревску Паланку. Свакога дана је по њих двоје-троје било у изборној кампањи. Обећавали су тракторе, обећавали су регулацију тока Јасенице и Кубршнице завршену, обећавали су реконструкцију болнице, реконструкцију гимназије. Ја ћу први, као неко ко је рођен и живи у Смедеревској Паланци, поздравити све што се помогне Смедеревској Паланци без обзира на то од које политичке опције то долазило. Али питам када ће, ево пет дана је прошло, бар један једини министар из редова СНС-а доћи у Смедеревску Паланку пошто су боравили тамо, нисмо могли да их избацимо у изборној кампањи. Или грађани Панчева, Алибунара који су такође били... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Милојичићу.

Повреда Пословника, народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Уобичајена слика – да се бежи на врата када се добијају одговори.

Мислим да сте дозволили да се поново повреде чланови 106. и 107. овог пословника.

Разумем бригу претходног говорника о томе када ће министри доћи у Смедеревску Паланку јер њега занима само, у суштини, одговор на питање да ли ће тамо доћи министар полиције и министар правде, који су јако заинтересовани за сав онај лоповлук који је претходни говорник док је био председник Општине направио.

Члан 106. је повређен тиме, и то сте дозволили... Јесте Скупштина место за дебату и причу, али за вежбу да служи некоме, како ће сутра да се брани пред јавним тужиоцем, пред судом за све оне лоповлуке које је чинио, то ипак не треба да дозволите. Грађани Србије нису дужни то да слушају. То нека слушају адвокати господина Милојичића када за то дође време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Комленски.

Ја сам народном посланику Милојичићу омогућио да реплицира, имао је основа за реплику, а тешко је предвидети о чему ће говорити током излагања од два минута.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Рекламирам члан 103, али у вези са чланом 107. и повредом достојанства и угледа Народне скупштине због свега онога што је изречено од стране претходног говорника, притом не мислим на господина Комленског, већ на господина Милојичића који је познат са надимком „Хајнекена“. А зашто је познат са таквим надимком? Зато што је, док је вршио власт у Смедеревској Паланци, о којој сада овде рони крокодилске сузе, једино по чему је остао познат, познат да је попио 343 пива у току једне вечери, и то „хајнекен“ пива.

Ја сам се сада забринуо за његово имовинско стање с обзиром на то да је „хајнекен“ пиво једно од скупљих пива и да попити толико пива сигурно изискује велике новчане издатке. Мени су грађани послали да уручим господину прекопута, ево, у питању су бесплатни токени, а то је својеврсни ваучер за „хајнекен“ пиво. С овим он може бесплатно да добије „хајнекен“ пиво, до ког му је толико стало. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Марковићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем.

То можете свакако разменити након седнице.

Повреда Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине Милићевићу.

Мислим да грађани о свачијем раду имају суд и не можемо ми овде нашим репликама, поготово бесмисленим репликама као што је имао претходни говорник...

(Председавајући: Само реците члан, молим вас.)

... Да утичемо на њихово мишљење.

Рекламирам члан 108.

О томе какав је ко највише говоре људи у крају и месту где он живи. Ја живим у селу Глибовац, ту сам рођен и одрастао. Поносан сам на своје село, као и на своју Шумадију. И сада сам, на овим изборима, уз сву крађу, лоповлук и малтретирања од стране власти, добио 36% на својој изборној јединици.

А ови што се јављају, без имена и презимена Александра Вучића не могу да добију ни два. А претходни „геније“ је једина општина у Србији, Врачар, која је изгубила изборе кад је свуда Вучић побеђивао, то је тај „геније“ који се малопре јавио. И шта је могао да ради са Весићем? Па да украде два одборника и прекомпонује већину. И зато нећу да му поклоним отварач или затварач за пиво, као он мени, поклониху му лисице.

На крају, пошто имам два минута, мислим да је излишно да овде говоримо о томе да сте били у обавези да, по чл. 107. и 108, опоменете говорника из странке Александра Вулина, човека који је рекао да му је тетка купила стан за 300.000 евра – и то, пазите, не његова тетка него женина тетка – и човека који је на студенте слао топове. Мислим да са таквим људима нема шта да се разговара и да са таквим људима Србија пропада. Као што пропада у економској, пољопривредној, привредној и свакој другој сфери, нажалост.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, пре него што одете до господина Ђиласа, да ли желите да се изјасни Народна скупштина? (Не.)

(Радослав Милојичић: Сад одох да се чујем са Ђиласом.)

Сада можете до господина Ђиласа.

Колега Милојичић је морао да нас напусти. Чули сте разлог, да не понављамо поново.

Наравно, колега Комленски, то не значи да немате могућност да укажете на повреду Пословника.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 103. јер смо малопре имали класичну злоупотребу Пословника.

То што је господин Милојичић сад јавно признао да је отишао код Ђиласа... Вероватно је отишао да размени искуства око тога како треба

паре из државног буџета красти и празнити преко фудбалских клубова, код којих су настајале установе, ничим изазвано, ничим заслужено.

Али оно што је интересантно, што Ђилас није успео да прикривено пренесе огромне количине грађевинског земљишта у граду Београду док је истим владао већ се то једноставно приметило... Вероватно ће сад господин Милојичић да му објасни како је у његово време украдено 2,7 хектара државног земљишта и пренето на приватна власништва, са Фудбалског клуба Јасеница на Миломира Грујичића 1,7 хектара, и на још неке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Комленски.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Колега Марковићу, захваљујем што сте одустали и имали разумевања о важности и значају да се вратимо на оно што јесте тема данашњег актуелног заседања.

Настављамо са амандманима.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре, даме и господо посланици, у члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим се врше измене члана 2. Закона о локалној самоуправи предлажем да се дода став 2. који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбедиће се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење приватног сектора“.

У том смислу, овим амандманом уводи се координација локалне самоуправе и државне управе, уз унапређење приватног сектора, као један од појмова који дефинишу локалну самоуправу и њене активности у интересу њених грађана. Посебно је битна координација и међусобна сарадња на релацији државне институције – јединица локалне самоуправе.

Свесни смо да је у протеклих неколико година приближавањем Србије Европској унији, усклађивањем норми, прописа и закона, који јасније и прецизније дефинишу одређене области, дошло до развоја приватног сектора. Много већи обим извоза, пласмана роба на инострана тржишта, могућност пробоја наших приватних фирми, компанија, довели су до развоја целокупне привреде. Сматрам да је кључна ствар у овом процесу управо сарадња између локалних самоуправа и надлежних

министарстава како би на прави начин могли да расподеле средства која су доступна преко фондова ЕУ за пројекте од општег интереса.

Пре неколико дана у Аранђеловцу су отворена нова два погона за производњу прашкастог материјала и течног програма за индустрију боја, лакова и фасада, као и аутоматско складиштење робе, компаније „Бекамент“. У пројекат је уложено више од осам милиона евра, а на свечаности отварања, поред бројних уважених привредника и других гостију, био је присутан и потпредседник Владе Републике Србије господин Небојша Стефановић. Улагањем ће привреда општине Аранђеловац добити могућност још већег развоја и шансу за отварање нових радних места.

Овај пример сам навео као још један у низу оних који су настали као плод одличне сарадње локалне самоуправе и Владе, која је компанији „Бекамент“ пре извесног времена донирала субвенције за запошљавање више од седамдесет радника. Не само ова већ и друге компаније на територији општине Аранђеловац у протеклих неколико година оствариле су значајан раст извоза, повећање обима производње и запослиле неколико стотина нових радника.

Развој приватног сектора, уз поменуту сарадњу, више него очигледно доноси резултате и наша жеља је да се ова пракса настави и у наредном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милојевићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Усвајањем Предлога закона о локалној самоуправи заједно са осталим предлозима закона који се налазе испред нас и чији је предлог доставило Министарство државне управе и локалне самоуправе постижемо ефикаснији рад општина и градова, професионалнији и модернији сервис грађана Србије.

Предлогом измена и допуна Закона о локалној самоуправи подстичемо грађане на иницијативу и укључивање у поступак припреме дела буџета локалних самоуправа. Грађани ће имати могућност да кажу шта да се гради, више да утичу на креирање политике и покретање иницијатива од значаја за њихову средину.

Водећи рачуна о оптимизацији, тежња је да се смањи број локалних функционера у односу на број становника те општине или града. Подстичу се градови и општине да више сарађују и помажу једни другима у

недостатку капацитета. Месним заједницама враћа се улога коју су имале и тежи се да буду места по којима ће се препознати проблеми и разговарати о проблемима грађана.

Успоставља се механизам обављања послова једне општине или града који су од интереса за грађане попут комуналних, инспекцијских и сличних који прате те општине или градове. Опсежна и свеобухватна реформа државне управе има за циљ трансформацију државе у сервис грађана и поједностављеност административних процедура.

Мој амандман у члану 1. овог закона односи се на свеукупни развој друштва, с посебним освртом на унапређење правосуђа. Изградња ефикасног правосудног система и бољег пословног амбијента доводи до брзог решавања спорова. Нове професије, нови закони, а све у циљу боље сигурности свих грађана. Све то чинимо да бисмо отклонили штетне последице које је нашем друштву, нашим општинама и градовима нанела Демократска странка својом владавином, па ми отклањамо последице и идемо путем напред, брже, јаче и боље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Компировић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јелена Мијатовић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим се ставља акценат на финансирање институција које се баве бригом о деци. Сматрам да је већ у уводу овог закона неопходна одговарајућа одредница која ће дефинисати развој Републике Србије кроз призму дечјих права.

Пре свега, желела бих да нагласим да се измене које предвиђа овај предлог закона односе на промену у начину одређивања надлежности јединица локалне самоуправе, у раду скупштине, општинског већа и управе; унапређење механизма непосредног учешћа грађана у обављању послова локалне самоуправе; реформе функционисања месних заједница и јачање међуопштинске сарадње, и да су као такве од великог значаја будући да се на овом закону радило од 2013. године.

Оптимизација броја општинских и градских функционера и запослених, партиципација грађана у поступку припреме одлуке о буџету и јачање међуопштинске сарадње довешће до продуктивнијег рада јединице локалне самоуправе, већег учешћа грађана у креирању политика, бољег и ефикаснијег рада службеника, као и даљих реформи система плата. Овим ће се омогућити да јединице локалне самоуправе направе замајак у свеукупном развоју јавног, и то непосредно, и посредно приватног сектора, а самим тим и да омогуће боље услове за квалитетнији живот наше деце.

Ми и сада имамо примере добре праксе где градске општине, поред одређених институција, у својим активностима показују изразиту бригу о деци. Истичући неколико у мору значајних и за децу важних акција, навела бих пример рада Градске општине Палилула која је у протекле две године показала и доказала да је, иако су инфраструктурни проблеми највећи, брига о деци свеprisутна. Тако, на пример, у 2017. години ГО Палилула је у оквиру акције „Да растемо заједно“ поделила 1.800 беби-колица, а иста акција породице са приновама очекује и ове године. У протекле две године саграђено је шест нових дечјих игралишта, а велики број постојећих је реконструисан.

Оно што је важно и што желим да истакнем, ГО Палилула је у сарадњи са МУП-ом увела видео-надзор у седамнаест основних школа на својој територији како би се осигурала већа безбедност ђака. Најбољим ђацима је као награду за одличан успех обезбедила и путовање. Затим, подршка спортским клубовима, турнири које организује Општина али и акције под називом „Пливајмо заједно“ на диван начин уче децу правим вредностима. Организацијом празничних манифестација, карневала, као што су „Васкршњи карневал“ или „Улица отвореног срца“, промовишу се породичне вредности али и традиција и култура. Подсетила бих да се већ другу годину заредом на Палилули организује подела новогодишњих пакетића за децу и то за 7.500 малишана.

Ова и остала улагања у инфраструктуру, путеве, вртиће, зелене површине, паркиће омогућиће бржи развој нашој земљи, а деци ће омогућити квалитетно детињство. На овај начин показујемо да сви заједно морамо да радимо за наше најмлађе, да нам стално приоритети буду наталитет и бољи услови живота деце у Србији. Морамо да се боримо да нас из године у годину буде што више, како бисмо сачували наш народ и нашу земљу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Мијатовић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Миодраг Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја ћу говорити о значају локалне самоуправе с аспекта реализације једног веома важног програма. У питању је тзв. регионални стамбени програм чији је циљ решавање проблема стотина хиљада избеглих и расељених лица, пре свега у области становања.

Пре тога желим да подсетим јавност да су локалне самоуправе у Србији у претходном периоду имале обавезу да усвоје тзв. локалне акционе планове. Тиме су преузеле одговорност за решавање проблема ове рањиве категорије грађана Србије не само у области становања него и у области запошљавања, односно економског оснаживања грађана.

Оно што је посебно важно истаћи јесте да без локалних самоуправа није могуће реализовати овај регионални стамбени програм, који се одвија у четири облика: на првом месту, изградња станова; на другом месту, куповина сеоских имања; на трећем месту, монтажне куће и, коначно, додела пакета грађевинског материјала за онај део избеглих и расељених лица која не могу сама да заврше започете куће, у које би се коначно уселили након више од 20-25 година како живе као подстанари.

Оно на шта ја посебно апелујем јесте да локалне самоуправе, пре свега надлежна одељења за урбанизам и имовинско-правне послове, с једне стране, и повереништва за избеглице с друге стране, ефикасније и брже, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице, реализују овај регионални стамбени програм. Нажалост, на терену има доста проблема, доста се касни с реализацијом овог програма и зато је веома важно да Комесаријат за избеглице, заједно са челницима локалне самоуправе, организује састанке тамо где има проблема, да се види шта је спорно, да се реше ти проблеми у што бржем временском року.

Такође, лично сам спреман да се укључим. Мислим да је овде важно и Министарство државне управе и локалне самоуправе и сам министар, да се можемо њему обратити ако видимо да тај проблем не може бити решен у одређеној локалној самоуправи. Мислим да заједно са Министарством те проблеме можемо решити, да би тај програм био реализован, јер прети опасност да велики донатори, да Банка за развој Савета Европе, која реализује овај пројекат, повуче та средства и да та средства не буду у потпуности искоришћена а да и даље имамо нерешено питање ових људи.

Кључни циљ овог програма јесте да, у сарадњи са Министарством државне управе и локалне самоуправе, у сарадњи са општинама и градовима, коначно у наредне две-три године можемо рећи да немамо више ниједну избегличку или расељеничку породицу која живи као подстанар. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Реч има народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Ја сам поднела амандман на члан 1. како бих указала како се сарадњом локалне самоуправе са државном управом најбоље утиче на финансирање социјалних институција.

Пре свега, са поносом могу да кажем да је доласком Српске напредне странке на чело града 2014. године почела једна социјално врло одговорна политика јер се на време исплаћују све обавезе. Нажалост, морам рећи да смо затекли дуг од 1.200.000.000 евра. Толико је у 2013. години био задужен град. На данашњи дан, нула дугова. Оно што је најтрагичније, 2013. године је остао дуг од 130.000.000 динара социјално угроженој популацији. Једнократна новчана помоћ најугроженијој популацији у Србији није била исплаћивана. Ми смо то 2015. године потпуно регулисали.

Како будем причала о амандманима, ја ћу сваки пут да причам и о дуговима које смо ми до 2017. године исплатили. Оно што је најважније, локална самоуправа финансира материјалне трошкове центара за социјални рад. Такође, финансира једнократна новчана давања за грађане који се нађу у стању социјалне потребе, финансира се развој социјалних услуга зарад бољег функционисања. Оно што је можда најважније, локална самоуправа финансира и поједина радна места уколико се покаже потреба за тим. На пример, за време миграција (и сада још увек трају) мигранти су били у нашој земљи, њих милион, па се у неком центру за социјални рад показала потреба за правницима. Такву врсту, зарад бољег функционисања и брзине, финансира локална самоуправа. И не само то, локална самоуправа финансира и материјалне трошкове социјалне заштите, то су канцеларијски материјал, гориво, техничка опремљеност и остало, и на тај начин показује одговорност према свим грађанима свог града, односно Републике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Малушић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

На један веома добар и квалитетан Предлог закона упутио сам, односно уложио сам амандман са намером да га побољшам и оснажим.

Да је то добар предлог закона, говоре нам и изузетно ретко попуњене клупе прекопута нас где најће некада, с времена на време, покоји посланик који одржи ватрени предизборни политички говор и онда истрчи и пожури да попије пиво.

Зашто сам упутио амандман на члан 1? Управо из тог разлога, као што рекох на почетку, што се и кроз овај закон види тенденција Владе Републике Србије – пре свега, председника државе а затим и премијерке на челу Владе – да Републику Србију води правцем економског и одрживог развоја.

Зашто то напомињем? То је моја омиљена тема, економски одрживи развој, али без економског и одрживог развоја нема ни одрживих локалних самоуправа. Управо кроз овај предлог измена и допуна Закона о локалној самоуправи види се тенденција Владе Републике Србије, види се тежња да осавременимо рад у локалним самоуправама, да исправимо многе недостатке који постоје у раду месне заједнице као основне јединице локалне самоуправе и да до краја дефинишемо задатке и циљеве.

Када економским и одрживим развојем у сваком нашем месту... Слушао сам много дискусија овде, много лепих дискусија колега које су помињале и наш лош наталитет на одређеним подручјима... Па, ако локална самоуправа омогући и доведе амбуланту, и апотеке, које не раде у одређеним местима, и пут, и малу школу, на крају крајева и један радни погон, онда ћемо створити амбијент да цела Србија живи, да немамо рупа, односно џепова где нема становника. Циљ је да живимо свуда, доле од границе према Македонији па горе до Мађарске, како треба. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бојанићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Снежана Пауновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Снежана Пауновић.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поднела сам амандман на члан 1. да се дода став 2. који би гласио да органи локалне самоуправе врше изворне и поверене послове од интереса за локалну самоуправу, у складу са законом.

Разумем образложење Владе Републике Србије, међутим, шта је био мотив? Када су у питању изворни послови локалне самоуправе, то је просто прецизно дефинисано и Уставом и законима, али сам хтела да акценат ставим, можда да и кроз закон ставимо акценат на поверене послове, на послове које локална самоуправа спроводи као поверене од стране државе Србије, односно говоримо о оним пројектима који се финансирају из буџета Републике Србије.

Министре, мислим да имате потребу, и кроз ваш рад се показало, да посебну пажњу обрађате на мање општине и на руралне средине, као и да сте негде примарно против метрополитанизације Србије. У том смислу, можда би било важно да се у закон стави акценат на поверене послове, најпре због тога што се ради, на пример, о инфраструктурним пројектима који се финансирају из буџета Републике Србије а који и те како доприносе квалитету живота у мањим срединама, не бисмо ли зауставили ту миграцију која из мање развијених општина иде ка великим градовима.

Свакако разумем ваше образложење због чега амандман није прихваћен, али сматрам да није згорег рећи да ова влада јако води рачуна о свим општинама на територији Србије и, просто, немамо навику и није показала да се бави искључиво развијеним општинама не би ли покупила, што жаргонски народ каже, кајмак, већ улаже труд да се оне изједначе.

Претпостављам да ће колеге из СПС-а које су такође поднеле амандмане с најбољом намером да допринесу квалитету овог, неспорно је, доброг закона, министре, говорити више о локалним самоуправама и са позиције људи који тренутно управљају у одређеним општинама на територији централне Србије а и северне српске покрајине. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Пауновић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марјана Мараш.

Изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, ја сам поднела неколико амандмана, један од њих је и амандман на члан 1. којим се додаје став 2: „Органи локалне самоуправе дужни су да, у складу са законским овлашћењима, расположивим буџетским средствима обезбеђују услове за привредни и друштвени развој локалне заједнице“.

Амандман је одбијен с образложењем Владе да не доприноси прецизности и унапређењу. Могу да прихватим да је овај амандман с тим разлогом одбијен, али бих вас замолила, министре, да у току расправе још једном, пошто не знам да ли ћемо имати довољно времена и за остале амандмане, поразмислите о једном амандману који дефинише најкраћи рок за расписивање избора у месним заједницама. Предвиђено је, и то је оно што је добро у овом закону, регулисане су области које су везане за месне заједнице, које до сада нису биле, када се могу увести привремене мере у месним заједницама. Председник скупштине је дужан да петнаест дана од распуштања савета месних заједница распише нове изборе, али да ти избори не буду одржани у року дужем од 45 дана.

Из искуства практичног, са терена, мислим да је неопходно било у закону предвидети тај минимални рок за расписивање избора, управо везујући са законском одредбом у овом закону која дефинише када се седница може заказати по хитном поступку и да тај рок не може бити мањи од 24 часа како би одборници могли да се припреме и да присуствују самој седници; мора да се образложи хитност седнице и да се образложе и последице које би се десиле у случају незаказивања седнице.

Оно што је свакако добро, министре, и што је искуство са терена, то је да ће грађани овога пута, већ приликом усвајања предлога буџета за 2019. годину, кроз јавну расправу дати своје мишљење о инвестицијама. Да би се нешто нашло на јавној расправи, довољно је сто потписа грађана.

Исто тако, оно што је добро, што ви предлагете и што је неко искуство из републичког парламента, то је да ће на интернет презентацији или на други адекватан начин бити предлози аката представљени, тако да ће моћи да се организују јавне расправе и од стране скупштинских радних тела, савета и комисија.

Наравно да желим да похвалим и то што је регулисано и везано за међуопштинску сарадњу и формирање заједничких предузећа. Ми имамо једно такво предузеће у општини Врбас, то је заједничко предузеће „Пречистач“ Врбас – Кула, и ове законске одредбе које су предвиђене у овом закону свакако доприносе решавању проблема које смо имали на терену.

Још нешто желим да истакнем, а то је везано за утврђивање додатних права и дужности када су у питању чланови општинског већа. Они ће сада, по овоме, имати обавезу да прате и координирају рад, извештавају о раду јавних предузећа, да подносе извештаје свака три месеца на скупштини. Усвајањем Закона о јавним предузећима десио се један вакуум и различито је било дефинисано, од локалне самоуправе до локалне самоуправе, да ли извештаји јавних предузећа треба да иду на седнице скупштине. Тако да су они у овом периоду док ви нисте предвидели овим новим законским решењима ишли на седнице општинског већа у неким локалним самоуправама једном годишње и на седнице скупштине, док у другим одборници нису имали прилику да расправљају о материјалу и извештају јавних предузећа већ само о програмима пословања.

Оно што је још битно јесте то што је прецизирано, када је у питању припрема одборника за седнице скупштине, чија је одговорност да добију тражене податке, одговоре и документе, тако да се сада персонализује да су секретар скупштине општине и начелник општинске управе дужни да пруже неопходна обавештења одборницима која су им неопходна за успешан рад. Захваљујем вам се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Данијела Стојадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Данијела Стојадиновић.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поднела сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи на члан 1, а односи се на то да локална самоуправа у вршењу послова од јавног интереса води рачуна о равномерном развоју свих делова локалне заједнице.

Само бих да подсетим да послови из надлежности локалне самоуправе имају велику ширину. Дефинисани су законом а обухватају заиста велики број области: доношење и реализацију програма развоја у кључним областима нашег живота – од привреде, преко запошљавања, пољопривреде, туризма, спорта, културе, социјалне заштите, до екологије; доношење урбанистичких планова, просторног уређења, финансирања путне инфраструктуре, оснивање установа итд. Заиста, један широки део делатности. Од рада локалних самоуправа зависи живот становништва у тој локалној самоуправи.

Исто тако, локалне самоуправе су одговорне и за заштиту од елементарних и других непогода. Прошле недеље смо имали поплављене неке локалне самоуправе, неке са ванредним ситуацијама, неке су прошле мало боље, па бих искористила ову прилику да кажем – имала сам утисак да смо нешто научили из поплава 2014. године, просто, природа нас подсећа да са њом нема шале и, ево, и сада, са мањим последицама, некако се намеће закључак да треба решавати узроке а не последице.

Разумем идеју, потребу и жељу Министарства за локалну самоуправу да помогне тим срединама, али мислим да је много битније да се решавају узроци него да се на крају лече последице. Проблем јесте везан за локалне самоуправе, али и за пратећа министарства, и локалне самоуправе, рекла бих, и Министарство за заштиту животне средине. Заиста, то је један континуиран рад на решавању запуштених проблема. Направљени су одређени помаци, али већина крупних инфраструктурних проблема, која је остављена локалној самоуправи, не може да се реши без учешћа републичких структура, односно свих пратећих министарстава.

Можда је тренутак да поменем и велики проблем са противградном заштитом. Видело се да локалне самоуправе не могу саме да изађу на крај с тим. Надам се да ће и ово питање бити решено на републичком нивоу. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стојадиновић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Како се вама, министре Ружићу, чини ова расправа од три-четири сата где сте једно сто пута чули да сте поднели одличан Предлог закона, али да је посланик поднео амандман да би поправио закон, али да ће гласати за закон иако не усвојите амандман? Како се као некадашњи народни посланик сналазите у томе?

Овај предлог закона, министре Ружићу, није требало подносити. Према постојећем закону, могли сте да урадите, односно може да се уради све оно што је у интересу грађана Србије, односно грађана сваке локалне самоуправе појединачно. Ништа ви нисте променили предлажући овај закон да бисте побољшали услове живота на терену.

Оно што је требало да урадите, на основу досадашње праксе, не да разрађујете месне заједнице, требало је да укинете месне заједнице законом, а да уведете као обавезу месне канцеларије, месне канцеларије као део општина и месне канцеларије које ће радити у интересу грађана. Ви сте месним заједницама дали још више овлашћења, малтене, и месне заједнице могу да воде спољну политику државе. А месне заједнице су, пракса је показала, место најозбиљнијих злоупотреба, прања то мало пара што локалне самоуправе имају, формирања којекаквих невладиних организација које преко месних заједница узимају паре из општинских буџета. И све то уредно живи у Србији, господине министре.

Да ли сте можда гледали или да ли су вас обавестили, рецимо, како се пре неки дан у општини Куршумлија у једној месној заједници одржао избор за савет месних заједница? Окупили се људи и овај каже – ко је „за“; неки нуде личну карту; не треба лична карта, дај само да избројимо. А у општинском правилнику стоји да морају да гласају тајно. И шта се десило? После два или три дана променили су правилник Општине Куршумлија, или статут, нисам сигурна шта је, уподобили га ономе што су незаконито урадили пре два или три дана.

То је само један од примера како се заправо злоупотребљавају месне заједнице. Попут, рецимо, ја сам министру Шарчевићу говорила о једној месној заједници, опет говорим о Куршумлији. Ми, знате, имамо одборника у Општини Куршумлија, Звездан Ристић се зове, веома активан човек, па онда имамо доста информација из Куршумлије. Он све ово тамо говори, онда често добије тужбу, па некад мора да плати казну, некад не буде прихваћена та тужба и тако... Али то није проблем, него је проблем да сам упозоравала министра Шарчевића да је директор „Планинке“

Раичевић, који је иначе главни бос у Куршумлији... А председник Општине је сувласник у „Планинки“. Они су узели школу, зграду школе и ту зграду школе је тај Раичевић у катастру уписао на своје име. Рече министар да ће то проверити, али како онда, тако и данас. У међувремену, Раичевићева жена себи потписала решење да себи додељује школско двориште у другој школи. У том дворишту ће градити тениско игралиште, приватно, наравно.

Дакле, свашта вам се на терену дешава зато што на терену имате локалне кабадахије, имате људе који су заслужили да буду председници општина зато што су били најбахатији у кампањама, зато што су давали највише пара за кампање. Најлошије у свакој општини вам је у руководству општина, то је чињеница и овај закон то свакако неће моћи променити.

Нисте уредили питање референдума, а требало је. Како сада стоји у Закону, референдумом се само у свакој ситуацији заправо легализује воља власти, нема могућности учествовања опозиције у референдумским поступцима. То вероватно припремате и на републичком нивоу за Косово и Метохију. То је јако лоше и то је супротно демократским принципима за које се ви уредно залажете, господине министре.

Наравно, много тога у овом предлогу закона није добро. Није добро да спољну политику воде општине. Не само да није добро, неуставно је. Спољну политику води Влада, не могу је водити локалне самоуправе и не може Влада тај део да пренесе ни на ког живог, једноставно не може.

Ви сте овде предвидели некакве могућности, замислите, формирања заједничких органа и заједничких служби различитих општина. Јасно је шта ви овим хоћете да урадите, оно што већ постоји у неким локалним самоуправама и што се показало катастрофално лоше и као извор криминала – да неколико општина заједничким средствима прави, рецимо, локалну регионалну депонију, а ви сад идете даље. И нигде то није урађено, а већ неколико година је актуелно. НАЛЕД је својевремено наговарао те председнике општина... Ана Брнабић, пре него што је била министар, а камоли сада председник Владе, лично је обилазила са НАЛЕД-ом општине, наговарала их да узму неповољне кредите. Они су то радили и сада имате скоро све неликвидне општине, једва састављају крај с крајем, немају ни за плате.

Дакле, ништа не функционише у локалним самоуправама. Овим предлогом закона, када буде закон, може бити само горе, ништа апсолутно неће бити боље, господине министре.

Да не заборавимо, од петка, данас је понедељак, још увек нисмо видели да је Мехо Омеровић поднео оставку на место народног посланика. Видели јесмо у медијима да је његова партија заседала на ту тему, кажу да

неће гурати главу у песак. Ми их позивамо да изваде главу из песка и да видимо како ће партијски и у овом парламенту одговарати Мехо Омеровић због крађе на франкфуртском аеродрому.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Госпођо Радета, хвала и вама на овом креативном и луцидном амандману.

Што се тиче референдума, Закон о референдуму и народној иницијативи је посебан закон и овај закон просто не третира то питање. А на нацрту овог закона је већ рађено и урадићемо и припремити тај пропис током ове године.

Што се тиче тезе да месне заједнице или општине воде спољну политику, то заиста не стоји. Понављам, дакле, 70% уподобљавања нашег законодавства са законодавством ЕУ управо се односи на јединице локалне самоуправе и из тог разлога стоји та одредба у закону.

Што се тиче те наводне злоупотребе коју сте споменули за општину Куршумлија, заиста немам податке, али када будемо проверили, ја ћу вам свакако дати квалификован одговор.

Рекли сте да смо дали превелика овлашћења месним заједницама. Не, ми управо желимо да уведемо ред и да уведемо један систем функционисања који кореспондира са праксом, јер смо раније односно досад имали ситуацију да су месне заједнице биле као чардак ни на небу ни на земљи. Сада овим предлогом практично уводимо ред.

Што се тиче тог примера који сте навели, да се практично на збору одлучивало, то је по овом ранијем законском решењу било могуће. Сада су овлашћења месне заједнице заиста сужена и општине су те које ће уређивати тај рад. А месне заједнице ће свакако бити територије где ће се опредељивати приоритети, који ће касније бити предлагани кроз буџет на скупштини општине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Радета, желите реплику?

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Наш креативни и луцидни амандман каже да се брише ваш предложени члан 2. зато што сте ви, не креативно, не луцидно, променили члан 11. основног закона. Заправо, у изменама овог закона ништа ново нема у односу на постојећи члан 11. који сте мењали. То сам вам и рекла у расправи, да немате никаквих значајних новина, него само неке козметичке промене, шминку.

И не постоји нигде у закону могућност да се спроведе избор за месне заједнице на дивљачки начин како је то урађено у тој месној заједници у Куршумлији. Ја нисам говорила о збору, већ сам говорила о једном невероватном случају, малтене, туче, гурања, забране неким људима да се приближе том простору, па су неки добацивали, бројали их овако ко им одговара итд. Врло конкретан пример сам навела, господине министре.

Ако не знате о чему се ради, може се десити да не знате, онда је било довољно да кажете да не знате, да ћете сазнати, па ћете одговорити као и Шарчевић – никада. Али, у сваком случају, не можете да својим објашњењем скренете пажњу да ми, као, не знамо о чему говоримо. Одлично знамо о чему говоримо.

И понављамо, везано за ових 5% грађана који могу да подносе иницијативу општинама, нејасно је због чега је потребно да се са сто потписа та иницијатива потврди да би дошла на дневни ред у општини. Дакле, морате те неке детаље...

(Председавајући: Захваљујем.)

Ево, завршавам.

Најбоље је, у ствари, да овај предлог закона повучете и, ако хоћете, да урадите један нов предлог.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ради чињеница, захваљујем и вама на овој критици, али у члану 2. се јасно говори о спровођењу обавезног поступка јавне расправе приликом припреме статута, буџета (у делу планирања инвестиција), и то је ново и не бих рекао да је козметичка промена. Видећемо, наравно, у имплементацији да ли је то само козметичка промена или је суштинска. Рекао бих да јесте суштинска, да уводи ту партиципативност, инклузивност грађана кроз њихове иницијативе и заиста не препознајем да је то неки популизам или козметичка промена.

Наравно, наводи се и код других општих аката квалификован број грађана или захтев једне трећине одборника итд. У овом делу, заиста, уз највећу вољу, не могу да се сложим са вашом констатацијом. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нисам очекивали да се сложите, али нас нисте убедили да сте нешто значајно ново урадили. Само вас питам – како мислите у пракси да спроведете то што ви зовете јавна расправа у неким општинама? У многим стварима, без обзира на постојање Закона о

главном граду, не разликујете двомилионски Београд од неке општине, рецимо, са 101.000 становника. Није то баш тако како ви покушавате да нам представите.

Али, понављамо, суштина је у лошем функционисању по овом закону. Тако ће бити и по овом закону који ћете усвојити и по било којем закону докле год вам буду локалне кабадахије газдовале по општинама. То је суштински проблем.

Ово што сада владајућа странка покушава да уради контролом функционисања председника општина јесте добар потез и ми, за разлику од других, не кажемо да они то не треба да раде. Освојили су највише гласова, своје људе поставили, за њих су одговорни и треба да их контролишу. Није то спорно, али спорно је што је и то само једна маркетиншка акција, јер када не би била, онда би вероватно од 160 председника општина требало заменити бар једно 159. Тако функционишу и тако раде.

Знате ли ви колико злоупотреба постоји на терену? Знате ли ви шта раде те невладине организације? Ви их сада у овом предлогу закона другачије називате, потпуно је небитно како се зову. То су неке жене са ружама, жене са цвећем, с овим, с оним... Оне из општинских буџета добијају паре, те организације, а те паре буду прве које се исплаћују након сваких локалних избора и оне се дају локалним активистима за претходну кампању. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа. Са радом настављамо у 15.00 часова.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Само вас молим да се поново пријавите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Нагласила бих да смо ми овај закон већ једном поправили, чини ми се, у овом сазиву, а да ли грађани од тога живе боље и да ли су осетили неке промене у свакодневном животу, то они најбоље знају. Да ли у својим месним заједницама могу да располажу новчаним средствима и утичу на своје директно окружење и свакодневни живот, то они сами најбоље знају и најбоље осећају.

Указујем још једном да је главни проблем у примени постојећег закона. Примењује се селективно и само у оном делу који, чини ми се, одређене интересне групе буквално намећу. Закони се усвајају на брзину, по хитном поступку, на звоно. Након тога грађани, по мом сазнању и оном што мени кажу, просто живе још горе.

Оно што мени конкретно смета у овом члану Предлога закона јесте што се статут локалне заједнице доноси у складу са законом, а не с Уставом. Логично је да ће сва решења бити у складу са законима, али ако их ми доносимо овако на брзину и неусклађене с Уставом, онда само правимо још већу пометњу. Ја могу сада да вам набројим читав низ неуставних закона, али да се држимо данашње теме.

Дакле, Устав могу да крше не само предлагачи закона него конкретно и сам Заштитник грађана. Његова је старија од Устава јер се мени као држављанину ове државе, Републике Србије, вољом Заштитника грађана и једног припадника националне мањине укида могућност да у мом пасошу који ми издаје држава Србија пише да је моје држављанство српско. Дакле, није довољно да се припадницима националних мањина који то не желе омогући да у њиховом пасошу не пише да је држављанство српско, већ се ускраћује нама који то желимо да нам тако пише.

Стварно мислим да је крајње време а и овај осетљиви политички тренутак нас све обавезује да се пре свега држимо Устава, да на сваком месту и у сваком тренутку штитимо, чувамо и бранимо овај устав.

Кад је у питању коментарисање министра о томе да ли локалне самоуправе воде спољну политику, не воде, ми имамо министра спољних послова, који је већ показао како доживљава вођење спољне политике испољавајући своје вокалне могућности. Али мислим да је врхунац његовог умећа вођења спољне политике ипак потписивање Бриселског споразума и да ће по томе остати упамћен. И стварно ми није јасно како то што се предвиђа да локалне самоуправе прате приступање Европској унији није спољна политика. А сви ми овде знамо да Србија никада неће постати чланица ЕУ искључиво и пре свега због основног услова, а то је потписивање правно обавезујућег споразума, што нас враћа на кршење Устава.

Ја ћу само још једном подсетити све колеге народне посланике, али и извршну власт, да смо дужни да сви заједно чувамо Устав и да сва законска решења буду у складу, пре свега, с Уставом Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јањушевић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре са сарадницима, члан 2. закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи – у амандману, у члану 11. став 2. променио сам ред речи. Вама то можда изгледа нелогично, али ја ћу се потрудити у ових пар минута да вам објасним зашто то тако треба да буде.

Дакле, члан 2. говори о статуту локалне самоуправе и оно што се тим статутом одређује мени је јасно с обзиром на то да сам и одборник у Граду Краљеву и локалној самоуправи и знам како се статуту доносе, ко их доноси, која их већина и како доноси. Али у овом члану 2. на крају имате и реченицу која каже: „... службена употреба језика и писама националних мањина, у складу са законом и друга питања од значаја за јединицу локалне самоуправе“.

Ја сам вас питао, господине министре, прошли пут, и без обзира на то што мислим да сте ви јако добронамерни, да волите да одговорите, нисте ми одговорили шта је са Музејом у Новом Пазару, који очито злоупотребљава ово што ће се статутом омогућити. Показивао сам вам на телефону, то је било мало, показујем вам сада, господине министре, мурал урађен на Музеју, који је заштићена установа, где пише „Босански говорим, пишем и мислим“.

Дали сте ми одличан шлагворт јер сте рекли да је овај закон 70% усклађен са законима Европске уније. Господине министре, Хрватска је члан ЕУ; замислите музеј у Вуковару где ће писати „Српски говорим, пишем и мислим“, на ћирилици. Да ли је то могуће? Наравно да не.

Које је решење у Новом Пазару, у складу с оном брошурицом, коју сам брижљиво прочитао и где каже о праву 5% људи, а у Пазару имамо 20% Срба? Дакле, на овом музеју изнад овога „Босански говорим, пишем и мислим“ треба да пише „Српски говорим, пишем и мислим“ на ћириличком писму. То је по Уставу.

Зашто отварамо, господине министре, Пандорину кутију? Које то национално право није испуњено ма којој националној мањини у овој земљи? Ово што уводимо у члан Закона о локалној самоуправи... Па наравно да је већина оних који су муслиманске вере, па наравно да ће донети статут који им одговара, па наравно да ће у том статуту предвидети... Да ли ово да предвиде? Да ли је ово нормално? Ево, ја вас

питама, тражим одговор. Наравно, пошто сам убеђен да одговор не можете да ми дате одмах, ја ћу и вама и министру културе послати питања народног посланика и тражићу да ми се на та питања одговори.

Е зато сам ја, господине министре, у овом амандману променио редослед речи и уместо „организација и рад“ написао „рад и организација“. Јер, организацију ми нећемо моћи да контролишемо зато што ће статутом да се одреди на начин сходно већинском становништву у тим срединама, али ћемо можда рад тих локалних самоуправа кроз неке законске и уставне норме моћи да контролишемо. А рад који може да оде у овом правцу није добар рад.

Нико не брани ниједном припаднику те националне мањине да говори босански, пише и мисли на босанском, али вас питама – где је право већине у овој земљи? Где је право Срба у Србији? Да ли ће они моћи испод овог мурала да напишу „Српски говорим, мислим и пишем“ на ћирилици?

Да ли ћу ја моћи да имам у пасошу да ми је српско држављанство? Две године сам водио битку да ми пасош буде на ћирилици и вероватно имам једини пасош на ћирилици овде. Да ли ћу сада морати да тражим своје уставно право да ја, забога, као Србин у Србији имам српско држављанство?

Отварамо, господине министре, у жељи да урадимо добро, заиста то не сумњам, и ниједну... Пазите докле смо дошли – причамо о позитивној дискриминацији. Дискриминација не може никада бити позитивна. А оваквим стварима омогућићемо да нешто измакне контроли. Зато сам овај амандман, такав какав је, поднео. Можда вам и није могло бити јасно, можда вам је изгледало да је и злурад, да сам променио ред речи, али сада сам вам дао објашњење зашто сам променио ред речи. Сматрам да бисмо таквим променама можда могли у неком моменту да утичемо...

(Председавајући: Време. Завршите само, слободно.)

Дакле, можда бисмо могли да утичемо, а сматрам да је то есенцијални интерес већинског народа ове земље.

Хвала вам, господине председавајући, на толеранцији за неколико секунди.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Неђо Јовановић, по амандману.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Посланичка група СПС стоји на становишту да овај амандман не треба прихватити јер ми се чини да хипокризијом нећемо много допринети квалитету закона. Због чега ово говорим? Због тога што су права националних мањина у Републици Србији, и сада и раније, увек била гарантована Уставом. Оно што је гаранција Устава подразумева, с једне

стране, зајемчене слободе и права националних мањина и, с друге стране, оно што националне мањине морају да поштују када је у питању њихова држава а то је држава Србија.

Јасно ми је, господине Весовићу, шта то показујете, али то није доказ онога што ви намећете као тезу у овом парламенту и што показујете пред грађанима. Да ли ће већина у Новом Пазару, Сјеници, Тутину или било где где је већинско становништво становништво националних мањина приказивати то што ви показујете, ствар је нечега што подразумева надлежност других органа, а не Министарства државне управе и локалне самоуправе. На погрешну адресу сте се обратили због тога што је потребно да то кажете неком другом ко је надлежан за то. А тај други ко је надлежан за то свакако ће то имати у виду и верујте да има у виду и да се то прати.

Осим тога, Министарство државне управе и локалне самоуправе има Управни инспекторат. Уколико је статут јединице локалне самоуправе несагласан са законом или, још горе, несагласан са Уставом, онда ће управни инспектор предузети одговарајуће мере које су прописане у границама његових надлежности по закону и наравно да ће такав акт или бити суспендован или подвргнут оцени уставности и законитости пред Уставним судом. А онај ко то буде иницирао, биће надлежан да то уради. На нашу велику срећу, ми имамо механизме да се супротставимо томе.

Зашто у Хрватској не постоји оно што ви кажете да треба да постоји, а то је слобода изражавања српског становништва, то је питање за хрватску државу, која је дужна да поштује стандарде, да поштује слободе и права грађана који су зајемчени међународним документима, превасходно Повељом УН. Постоји и Универзална повеља о правима и слободама човека и грађанина, па је то питање за органе власти државе Хрватске, а не за нас. Мислим да сте ту, такође, направили једну замену теза која нема смисла у овом парламенту.

Што се тиче Социјалистичке партије Србије, она је поносна на Бриселски споразум који је потписао садашњи министар спољних послова, а тада премијер, Ивица Дачић, поносна због његових државничких способности, које сигурно ваша колегиница никада неће имати иако му то импутира. На срећу, неће имати. А ја нећу Ивицу Дачића спуштати на вокабулар који је изнет на данашњој седници Скупштине, како то ваша колегиница иначе често говори, јер Ивица Дачић не заслужује да се спушта на такав ниво. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Право на реплику, др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Да немам лично изузетне односе са господином Јовановићем и да не знам да се у многим стварима он и ја слажемо, могао бих злурадо да помислим да је устао из потребе да брани министра Ружића пошто је из његове политичке организације.

Ово је чињеница која се налази на музеју који је споменик културе Републике Србије, а нико ништа не предузима. Ја сам у члану Закона нашао да се то статутом одговара... Признајући да немам толика правна знања као цењени колега Неђо, можда постављам питање и на криву адресу, али сам рекао да господина министра сматрам добронамерним и да он можда може да ми одговори и да ово што боли мене и велики број Срба који раде у том музеју, Срба који раде у Музеју у Новом Пазару, који нити говоре босански, нити пишу, нити мисле... Зато сам ја то питање упутио на ту адресу. Имам право као народни посланик да не знам ко је надлежан, али исто имам право и да питам и да тражим заштиту уставности.

Па наравно да је Хрватска дужна да примењује законе, али ми долазимо у једну ситуацију која је врло интересантна: они који су чланови Европске уније не потписују законе а чланови су те уније; а ми нисмо, надам се и господу Богу молим, нити ћемо икада бити члан ЕУ, ми их примењујемо, а нисмо чланови. Желимо да будемо, како би рекли, већи католици од папе.

То је још један проблем који ми имамо. А моја дискусија нити је злурада, нити тенденциозна, него дискусија Србина из Србије који хоће да његова права, већинска, буду испоштована.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Марија Јањушевић, по ком основу?

(Марија Јањушевић: Реплика.)

Немате ви право на реплику.

(Марија Јањушевић: По Пословнику.)

Немате по Пословнику право, не можете сада да злоупотребљавате. Доктор Весовић, као заменик шефа посланичког клуба и неко коме се господин Јовановић директно обратио и погрешно протумачио, могуће, његово излагање, он је имао право. Дао бих вам реч, али др Весовић је искористио прилику.

Неђо Јовановић има право на реплику.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Желим, као и сви ми у Посланичкој групи СПС, да верујем да постоји добра намера када се овај амандман афирмише на начин како се афирмише, у циљу заштите интереса српског народа на територији Рашке области, али та заштита српског народа на територији Рашке области је

већ обезбеђена, рекао сам, под један, Уставом, а под два, свим оним што раде и на начин како то раде наши надлежни државни органи и институције. У том правцу не видим ништа спорно. А што се тиче једног, да га назовемо, ексцеса или инцидента, онда би било добро да се покрене одговарајући поступак, поднесе одговарајућа пријава и то питање реши, али не да се користи у политичке сврхе и да се политички на тај начин ламентира.

Бошњачки или босански језик је језик националне мањине. Он је, као језик националне мањине, законом дефинисан као начин изражавања националне мањине; наравно, у границама закона. И, наравно, не повређујући права других народа и народности, превасходно српског народа, где је званичан језик српски језик и званично писмо ћирилично писмо. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Министар Бранко Ружић жели реч.

Изволите, министре Ружићу.

БРАНКО РУЖИЋ: Дакле, босански језик јесте у службеној употреби у држави Србији, употреба је регулисана законом.

Проверићемо свакако ово што сте већ у три наврата споменули овде у Дому, да не испадне да дугујемо одговор; мислим да то задире и у материју којом се бави и Министарство културе, ради се о фасади на згради Музеја у Новом Пазару. Када прикупим информације, свакако ћу вам дати одговор на то питање, али суштински мислим да је много важно да се не бавимо оним тзв. нарцизмима малих разлика. Видећемо да ли је било који члан закона прекршен тиме што је написано нешто на босанском језику на фасади једне зграде. У сваком случају, прихватам питање.

Дужан сам, с обзиром на то да државна управа ради заиста предано, народна посланица Радета је поставила питање везано за школу у Куршумлији, у селу Спанце, па бих искористио прилику да одговорим и на то питање. Имајући у виду да постоји пресуда Основног суда у Куршумлији из 1991. године којом се раскида уговор о преносу непокретности парцеле или школске зграде између Основне школе „Милоје Закић“ из Куршумлије и предузећа „Планинка“, тај уговор је закључен 1986. године, дакле, нити је дотични Раичевић био тада директор, нити је тачна ова тврдња коју сте изнели а коју вам је доставио одборник ваше политичке странке. Чисто због тога што сте затражили одговор од мене и господина Шарчевића, ја сам данас овде и, ево, добили смо јасан одговор. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: То што је нешто било пре не знам колико година не значи да не може да се промени. Тек прошле године дошло је до захтева за укњижбу тог објекта и тек је прошле године извршена укњижба те бивше школе овом власнику „Планинке“. Ово друго што се десило недавно, пре можда месец-два дана, односи се на другу школу, где је жена власника „Планинке“ потписала сама себи решење да додељује себи школско двориште за изградњу приватних тениских терена.

Министре Ружићу, нисмо ми оптужили вас, него смо вас обавезали, као и све министре у Влади Републике Србије, да сте у обавези не само да све што се деси... Кажете, ви сте наследили. Нешто што сте наследили, а није добро, у обавези сте да мењате. Тако сте и добили изборе, обећањем да ћете ви бити бољи; не ви, него ови са којима сте сада, за разлику од оних са којима сте раније били, да ће они урадити брже, боље, не знам како још. Дакле, не можете да се кријете, било шта да је у питању у држави, а то је постао манир – знате, ми смо то наследили. Па ако сте наследили, ако нисте у стању да мењате, онда се каже – пољуби па остави. Ви сте у обавези да мењате најбоље.

Ви сте били у обавези да ту школу вратите зато што та школа има децу која сада иду као ђаци пешаци у суседно село. И уопште није битно како је... Ако је неко урадио штетан уговор, знате, министре, штетни уговори се поништавају. Зашто то нико није урадио? Ово јесте био штетан уговор, јесте проблем сада те деце из тог села, која, понављам, иду као ђаци пешаци у друго село.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Министар Бранко Ружић има реч.

Изволите, министре.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Просто, да се не враћамо далеко у историју, али ради се о позитивној интенцији. А да ли је био штетан уговор, то наравно можемо да закључујемо. Године 1986. било је планирано отварање погона конфекције управо у овом објекту. До тога није дошло и 1991. године је тадашњи директор Основне школе „Милоје Закић“ затражио да се објекат врати школи, што је тада и учињено. Тако да ми не причамо о нечему што је наслеђено, просто говорим о нечему што сте ви поставили, с правом, као питање и ја вам пружио одговор.

Што се тиче овог другог проблема, за то заиста немам валидну информацију. Уколико је будем имао, и то ћу вам пружити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

Професоре Шеварлићу, изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Хвала.

Амандман који сам поднео односи се на члан 1, да би у њему требало да се дода и да гласи – у јединицама локалне самоуправе на територији Републике Србије.

Имам утисак да закони који се овде доносе не важе на целој територији Републике Србије онако како је то дефинисано у Уставу. Волео бих да грешим. То је један разлог.

Други је, пре два дана, или три, када смо почели да расправљамо у начелу о овоме, пришао сам ресорном министру и замолио га да покушамо да нађемо решење за једно горуће питање. Од 1971. године у Републици Србији постоје градска насеља и остала насеља. Градских насеља, према подацима из пописа 2011. године, кориговано са подацима из 2016. године, има 167 на територији централне Србије и Војводине, или 3,55%. Осталих насеља има 96,45%, а у њима су доминантна сеоска насеља.

Ми и у највишој научној институцији у Србији имамо Одбор за село САНУ. На свакој презентацији било које локалне самоуправе, а ово је Закон о локалној самоуправи, имамо називе села, а називе села немамо ни у пописима, нити у било ком другом документу од Устава па надаље. Крајње је време да 96,45% насеља у Републици Србији добије оно што им припада, да се зову, називају категоријом насеља која заиста и јесу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре.

Истекло је време ваше посланичке групе.

Има реч министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Врло кратко. Закон о територијалној организацији познаје два термина: насељено место и катастарска општина. Дакле, нема дискриминације у односу на село или на град. Насељено место може бити село; насељено место може бити град. Тако да нема било какве врсте дискриминације у том смислу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

Професоре Шеварлићу, изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Мислим, господине министре, да нисте у праву. Постоје насељена места, која се деле на градска и остала. И стојим при томе. Ја вас молим, покажите ми документ у овој држави где је то другачије регулисано. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Шеварлићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, др Лакетићу.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважене колеге народни посланици, данас говоримо о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи. Наиме, амандман који сам поднео пре свега говори о локалним самоуправама, говори о напретку односно бољој финансијској организацији локалних самоуправа.

Међутим, напредак локалне самоуправе уско је везан са инфраструктуром, која је најчешће, поготово у рубним подручјима, врло лоша. У свом обраћању ћу се пре свега осврнути на инфраструктуру која је карактеристична за Топлички округ, дакле за југ Србије, и поменућу једну врло битну чињеницу. Наиме, од тренутка када је изградња ауто-пута Ниш–Мердаре била у најави, у општину Прокупље је дошло више инвеститора да се интересује око потенцијалних локација за изградњу одређених индустријских објеката. Зашто је ово битно? Зато што свака компанија, свака фирма која жели да улаже пре свега инсистира на инфраструктури, инсистира на повезаности са великим градовима. На тај начин, свака локална самоуправа која има јако добро развијену инфраструктуру има и предност у привлачењу, довођењу тих инвеститора.

Сама најави Министарства грађевинарства, инфраструктуре и саобраћаја да ће ове године ауто-пут кренути са изградњом и да ће ове године практично кренути она прва деоница од Ниша до Плочника, у дужини од 40 километара, изазвала је практично одушевљење и код грађанства. Чак неколико година уназад, од када се помиње ова идеја као релевантна, наслушао сам се многих излагања где се осуђује изградња ауто-пута, али без икакве аргументације. Алтернатива су, дакле, козје стазе. Таква алтернатива не може никад бити алтернатива.

Оно што је значајно јесте информација која је дата из Министарства грађевинарства, а то је да се креће са изградњом ауто-пута, практично већ у току ове године иде експропријација, у току следеће године се креће са изградњом путне инфраструктуре, рекао сам у којој деоници, дакле до Плочника. Мислим да је то нешто што заслужује сваку пажњу и апсолутно подршку и Министарства локалне самоуправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лакетићу.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Александар Шешељ и народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.
Да ли неко жели реч?

Изволите, господине Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, Српска радикална странка поднела је амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Највећи проблем свих локалних самоуправа је начин њиховог финансирања. Посебно је проблем тај што се од 2012. године ради на смањењу средстава која се опредељују ка локалним самоуправама а која иду са нивоа државе. Године 2012. проценат средстава који се опредељивао за локалне самоуправе износио је око 18%, да би 2017. године тај проценат спао на 11%. Овим смањењем средстава којима се финансира локална самоуправа Влада Републике Србије жели, а има и за циљ, да сваку локалну самоуправу држи у финансијској зависности. То и не би био неки проблем када у самој држави не би било корупције и када министри не би имали дискреционо право на начин трошења државног новца.

То значи да локалне самоуправе које имају градоначелника или председника општине чија је странка на власти и у држави могу да рачунају на одређена средства и помоћ државе, док су оне локалне самоуправе које су изабрале градоначелника и председника општине из других политичких опција у немилости, па тако испаштају грађани јер држава у те и такве општине и градове не улаже, нема нових радних места, инвестиција и слично.

Имамо пример да се држава према неким локалним самоуправама односи врло расипнички и на њихове рачуне пребацује огромна средства, и то из заједничке касе свих грађана Републике Србије. Они су добијали новац и за текућу ликвидност. Такав пример је Зајечар, где је 2017. године пребачено 480.000.000 динара, што је скоро половина буџета једне мање општине од 37.000 становника а то је Пријепоље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, господине Деспотовићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч?

СТЕФАНА МИЛАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре, сарадници из Министарства, пре свега желим да искористим ову прилику, јер нисам имала могућност да у начелу говорим – нажалост, колеге из моје посланичке групе су потрошиле време – да вам честитам на изузетно квалитетним и добрим предлозима закона. Посебно бих желела да истакнем да један од закона који су на дневном

реду јесте и Закон о територијалној организацији Републике Србије, који су поднеле моје уважене колеге народни посланици. Верујем да ћемо у будућности имати више прилике да подносимо предлоге и расправљамо о поднетим предлозима закона.

Када су у питању измене и допуне Закона о локалној самоуправи, поднела сам неколико амандмана. Један од њих је и на члан 2. којим се мења важећи члан 11. став 2. Предложили смо да се после речи „статутом се уређују нарочито“ додају речи „седиште и адреса органа локалне самоуправе“. Овим смо желели да се прецизирају назив и адреса саме локалне самоуправе, односно града или општине.

Ваше образложење јесте да не прихватате амандман јер не доприноси унапређењу нити прецизирању текста Предлога закона. Могу да прихватим да ова допуна није суштинске природе, али сложићете се да статут, који иначе регулише сва питања, када су у питању организација, рад и надлежности, треба да садржи и податке о седишту. Стога размислите још једном о овом амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Миладиновић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, господине Јојићу.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господа народни посланици, Српска радикална странка је годинама указивала на борбу против корупције и криминала на локалу. Ја бих само указао актуелној власти да је у 2011. години тадашњи актуелни режим Демократске странке на нивоу Војводине донео одлуку да се 30% буџетских средстава свих јавних предузећа и локалне самоуправе уплати у депозит код Развојне банке Војводине. Тако је градоначелник Панчева, односно Градска управа је уплатила на жиро рачун Развојне банке Војводине у депозит 618.000.000 динара; Нови Сад је уплатио око две милијарде динара. Где су те паре завршиле? Где су ти криминалци данас? Где су та средства пореских обвезника, да ли се о томе води рачуна? Очигледно да се тада није водило рачуна.

Како је могуће да се у Панчево доведу две даме, једна из Ужица, једна из Чачка, да буду директорке апотека у Панчеву и да проузрокују пљачку од 800.000.000 динара, а да ниједна није завршила у затвору?

Како је могуће да се локална самоуправа не укључује у ове проблеме?

И како је могуће да се две и по хиљаде хектара земљишта на Златибору ПИК-а „Златибор“ прода за 66.000.000 динара, а да локална самоуправа нема улогу и да спречи ту пљачку? Шта су радили министри, шта су радиле агенције и зашто нису завршили у затвору ако се има у виду да данас на Златибору један ар земљишта кошта 12.000 евра? Е па, израчунајте, господо, колико је држава оштећена оваквим начином пословања.

Господо, министре, постављам питање које је везано за локалну самоуправу али и рад Владе и Министарства. С обзиром на актуелну штету која је проузрокована грађанима Републике Србије услед немарности и неодговорности државних органа, између осталог и локалне самоуправе, постављам питања Влади – колико је у Републици Србији данас регистровано противградних станица? Колико има противградних стрелаца? Колико је у Србији за 2018. годину обезбеђено противградних ракета? Колико је противградних ракета предвиђено за сваку противградну станицу? Колико коштају противградне ракете за 2018. годину? И, колика је настала штета? Штета ће се процењивати на више стотина милиона. Видим да се не води много рачуна о проблемима пољопривредника и сељака, на шта СРС годинама упозорава а у вези с правима наших грађана која се морају обезбедити од стране Владе и државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јојићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, амандманом на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи желим да изменим члан 11. став 2. основног закона. Иначе, члан 11. став 2. основног закона односи се на статут као највиши правни акт јединица локалне самоуправе.

Сада се изменама и допунама дефинише да се статутом уређују и нека нова питања о локалним самоуправама. Наиме, ради се о: одређивању органа овлашћеног за покретање поступка пред Уставним, односно Управним судом; условима за остваривање облика непосредне самоуправе; спровођењу обавезног поступка јавне расправе приликом припреме статута, буџета (у делу планирања инвестиција), стратешких планова развоја, утврђивања стопе изворних прихода, просторних и урбанистичких планова, као и других општих аката; службеној употреби

језика и писама националних мањина, у складу са законом, и другим питањима од значаја за јединицу локалне самоуправе.

Ми из Српске радикалне странке поднели смо амандман на члан 2. и сматрамо да је решење које смо предложили примереније. Уколико би овај наш амандман био прихваћен, текст закона би био квалитетнији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић. Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Оно на чему СРС инсистира, то је да се до краја спроводе одредбе закона које нису подложне овим изменама, а то је да у Закону о локалној самоуправи јасно стоји да се избори на локалном нивоу одвијају непосредно и слободно.

Ми смо сведоци да одавно не постоји та слобода избора. То је, нажалост, почело 2000. године, тачније речено, после 2004. године када је остатак ДОС-а који се огледао у ДС-у измислио средство како доћи што пре до гласова и поверења грађана. Они су почели са куповином гласова и то је очигледно постала навика, постала је, условно речено, и традиција.

Српска радикална странка у изменама овог закона инсистира да се поштују акти који су на нивоу локалних самоуправа, а то пре свега подразумева статут. Статут постоји када је у питању јединица локалне самоуправе и када је у питању месна заједница. Овде имате јасно предлог Министарства да у случају да месна заједница има статут који је противзаконит или супротан статуту локалне самоуправе, скупштина општине или града може то да оспорава на Уставном суду, и дат је рок. Сад гледајте која је ту нелогичност: значи, месна заједница, поготово ако је супротног политичког састава или размишљања, боље речено, од локалне самоуправе, може намерно да донесе статут месне заједнице који је у супротности са законом. Ако којим случајем, из низа разлога, у овом року не реагује локална самоуправа, тај противзаконит статут ће бити у примени, биће на снази, што нема никакве везе са здравом логиком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Динић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Динић.

ИВАНА ДИНИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици и посланице, поштовани грађани и грађанке Републике Србије, данас расправљамо о

Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, у појединостима.

Ја сам поднела амандман и на члан 2. Предлога закона, којим се додају речи „органи власти у складу са законом.“ Иако су у Закону о локалној самоуправи и Закону о локалним изборима утврђени органи јединица локалне самоуправе, начин њиховог избора, сматрам да је добро и у статуту навести ове органе како би и највиши правни акт садржао те информације.

Желим да похвалим напор министра и његовог тима сарадника за један овакав предлог закона који је свеобухватан, комплексан и најзад комплементаран.

Овај предлог закона, што је најбитније, обезбеђује да месне заједнице врате бар део утицаја који су имале, а оно што је врло битно нашим грађанима јесте да директније одлучују и да се сарадња међу општинама уреди једним прописом, што је у чињено овим предлогом закона.

Након успешно спроведене фискалне консолидације и рационализације, највише се пажње обратило на промене надлежности, реформу функционисања месних заједница као и међуопштинску сарадњу. Предвиђено је да се однос месне заједнице и општине додатно уреди. Општина ће при доношењу буџета организовати јавну расправу о планираним улагањима, а предлог грађана узеће се у обзир само уколико га потпише барем 5% бирача.

Такође, оно што је врло битно и што занима наше грађане и грађанке јесте предлог да број локалних функционера зависи од броја становника.

Оно што желим да похвалим, министре, и као жена јесте да са овим предлогом сада најзад имамо законски основ да се све општине укључе у реализацију Стратегије за подстицај рађања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Динић.

Неђо Јовановић има реч, по амандману.

Изволите, колега.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, колега.

Сматрам за своју обавезу да подржим амандман који је предложила наша другарица Ивана Динић због тога што је смислен и због тога што би у сваком случају могао да допринесе побољшању квалитета закона који несумњиво оправдава све оно што један законски предлог треба да има, а то је да су у његовој практичној примени отклоњене готово све недоумице и да ће он у својој практичној примени дати свој пуни потенцијал.

Оно што бих да истакнем превасходно због грађана, уважени министре, надам се да на тај начин нећу повредити Пословник, јер је тај

амандман корелативан с овим амандманом, јесте чињеница да је управо Посланичка група СПС предложила амандман (за који се надам да сте га прихватили) који се односи на образовање савета месних заједница на нивоу града Београда. Имајући у виду чињеницу да град Београд има своје специфичности и да је нормиран, односно систематизован законски, по закону који има категорију лекс специјалиса, а то је закон о граду Београду, а такође је нормиран и у Уставу као главни град Републике Србије, онда је сасвим логично да управо та два законска акта, односно један уставног карактера, то је Устав Републике Србије и други, закон о граду Београду, дефинишу питања оснивања и устројства савета месних заједница.

Тај амандман, у сваком случају, доприноси да закон, који је јако добар, буде у целовитом смислу речи оно што подразумева обухватање свега што није обухваћено. А град Београд заиста заслужује да има један такав статус, односно да се месне заједнице на нивоу града Београда оснивају у складу са законом о граду Београду.

Ми такође сматрамо да су све скепсе, све сумње у карактер и устројство месних заједница непотребне због тога што се сада први пут дефинише контрола рада месних заједница, с једне стране; с друге стране, дефинише се оно што досад нигде није било стављено под надзор, а то је да се на нивоу месних заједница појављује волунтаризам, да се појављује чак и нека врста анархије и да се месне заједнице доводе до бесмисла. Овом врстом контроле рада месних заједница, како њихове нормативе, тако и у техничком смислу, њиховог рада, постиже се заиста нешто што досад није било, а то је да месне заједнице могу постојати као институционални део локалне самоуправе, али искључиво под контролом локалне самоуправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Даница Буквић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Даница Буквић.

Изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Предлажемо да се статутом локалне самоуправе утврди и датум који се обележава као дан општине, односно празник значајан за оснивање општине или неки историјски догађај. Овакви датуми су значајни за локалне заједнице и њихове становнике.

Искористила бих ову прилику да прокоментаришем и део закона који се односи на рад месних заједница. Овај закон јасно уређује положај месних заједница и њихов однос са општином. Предвиђено је да за образовање односно укидање месне заједнице предлог могу поднети најмање 10% бирача са пребивалиштем на подручју на које се предлог односи, најмање једна трећина одборника и општинско, односно градско веће. Актом о оснивању месне заједнице утврђују се послови које врши месна заједница. Самим тим, месне заједнице су основни представнички органи на подручју месне самоуправе.

Избори за савет месне заједнице спроводе се по правилима непосредног и тајног гласања на основу општег и једнаког изборног права, у складу с актом о оснивању. Изборе за савет месне заједнице расписује председник скупштине општине, односно града. Председника савета месне заједнице бира савет из реда својих чланова, и то тајним гласањем, већином од укупног броја чланова савета месне заједнице.

Месна заједница доноси финансијски план, на који сагласност даје надлежни орган скупштине општине, односно града, а који мора бити у складу са буџетом скупштине, односно града.

Одлуку о распуштању савета месне заједнице доноси скупштина општине, односно града, а на предлог надлежног органа који врши надзор над радом месне заједнице. До конституисања савета месне заједнице, текуће послове обавља повереник кога именује скупштина општине или града.

Ово су ствари које регулишу рад месних заједница тако да ће Посланичка група СПС у дану за гласање подржати овај предлог закона, односно допуне овога предлога закона и гласати за овај као и за друге предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Љубинко Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Ракоњац.

ЉУБИНКО РАКОЊАЦ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднео сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи у члану 2. Предлога закона којим се мења члан 11. став 2. важећег закона и после речи „организација и рад органа и служби“ додају речи „извори финансирања локалне самоуправе, у складу са законом“. Моје образложење је да сматрам да статут треба да садржи и облике и изворе финансирања локалне самоуправе који су предвиђени законом који уређује финансирање локалне самоуправе.

Ова законска решења у овом закону ће омогућити бољу међусобну сарадњу и унапредити механизме непосредног учешћа грађана у обављању послова локалне самоуправе и обезбедити учешће јавности у припреми нацрта закона и других прописа органа државне управе.

Овим изменама и допунама постојећег Закона о локалној самоуправи омогућиће се боља примена института непосредне демократије и да се грађани више укључе у доношење одлука које су важне за њихове заједнице. Овим законским изменама предложено је обавезно консултовање грађана у погледу креирања буџета локалних самоуправа у области инвестиција. То неке општине и градови у Србији већ чине, али је намера да то постане обавеза свих локалних самоуправа. Биће унапређено и функционисање месних заједница и њихов однос са јединицама локалне самоуправе, али ће промена бити и у начину приказивања надлежности јединица локалних самоуправа, рада локалне скупштине, општинских већа и општинске управе.

Циљ је усмерен на то да се унапреди процес консултација заинтересоване јавности у најранијим фазама припреме прописа. Кроз измене и допуне Закона о државној управи предвиђа се, поред већ обавезног поступка јавне расправе, да јавност буде обавештена и укључена у рад већ у најранијој фази припреме нацрта закона.

Овим предлогом закона предвиђено је проширење круга питања која се уређује статутом као највишим правним актом јединица локалне самоуправе, и то нарочито: права и дужности јединице локалне самоуправе и начин њиховог остваривања, број одборника скупштине јединице локалне самоуправе, организација и рад служби, одређивање органа овлашћеног за иницирање поступка пред Уставним судом, односно пред Управним судом и друга питања од значаја за локалну самоуправу.

Такође, овим законом је предложено да јединица локалне самоуправе, у оквиру својих надлежности, преко својих органа прати и учествује у процесу европских интеграција Републике Србије у складу са законом и спољном политиком Републике Србије.

Битна измена предложеног закона односи се и на концепт утврђивања надлежности општине/града, тако да се више не набрајају послови које општина/град обавља у складу са Уставом и законом већ се наводе области у којима општина/град има надлежности на основу посебних, секторских закона, укључујући послове утврђене статутом.

Предвиђа се јединствен регистар послова у надлежности општина, који ће успоставити министарство надлежно за локалну самоуправу у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона. Такође, предвиђено је да министар у одређеном року донесе одговарајућа акта.

Законом је предвиђено да одборник има право да буде редовно обавештаван о питањима од значаја за обављање одборничке дужности као и да од органа и служби општине добија податке који су му потребни за рад.

Предвиђена је измена важећег закона којом се онемогућава злоупотреба овлашћења председника скупштине да заказује седницу у непримереном року, који онемогућава припрему и присутност одборника.

Такође, постоје и бројне друге измене и унапређења, која сада нећу наводити.

Ми ћемо у дану за гласање гласати за овај предлог закона и подржати рад. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала вам.

Пошто је врло кратко време за излагање амандмана и за неке сугестије, само да питамо министра да ли он стварно верује да је овим изменама и допунама Закона о локалној самоуправи урадио нешто боље за грађане у Републици Србији, односно у локалним самоуправама. Сам добро зна да није. Зашто? Зато што је ово једно преписивање закона и нешто што треба тек да уследи, а знате када – тек онда када ми постанемо стварно демократско, креативно друштво. Тада се може десити да се грађани нешто питају.

Засад, како стоје ствари, какво јесте реално стање у локалним самоуправама, грађани се апсолутно ништа не питају, пита се само градоначелник. Ви то добро знате зато што сте дуго година у политици и знате како се праве коалиције на локалном нивоу. Значи, пита се искључиво градоначелник, затим се пита градско веће, а знате да је градско веће састављено од коалиционих партнера, и питају се председници месних заједница као њихови активисти.

Што се тиче грађана, питају се само да ли треба да плате; у ствари, не питају се да ли треба да плате, него се од њих само узимају порези на имовину, узимају се таксе, иду извршитељи на врата, морају све да плате, долазе им рачуни. Они немају одакле да плате, основно уставно право им је одузето у овој држави, а то је право на рад. А шта ви, у ствари, радите с овом државом, шта у ствари радите с овом земљом и шта у ствари радите с овим законом, то је на вама да ви одговорите грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се свима, у вези са седницом је.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Реч има Милетић Михајловић.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани министре и сарадници, поднео сам амандман на члан 2, на став 2. Одбијен је. Искрено речно, и сам се слажем да то није од суштинске важности, што би могло битно да промени садржину и смисао онога што је регулисано овим чланом, али увек постоје углови, односно виђења која, чини се, могу да побољшају текст. У сваком случају, Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, и не само тај него и сви остали предлози закона из овог сета који разматрамо, јесте битан напредак у законској регулативи и крупан искорак у правцу побољшања законске регулативе и зато заслужујете похвалу.

Позитивно је и то да сте ви приликом полемике и разговора овде у Народној скупштини сами рекли да можда у следећем кораку може да дође, и сигурно ће доћи, до побољшања неких одредаба, а пракса ће показати где је то потребно. То јесте реално стање.

Треба бити злонамеран па критиковати одређен закон и сва решења у њему, али то је већ питање политичке позиције посланика који то изнесе.

Ја бих, наравно, похвалио одредбе које дефинишу положај и улогу месне заједнице. У том делу имамо да се начин за образовање и укидање месних заједница регулише тиме да 10% бирача то може да предложи, једна трећина одборника и општинско веће. А у следећем ставу се говори да скупштина општине, односно скупштина града одлучује, уз претходно прибављено мишљење грађана, о образовању, подручју месне заједнице, промени подручја и укидању месне заједнице.

Питање је, дакле, на који начин се то, уз мишљење грађана, одвија, да ли је то мишљење оних 10% који предлажу или то мишљење треба изразити на други начин, што у овом члану није до краја дефинисано. Сматрамо да то треба да буде непосредним изјашњавањем на референдуму, зато што паушално мишљење грађана које се може узети дозвољава евентуалну субјективност локалних власти да укину, на пример, месну заједницу тенденциозно итд.

Наравно, ово је тема о којој треба водити рачуна. Ако она не буде дефинисана до краја сада, приликом доношења овог закона, ваља размислити о следећем кораку, следећи пут. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Михајловићу.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Гајић.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, у члану 2. Предлога закона о измени и допуни Закона о локалној самоуправи предвидели сте шта све и

коју материју треба да обухвати статут као највиши правни акт локалне самоуправе. Сада је то знатно шири круг питања која се решавају статутом у односу на постојећи Закон о локалној самоуправи. Између осталог, овде стоји да статутом треба да се одреди орган који ће бити надлежан да заступа локалну самоуправу пред Уставним судом и Управним судом.

Посланици ДСС-а овде су поднели амандман да се ова одредница брише јер, прво, имамо дилему који је то орган који треба да заступа локалну самоуправу пред овим судовима, да ли су то иначе дефинисани органи локалне самоуправе по Закону о локалној самоуправи, где су скупштина, општинска управа, општинско веће, председник општине, или то може да се регулише, уместо статутом, одлуком скупштине општине у зависности од процеса који би се повео или судског поступка који би се водио пред Уставним судом и пред Управним судом. Зато смо и поднели овај амандман да се ове одреднице бришу.

Кратко ћу само да се осврнем и на овај ваш предлог закона, који је овде јако хваљен у начелу. Углавном су то добра законска одређења и ја се као опозициони посланик придружујем томе да је Предлог закона поприлично добар, поготово у оном делу који регулише статус месних заједница, који је увек некако био дискутабилан; исто тако, добро регулише међуопштинску сарадњу.

Али вас зато питам – да ли сте добро одредили како ћемо сада да се односимо, јер сте то само споменули, поводом смене или, како год, опозива председника општине и заменика председника општина? Понадала сам се да ће ту бити мало прецизније неке измене и допуне Закона, јер чињеница је и сведоци смо да су данас углавном председници општина из владајуће коалиције, нормално, али да се у многим општинама председници општина односе према запосленима као према запосленима у својој приватној фирми, а према општинским буџетима као према свом џепу. Има и позитивних примера, али смо сведоци, то већ увелико недељама уназад пишу и медији, а власт о томе ћути, какви су поједини председници општина и да су у неким општинама господари живота и смрти, ништа не може да се деси док се председник општине не пита.

Тако да су ове измене и допуне, што се тиче смене председника општине, морале да буду мало захтевније одрађене, поготово због онога што се дешава у Србији, због злоупотреба и због тога што медији све чешће спомињу да ми на месту председника општина или градоначелника имамо људе са јако сумњивом, чак криминогеном прошлoшћу.

Зато сам очекивала, и ту у ствари највећу критику имам када су у питању чланови 49. и 51. Чини ми се да смо ту могли мало дубље да уђемо у измене и допуне овог закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Гајић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.
Изволите, професоре Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, у условима који су нам наметнути, у стању опструкције где у расправи о појединостима можемо да говоримо само о неколико чланова једног закона, боље рећи законског предлога, ми посланици Српске радикалне странке настојимо да максимално озбиљно и посвећено указујемо на све недостатке предложених измена.

Добар део измена и допуна које предлагете спада у ред организационих дотеривања. Рецимо, оно што је раније стављено у надлежност статута сада се поверава пословнику о раду органа. Недопустиви су превиди направљени претходним законом; то је одрађено без довољно познавања хијерархије прописа, јер сложићемо се да пословник о раду и статут нису акта од истог реда и значаја.

Такође сте овим изменама и допунама дали могућност сталног радног односа због избора на функцију општинског органа, што ће у општинама бити радо прихваћено јер ће бити повећан број људи на платном списку, али је непотребна та могућност за заменике председника скупштина и за помоћнике. Зашто? Зато што ту функцију могу да обављају неки од чланова општинског или градског већа.

Недостатак новца за све оно што је потребно грађанима условљава и недостатак ентузијазма и иницијатива. Све у свему, предложена решења ће остати на пола пута зато што су више плод једне жеље него стварног стања, односно сагледавања могућности локалних самоуправа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Бојићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Ивковић.

Да ли неко жели реч?

Весна Ивковић има реч.

Изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге посланици, у члану 2. Предлога закона, у важећем члану 11. у ставу 2. који се мења речи „начин управљања грађана пословима из надлежности јединице локалне самоуправе“ замењују се речима „начин посредног или непосредног управљања грађана пословима из надлежности јединице локалне самоуправе од стране грађана“. Амандманом се предлаже другачија формулација дела одредбе става 2. тако што се прецизира да је у питању посредно или непосредно управљање грађана у локалној самоуправи пословима који су законом утврђени као изворни или су поверени локалним самоуправама.

Овим чланом Предлога закона статутом се уређују како права и дужности јединице локалне самоуправе и начин остваривања, број одборника, рад служби, сазивање седница, број чланова већа и друго, тако и начин управљања грађана пословима из надлежности локалне самоуправе. Уређују се услови за остваривање облика непосредне самоуправе, спровођење обавезног поступка јавне расправе приликом припреме статута, буџета локалне самоуправе, стратешких планова развоја и друго што је од значаја за функционисање локалне самоуправе.

Овим решењима предлога измена и допуна Закона о локалној самоуправи добијамо једну ефикаснију и реформисану локалну самоуправу, а циљ је да сви грађани у свим сегментима друштва буду задовољни у остваривању права и обавеза, као и јавни службеници, носиоци свих ових промена.

На крају, овај Предлог закона, као и остали закони из овог сета, понудили су квалитетна решења, што је доказ да се овом послу, што се тиче Министарства за државну управу и локалну самоуправу, дуго, одговорно и транспарентно кроз јавне расправе радило, а све у интересу грађана и грађанки Републике Србије.

Зато, драге колегинице и колеге посланици, предлажем усвајање овог закона јер је он понудио квалитетна решења, као и то да се овим и осталим законима који су на дневном реду Србија ставља у ред демократски развијених европских земаља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, покушали смо овим амандманом да вам скренемо пажњу на то да овај закон не може на прави начин да уреди облике непосредног изјашњавања грађана. Заправо, формално можда и може, али суштински не. Као дипломирани политиколог и као неко је двадесет и више година у политици ви знате да за ових двадесет осам година откако је вишестраначја у Србији грађани нису могли потпуно да искористе своје право.

Имам утисак као да се враћамо на нулу, на неки почетак, јер локалне кабадахије, локални шерифи у јединицама локалних самоуправа, начин избора чланова савета месне заједнице, где се то ради на зборовима грађана, уз плаћање можда пива испред локалне кафане или доношење неких пакетића, свакако није начин на који грађани могу, поред директно изабраних одборника, да одлучују о својим правима.

Ви сад замислите ситуацију да у једној Грчкој, рецимо, неко одлучи да промени мрежу школа у једној општини и да за то не пита уопште грађане, него се сакупили из владајућих коалиција и странке и кажу – сада ће бити тако. Или, да одлучују о промени назива улица, па тако име мафијашког премијера, бившег, убијеног, Ђинђића, мењају у градовима и булеварима који су носили имена неких људи који су кроз историју заслужни.

Да не говоримо о томе да апсолутно грађане нико ништа не пита када је у питању уређење њихове комуналне инфраструктуре већ се и дан-данас саплићу о разне каблове и недовршене послове локалних јавних предузећа.

Тако да од непосредног одлучивања и њиховог учешћа нема ништа, нити од расписивања референдума.

Волела бих да нас колега Маринковић – пошто и даље председава, а видим да свечаним гласом све нас прозива за амандмане, и то је лепо, и ословљава нас и оне друге који имају одређене титуле, верујем да је и тај позив био у том смислу – до краја ове седнице са места председавајућег обавести да је Мехо Омеровић, ситни лопов са франкфуртског аеродрома, поднео оставку на место народног посланика. Или, ако то још нисте успели да издејствујете, да сте га бар сменили са места председника Одбора за људска и мањинска права.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Данијела Стојадиновић.

Да ли неко жели реч?

Данијела Стојадиновић има реч.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Поднела сам још један амандман, овог пута на члан 2. Предлога закона, којим се мења члан 11. став 2. важећег закона, а предлаже се прецизирање дела одредбе овог члана који се односи на непосредно учешће грађана у доношењу важних одлука, за које је законом и општим актом утврђено да се расписује референдум или покреће народна иницијатива. Путем грађанске иницијативе грађани ће скупштини локалне самоуправе указати да постоји неко питање које није адекватно уређено или захтевати да локална управа то реши.

Посебно се то односи на уређивање положаја месних заједница. Иако су ови видови непосредног учешћа грађана у решавању проблема и одлучивања на локалном нивоу омогућени законом, ипак је чињеница да се они ретко примењују, или да грађани за то не знају. Грађани не

препознају довољно ове могућности учешћа и нису уверени да ће њихове иницијативе дати резултате.

Овакав предлог закона даје могућност укључивања самих грађана и решавања проблема на локалном нивоу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Мараш.

МАРЈАНА МАРАШ: Захваљујем.

Поднела сам амандман – у члану 2. Предлога закона речи „спровођења обавезног поступка јавне расправе“ замењују се речима „обавеза и начин спровођења поступка јавне расправе“.

Још једном бих поновила да је то свакако за похвалу. Оно што је било присутно у појединим општинама, да се грађани изјашњавају о томе где ће се употребити средства буџета, инвестициона, сада ће постати обавеза за све локалне самоуправе, и то већ приликом израде предлога буџета за наредну, 2019. годину. Исто се односи и на израду стратешких планова, утврђивање стопе изворних прихода, просторних и урбанистичких планова, као и других општих аката на основу предлога квалификованог броја грађана (тај број грађана је сто прикупљених потписа). Поновила бих још једном оно што је важно а то је да и савет и комисија могу спровести јавне расправе у припреми аката који иду на седнице локалних скупштина. Амандман смо овако формулисали у посланичкој групи ради истицања обавеза и начина спровођења поступка јавне расправе.

Могу да кажем да је недавно у општини Врбас спровођено нешто слично по питању средстава која су добили од наградне игре „Узми рачун и победи“, 23.000 евра је било у питању, и грађани су имали прилику да се изјасне у свим месним заједницама и да између три пројекта изаберу онај за који они сматрају да је најбољи и да треба да се добијена средства употребе. Они су могли да гласају у просторијама месних заједница од 7.00 до 19.00 часова сваког радног дана, и у Канцеларији за младе.

Претпостављам да ће и у подзаконским актима и препорукама Министарства добити посебна упутства како ћемо спроводити ову јавну расправу, како оне замерке које смо могли да чујемо неће бити оправдане, већ ће се спровести поступак јавне расправе приликом израде буџета у делу који се односи на инвестиције. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, Закон о локалној самоуправи се односи на три групе субјеката и ја ћу сада изнети тај редослед. То је државна управа – наравно, овде се регулише шта и докле може да иде државна управа, и ви сте рекли у неким овим изменама. Затим, односи се на локалну самоуправу. И, рекао бих да најбитнија група људи на које се односи овај закон јесу грађани Србије као непосредни носиоци суверенитета.

Очекивао сам да ће овде бити више речи о томе шта ће грађани Србије добити овим изменама и допунама Закона, међутим, апсолутно они не добијају ништа. Господине министре, ви сте се више концентрисали на оно што би одговарало Европској унији у тим променама. Нека истраживања су и рекла где се Србија налази на том путу ка ЕУ. Значи, ми треба што пре одатле да одемо.

Мене брине једна друга ствар. Ми ћемо вероватно у наредном периоду имати много „црнотравизације“, а то значи да ће све већи број општина у Србији делити судбину Црне Траве. О томе је говорио и колега посланик из СНС-а. Да је то говорио неко из СРС-а, ви бисте рекли да прича нешто што се не дешава у Србији. Међутим, треба веровати, то јесте тако.

Овамо сте покушали неке параметре који су везани за одређен број становника када је у питању општинско веће, када је у питању број помоћника председника општина... Није то увек могуће, ту су се морали уградити и неки други, корективни фактори. Навешћу вам један пример; град Панчево има 123.414 становника по последњем попису из 2011. године, има 16 месних заједница; општина Љубовија, из које ја долазим, има 14.424 становника и 22 месне заједнице. Нико није бирао, они би били срећни и задовољни да их има мање, али овде се говори о нечем другом, односно имамо једну другу слику, терен је мало другачији. Тако је и ово што сте овде урадили. Уосталом, и број судија у Србији не можемо да вежемо за број судија у неким земљама ЕУ.

Надам се, господине министре, да сте ви овде учили којим локалним самоуправама у наредном периоду треба обратити више пажње, да им се помогне. Овде постоји одређени број градова код којих цвета. Шест милијарди суфицита није нешто чиме бих се ја хвалио, није то ни тако лоше, али указује да се ипак ради о некој врсти неспособности. Шта је ту са буџетом, да ли је он уопште уравнотежен, да ли је добро испланиран или није?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Када се на први поглед погледа овај закон, стиче се утисак да је урађено много тога, јер овај закон има четрдесетак чланова који се мењају, тачније 42 члана се мењају. Међутим, ако се мало уђе у суштину овога, види се одмах да овде нема никаквих суштинских промена, односно да су промењене само неке тривијалне ствари, а тамо где је требало нешто да се мења, да се интервенише, ту није дошло до интервенције.

Шта је мењано у овом закону? Промењен је концепт утврђивања надлежности јединица локалне самоуправе. То је једна од најважнијих промена. Сада се тамо каже, уместо набрајања послова којима се бави јединица локалне самоуправе, овде се дају области које обухватају те послове који спадају у надлежност јединица локалне самоуправе. То само по себи не мора да буде нешто лоше. Међутим, ако се даље завири у овај закон, види се да су у питању области које проистичу из некаквих секторских закона. Ти секторски закони међусобно врло често знају да буду у колизији, тако да од тога нема неке велике користи.

Шта се још предвиђа овим законом? Овај закон посебно наглашава значај учешћа грађана у јавној расправи. Питам вас – када се то десило и када је то било да обичан грађанин учествује у јавној расправи? Обичан грађанин нити зна када је јавна расправа, нити њега у суштини та јавна расправа интересује. Јавна расправа је само параван за лобисте који утичу на доношење одређених закона, а грађани, наравно, с овим немају ништа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч?

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, даме и господо, господине министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи. Локална самоуправа је од виталног значаја за функционисање једне државе и зато је изузетно важно да се ова материја сагледа и третира на прави начин. Да би држава функционисала, неопходно је да постоји непрестана комуникација између локалне самоуправе и виших органа власти.

Предлог измена и допуна овог закона има неке добре стране, али не омогућава оно најважније а то је – пуна контрола органа локалне самоуправе. И по доношењу овог закона, постојаће разни локални „шерифи“, који ће се оглушавати о препоруке виших органа власти а поготово о препоруке независних регулаторних тела.

Господо напредњаци, и сами сте ових дана признали да у вашим редовима постоје такви председници општина и градоначелници. Зато сте у неким општинама као што су Кладово, Брус и још неке општине предложили разрешење председника општина, који потичу из ваших редова.

Такође је важно да Влада Републике Србије има подједнак третман свих локалних самоуправа, а не да фаворизује оне локалне самоуправе на чијем челу су припадници његове странке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јосип Броз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите, колега Јовановићу.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, предложеним амандманом се покушало да се можда прецизира текст члана на који се амандман односи имајући у виду да је он у пуној корелацији с осталим текстом закона.

Конкретно, када је у питању оснивање месних заједница, по истом законском основу, истој законској регулативи мора се предвидети и начин, односно поступак укидања месних заједница, тј. промене било каквог њиховог статуса у смислу устројства организационе структуре или било чега сличног. Због тога смо сматрали да бисмо евентуално овим амандманом могли да допринесемо да се само прецизира предложени текст члана на који се односи амандман и да на тај начин, у практичном смислу речи, овај закон буде у потпуности синхронизован када су у питању све његове одредбе, дакле сви чланови који се међусобно упућују, односно упућују норме једне на друге.

Уколико прихватите овакав амандман, мислим да бисмо на тај начин допринели овоме о чему говорим. У сваком случају, уколико постоје боља решења, Посланичка група СПС ће таква решења подржати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Стевић.

Изволите, колега Стевићу.

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи поднео сам следећи амандман – у члану 2, којим се мења важећи члан 11. став 2. Закона, у ставу 2. који се мења после речи „и других облика месне самоуправе“ додају се речи „начин доношења и промене статута“.

Као образложење сам навео да статут треба да садржи одредбе о начину и процедурама за доношење измене статута као највишег правног акта јединице локалне самоуправе. Статутом се уређују права и дужности јединица локалне самоуправе и њихово остваривање, број одборника скупштине локалне самоуправе, организација и рад органа и служби, начин управљања грађана пословима из надлежности локалне самоуправе, оснивање и рад месних заједница и других облика месне самоуправе, услови за покретање грађанске иницијативе и друга питања од значаја за јединицу локалне самоуправе.

Послови из надлежности локалне самоуправе дефинисани су законом, а ближе се уређују статутом и могу се сврстати у неколико група: доношење и реализација програма развоја у кључним областима наших живота и деловања као што су привреда, запошљавање, туризам, пољопривреда, спорт, култура, омладинска политика, социјална заштита, екологија и друго. Затим, доношење урбанистичких планова и просторно уређење; финансијски послови, међу којима су најважнији доношење буџета и завршног рачуна, утврђивање стопа изворних прихода и одређивање локалних такси и накнада, као и управљање имовином локалне самоуправе. Стамбено-комунални послови, уређење и обављање комуналних делатности, водоснабдевање, одржавање градске чистоће, одржавање депонија, линијски градски и приградски превоз, уређење и коришћење пијаца, паркова, рекреационих и других површина. Путна инфраструктура, обављање послова који се односе на изградњу, рехабилитацију и реконструкцију, одржавање, заштиту и развој и управљање локалним и некатегорисаним путевима и улицама у насељу. Посебно треба водити рачуна о заштити од елементарних и других већих природних непогода, а након временских непогода који су се догодиле ових дана широм Србије. Људска права и права припадника националних мањина и етничких група; остваривање, заштита и унапређење људских и мањинских права; утврђивање језика и писама националних мањина који су у службеној употреби на територији општина. Помоћ у развоју различитих облика самопомоћи и солидарности са лицима са посебним потребама, као и са лицима која су суштински у неједнаком положају с осталим грађанима. И, подстиче активност и пружа помоћ организацијама инвалида и другим социјално-хуманитарним организацијама на својој

територији. Организација службе правне помоћи грађанима; јавно информисање од локалног значаја; обезбеђење услова за јавно информисање на српском језику, језику националних мањина који се користи на територији општине; оснивање ТВ и радио-станица ради извештавања на језику националних мањина. И, на крају, образовање инспекцијских служби, инспекцијски надзор над извршавањем прописа и других општих аката из надлежности општине.

И још једном да изрекнем речи хвале за рад Министарства за локалну самоуправу и државу самоуправу, на челу са министром Бранком Ружићем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Стевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божић Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, овим чланом Предлога закона врше се измене које се односе на проширење круга питања којима се уређује статут, и у оквиру овога су и питања која се односе на националне мањине. Нажалост, нећемо бити у могућности да о предлозима закона који се директно тичу права националних мањина детаљније говоримо, али кроз амандмане ћемо покушати да укажемо на проблеме са којима се сусрећу националне мањине.

Пре него што поставим неко од конкретних питања, морам да нагласим да је у најмању руку неодговорно да се о питањима заштите права и слобода националних мањина бавите само зато што је то обавеза Србије у преговорима са ЕУ.

Најдискриминисанија и најугроженија национална мањина Србије јесте свакако ромска. Роми у Србији живе у дубокој беди и сиромаштву, углавном у неформалним насељима и у безусловним објектима, без воде и струје.

Познато је да се у „Декади Рома“, која је продужена и још увек траје, понешто и урадило на побољшању квалитета живота Рома, али то је још увек недовољно. Веома битно питање јесте и образовање Рома јер знамо да они веома рано напуштају школовање и да међу Ромима има много неписмених, па бих поставила пар конкретних питања. А то су: колико ромске деце која упишу основну школу њу и заврши? Затим, колико њих упише средњу школу, односно колико њих настави школовање? Да ли сте

успели да на било који начин стимулишете и мотивишете ромску децу да наставе школовање јер знамо да је било неких пројеката када су се делиле стипендије?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Закона о локалној самоуправи како бих додатно дефинисала овај члан али и начин функционисања свих наших градова и општина. Овај члан јесте посвећен прецизирању детаља када је у питању рад скупштине, рад служби и рад органа сваке локалне самоуправе.

Уколико желимо да говоримо о равномерном регионалном развоју, односно равномерном развоју свих наших округа, сматрам да би овај систем требало да се преслика на рад локалних самоуправа, односно да наше локалне самоуправе буду отворене према грађанима, да послушају њихове потребе и да заједно са грађанима доносе одлуке о пројектима који ће се реализовати у одређеној години. Сматрам да би локалне самоуправе морале да буду отворене и за све врсте округлих столова, јавних слушања како би заједно са грађанима на најбољи могући начин распоредиле буџет, односно средства која припадају свим грађанима те општине или града и да би им се новац трошио транспарентно.

Не смемо више дозволити оно што се догађало при раду различитих месних заједница у појединим градовима и општинама. Ја бих навела оно што је забележено у Општини Трстеник током 2014. године, а то је да је ДРИ изнела своје запажање у смислу ненаменског трошења средстава месне заједнице, односно изнела је низ примедба које се односе на трошење новца.

Када је у питању месна заједница и прикупљање самодоприноса, веома је важно да се самодопринос расписује како би се урадили и завршили одређени капитални инфраструктурни пројекти који ће бити од користи свим грађанима и да се самодопринос расписује за одређене намене утврђене одлуком о расписивању самодоприноса. Уколико се овај новац потроши на било који други начин, то значи да се осујетила воља грађана који су одлучили да се новац потроши за намене за које су се изјаснили. Веома је важно да транспарентно трошимо ова средства и зато поздрављам иницијативу која је донета овим законом, а то је да се уреди однос месне заједнице и локалне самоуправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Турк.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге народни посланици, због значаја образовања поднела сам амандман на члан 2. којим се додатно дефинише реализација статута јединица локалне самоуправе, с посебним освртом на школски систем.

Статутом локалне самоуправе, у складу са законом, уређују се сва питања од значаја за јединице локалне самоуправе. Стратешким плановима развоја Општина Стара Пазова је обезбедила повољне услове за многе привреднике и стране инвеститоре чија седишта фирме се налазе у општини Стара Пазова и запошљавају становнике не само из Старе Пазове већ и из околине. Сарадњом Привредног савета и образовних институција уводи се дуално образовање за едукацију потребних стручних профила који су се указали као потребни за развој привреде.

Статутом је одређена и службена употреба језика националних мањина. У општини Стара Пазова у службеној употреби је и словачки језик, што је значајно за припаднике словачке националне мањине који чине више од 15% становника Старе Пазове.

Реализацијом статута доприноси се свеукупном развоју јединица локалне самоуправе. На основу тога, Стара Пазова, са великим бројем домаћих и страних фирми, развијеном привредом, изграђеном комуналном и путном инфраструктуром увезаном са ауто-путем, развијеним областима здравства, школства, превазилази ниво општинског уређења, те је иницијатива за добијање статуса града оправдана, што би свакако побољшало квалитет живота грађана општине Стара Пазова и развој ове локалне самоуправе и, наравно, обезбедило свеукупни развој Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Изволите.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли желите реч?

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Колеге и колегинице народни посланици, изменама Закона постиже се ефикаснији рад општина и градова. Амандманом који сам поднела на члан 2. Предлога закона додатно се дефинише члан 2. Одговорна политика и равномерни развој свих локалних самоуправа јесте начело којим се руководе и Републичка и Покрајинска влада. Јужнобанатски округ постао је прави пример друштвено-економског развоја, односно регион који краси све већи број инвестиционих пројеката.

У граду Вршцу, из кога долазим, аустријска компанија „Имофинанс“ је у априлу ове година отворила шести ритејл-парк, Стоп шоп, у Србији. Ова инвестиција вредна десет милиона евра реализована је на локацији која је веома атрактивна, између градског језера и међународног пута за Румунију. Инвестиција је веома значајна јер ће граду Вршцу донети неколико стотина радних места.

Споменула бих и изградњу фабрике воде у Павлишу код Вршца, коју у висини од 60% финансира ЈКП „2. октобар“ кроз кредитну линију са Немачком развојном банком *KfW*, а преостали део је донација кроз међудржавни споразум који је закључен између влада Србије и Немачке. Ово је једна од већих инвестиција у Вршцу не само по улагању већ и по значају постројења за град с обзиром на то да ће бити решен вишегодишњи проблем квалитета воде за пиће.

У току 2017. године реализовано је неколико већих инвестиционих пројеката који су се односили на центар града и реконструкцију више различитих објеката, домова културе и школе у насељеним местима.

Градска управа је значајно реформисана, а све у циљу ефикасности рада и пружања квалитетнијих услуга грађанима.

Започете су активности за стварање услова за изградњу нове индустријске зоне, што ће омогућити даљи привредни развој града Вршца и учинити га атрактивним местом за нова улагања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем, председнице.

Даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, мој амандман односи се на заштиту рањивих група. Овде бих скренула пажњу на рањиве групе које се тичу Рома, односно ромске националне мањине с

обзиром на то да нам је свима добро познато да Роми по укупном броју представљају другу националну мањину по својој величини.

Најпре желим да направим паралелу између власти на чијем је челу било „жуто предузеће“, сада у различитим агрегатним стањима, у периоду од 2009. до 2012. године, и обратићу пажњу на период после 2012. године, а тиче се заштите основних права Рома. Морам да истакнем да је у време владавине бившег режима, „жутог предузећа“, Србија, сем опљачканих фабрика, сем више од 400.000 отпуштених радника из предузећа, имала и правно невидљиве људе. Та правно невидљива лица, односно лица која нису била уписана у матичне књиге рођених, лица која нису имала лична документа, лица која нису имала здравствене књижице, лица која нису имала радне књижице, у највећем броју били су припадници ромске националне мањине и њих је било око 30.000. На тај начин, бивши режим, „жуто предузеће“, на најгрубљи могући начин правио је дискриминацију јер није постојао законски пропис, односно правни акт на основу кога би се ова лица уписала као грађани Републике Србије.

Морам да кажем да је већ 2012. године, када су грађани први пут дали поверење СНС и њеним коалиционим партнерима, урађен правни оквир, а то је Закон о изменама Закона о ванпарничном поступку, којим је омогућено да 25.000 лица ромске националности углавном буду накнадно, на основу судске одлуке, уписана у матичне књиге рођених и на основу тога остваре сва она права која им у складу са законима припадају, и њима и свим другим грађанима Републике Србије.

Морам такође да истакнем да је ова влада урадила и Стратегију за социјално укључивање Рома и Ромкиња за период 2018–2026. година, да је Србија данас препозната као пример добре праксе у Европи када су у питању права националних мањина.

Морам да истакнем да у Србији у основним и средњим школама ради више од сто осамдесет једног педагошког асистента чија је основна дужност помоћ и подршка рањивим друштвеним групама, пре свега ромској деци, како би у већем обухвату прошла кроз основно а касније и средње образовање.

Српска напредна странка залаже се за доношење политика у складу са потребама националних мањина и свакако да овај закон иде у прилог томе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Извињавам се, реч има министар Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председнице.

Управо на трагу онога што је народна посланица рекла, дакле, што се тиче тзв. правно невидљивих лица, то питање смо решили, уписали их

у матичне књиге рођених и чак добили похвале да смо практично најбоље организовано друштво у региону по том питању. Мислим да смо и од стране Заштитника грађана такође добили потврду тог доброг резултата. У сваком случају, једно веома значајно питање смо решили. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Реч има народни посланик Станислава Јаношевић.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председнице Скупштине.

Подношењем овог амандмана имам за циљ побољшање и поспешење даљег развоја привреде у Републици Србији. Прави пример развоја локалне самоуправе јесте Град Зрењанин. У оквиру буџета за 2018. годину Одељење за привреду предвидело је 350.000.000 динара, што је за 30.000.000 динара више него 2017. године и умногоме ће утицати на развој наше локалне самоуправе.

За 2018. годину, од предвиђених улагања и инвестиција имамо две кружне раскрснице на Београдском путу. Свакако је то побољшање саобраћајнице и повезивање Зрењанина са главним градом Србије, што ће омогућити бољи саобраћај за приватне предузетнике, многе превознике али и лица која су запослена у Београду и свакодневно путују на тој релацији.

Оно што је јако битно и од великог помена јесте пројекат, капитална инвестиција за град Зрењанин, а то је изградња моста на Бегеју, као и обилазница у граднуличком атару, што ће повезати у бољем смислу град Зрењанин са Београдом. То је инвестиција већа од пет милиона евра. Град Зрењанин је обавио све оно што је до Града, а то је тендерска документација као и грађевинске дозволе, и „Путеви Србије“ сада расписују јавну набавку за наставак изградње ове капиталне инвестиције.

Сходно томе, када видим да се неко толико залаже да утиче што боље на развој своје локалне самоуправе, не видим уопште ниједну препреку да не подржим те законе, као што ћу и сада учинити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо, другарице и другови, амандман који сам предложио, уколико буде прихваћен, а мислим да би требало, једноставно би онемогућио неке ствари – које додуше нису дозвољавали, када су у

питању статути локалних самоуправа, ни досадашњи закон, нити дозвољава ни садашња предложена измена тог члана 11 – а то је да се буџети градских општина, општина или градова злоупотребљавају у приватне или политичке сврхе.

Говорио сам у петак о злоупотреби општинског буџета када је у питању Општина Параћин. Ја верујем, министре, да сте ви већ предузели одређене кораке. Говорио сам о томе да је на адресе свих нас који смо и одборници у Србији послато писмо, наводно у име Општине Параћин, које је потписао господин Саша Пауновић. То је коштало грађане Србије око 400.000 динара. Све је послато на терет општинског буџета.

Оно што бих посебно желео да истакнем везано за ту злоупотребу и колико је то бахато „жуто предузеће“ научило да приватизује општинску управу јесте чињеница да они траже, уколико неко мисли уопште да се солидарише са цинкарењем сопствене државе и тужакањем, без основа, да то писмо пошаље на адресу Општине Параћин. А дали су овде и контакт и име лица које је запослено у управи Општине Параћин да координира, прима све те мејлове, писма и да комуницира с онима који се евентуално солидаришу у свему томе. Шта то значи? Неко прима плату из буџета Општине Параћин да би радио против сопствене државе, а у интересу „жутог предузећа“. За мене је то апсолутно неприхватљиво! Мислим да је то посебан додатак и треба послати и полицију да то преиспита, пореску и редовну, јер се ради сигурно о криминалу који не може да се толерише.

Још нешто што ме живо занима и што ћу помно пратити јесте да ли ће господин Саша Пауновић из свог џепа платити пут у Истанбул на седницу Комитета за мониторинг, или ће и то бити из буџета Општине Параћин.

То је нешто на чему треба радити. То „жуто предузеће“... Знате, ја нисам сујеверан, али је јако индикативно да су се многе ружне ствари по Србију, када је у питању оно што су иницирали или радили припадници „жутог предузећа“, дешавале на значајне датуме, значајне празнике у Србији. Слободана Милошевића су испоручили 28. јуна. А, гле чуда, и ова седница Комитета у Истанбулу је заказана за 28. јун. Случајност или намера, не знам, али је заиста за озбиљно размишљање. И заиста је за озбиљан рад државних органа, јер ако већ неко говори о било каквој злоупотреби, онда прво овакве ствари треба да буду преиспитане, на одговарајући начин процесуиране, па да разговарамо даље о било каквим проблемима који постоје у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Ана Караџић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

АНА КАРАЦИЋ: Хвала, председнице.

Министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, пред нама се налази Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи и на самом почетку желим да нагласим да је овај закон одличан, пре свега зато што води рачуна о грађанима, зато што је према њима одговоран. Овај амандман нисам поднела јер сматрам да је закон лош већ зато што сматрам да треба да се нагласи важност жена у функционисању локалних самоуправа.

Овде говоримо такође о функционисању међуопштинске сарадње, систему функционисања месних заједница као основних јединица локалних самоуправа, што овај закон додатно прецизира и што представља веома велики помак у односу на претходни.

Овде бих нагласила, као члан већа Градске општине Вождовац, у неком претходном периоду сам била сведок како изгледа то када се разликује власт која је на нивоу Града Београда и власт која је на нивоу било које београдске општине. Били смо у ситуацији да грађани не одлучују о томе како ће се трошити средства из општинских буџета зато што нам је у том периоду требало одобрење Града за одређене пројекте, које нисмо успели да спроведемо зато што су желели да опструишу наш рад. Из тог разлога, сматрам овај закон веома важним јер ће сада саме месне заједнице, које су константно у комуникацији са грађанима, доћи до информације шта грађани желе и на који начин желе да се троши њихов новац. Сада ће локална самоуправа бити знатно самосталнија.

Као што смо видели, усвајањем ових измена грађани ће бити консултовани у погледу креирања буџета када говоримо о инвестицијама; подићи ће се ниво њиховог задовољства. То нам је и циљ, јер све што радимо, почев од месне заједнице па до републичког нивоа, јесте зато да грађани живе боље, да они сами одлучују како ће се трошити њихов новац. А ми који смо овде и који смо изабрани од стране њих, да их подржавамо и да им то омогућимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Душица Стојковић. Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, председнице Гојковић.

И данас расправљамо о старом законском решењу које је, подсетићу вас, усвојено 2007. године. То старо законско решење је било пуно правних празнина, пукотина и несавршености приликом његове примене у пракси.

Амандманом сам желела да извршим измене у члану 11. Закона о локалној самоуправи додавањем новог става 2, који се односи на наставак даљих реформи у области електронске управе у свим нашим општинама и градовима. Од стране стручњака процењује се да ће уштеде бити преко

шестсто милиона евра на годишњем нивоу када заиста будемо у пуном капацитету спровели дигитализацију и реформу електронске управе.

Желим грађане Републике Србије да подсетим на то како је било раније у нашим градовима и општинама, шта смо то наследили, како су се грађани у време Драгана Ђиласа питали за трошење буџета, на пример, Града Београда. Бивши градоначелник Драган Ђилас извршио је апсолутну централизацију власти у Београду. Желео је да се за све пита, желео је да има надлежности над животима свих Београђана, желео је апсолутну, неограничену власт, желео је апсолутну моћ у својим рукама.

Шта је таква политика Драгана Ђиласа имала као резултат и шта је остало после њега? Довео је до тога да се рубне општине у Београду не развијају, да буду апсолутно у запећку. Довео је до тога да ми данас, у 21. веку имамо читаву насеља у Београду без водовода, без канализације, без амбуланти, без домова здравља, без школа, без вртића. Таква политика Драгана Ђиласа и Демократске странке марила је само за себе, марила је само за своје џепове. Они нису марили за грађане, они су водили политику у корист тајкуна, а не у корист грађана.

Могла бих данас да организујем читаву изложбу пропалих пројеката Демократске странке, попут „Пазл града“ на Вождовцу. То је најскупља играчка ДС-а, која је коштала грађане Вождовца и Београда 350.000 евра. Одржавање „Пазл града“ на Вождовцу коштало је грађане Вождовца и Београда 600.000.000 динара. Ово је најскупља предизборна играчка Драгана Ђиласа и тадашњег председника општине, такође из редова ДС-а, господина Горана Лукачевића. Шта је тадашњи председник Горан Лукачевић рекао? На основу објаве „Вечерњих новости“, говорио је о „Пазл граду“ као о једном од величанствених дечјих центара, који је отворен не само за децу Вождовца већ и за сву осталу децу, да је реч о центру за забаву који има своје обезбеђење, који има своје одржавање, који ће бити отворен током читаве године, да је реч о јединственом забавном парку те врсте и да је изграђен према свим важећим европским стандардима безбедности најмлађих суграђана који живе у Београду.

Шта је заправо био „Пазл град“? То је било ругло Вождовца и Београда. Као студент Факултета политичких наука, заиста сам имала прилику сваког дана да пролазим поред тог „Пазл града“ – било је место окупљања скитница и наркомана, небезбедно за игру наше деце.

Поред овога, имали смо и реплику макете „Теразија“ на Новом Београду. То је грађане Београда коштало 72.000.000 динара.

Затим, имали смо подземне контејнере, тек ту се види бахатост тадашњег градоначелника. Цена изградње подземних контејнера у граду Београду износила је шест милиона евра. Године 2014, по налогу Вишег јавног тужилаштва, главни актери ове афере су ухапшени. Можемо заиста

говорити о бројним малверзацијама око подземних контејнера, али немам, нажалост, довољно времена посланичке групе.

Последњи пројекат о коме желим данас да говорим јесте реконструкција Булевара краља Александра. Реконструкција Булевара краља Александра нас Београђане кошта 17.000.000 евра. Преплаћено је за око шест милиона евра. На основу свог извештаја, Државна ревизорска институција је 2011. године говорила о томе да је прекршен не само Закон о буџетском систему већ и тадашњи накарадни Закон о јавним набавкама.

Када све ово знамо, закључак се просто сам намеће: због бахатог вођења Града Београда од стране Демократске странке, буџет Града Београда је оштећен за 960.000.000 динара.

Сада желим да кажем да се ми као СНС у Београду заиста разликујемо од наших претходника, да се ми боримо да грађани Београда живе боље, да су нама заиста исти и грађани Бесног фока, Скеле, Јакова, Ресника, Кијева и свих рубних делова нашег Београда. Желим да кажем да желимо да створимо једну модерну државу, једну модерну престоницу, у којој ће грађани живети од свог рада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, потрошили сте време групе.

Реч има Александра Јерков, реплика.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Наравно, јасно је да посланици СНС-а немају шта да кажу у корист својих амандмана. То су амандмани који су, као и сви амандмани које подносе у претходних седам месеци, беспредметни, бесмислени, чије би усвајање у теорији довело до потпуног хаоса у законима о којима расправљамо.

Данас су ти амандмани можда још и штетнији него иначе због тога што управо ови амандмани, чија је једина сврха да се кроз њихово тобожње образлагање блате људи из Демократске странке и све оно што је Демократска странка радила, онемогућавају да разговарамо о законима који треба да се нађу, исто тако, у расправи у појединостима. Ради се о законима којима се регулише једна јако важна област, ради се о законима којима се регулишу права националних мањина у овој држави. Верујем да је многим припадницима националних мањина важно да чују шта у тим законима пише, да је њима важно да знају на који ће начин Народна скупштина одлучити и о свим амандманима који су усвојени, али, нажалост, због једне невероватне потребе СНС-а да чак и овим институционалним насиљем угуши сваки дијалог у овом друштву, то неће бити могуће.

Тако да ја позивам посланике владајуће коалиције да уколико немају шта паметно да кажу о својим амандманима, можда одустану од

образлагања амандмана. Већ седам месеци знамо шта је судбина тих амандмана. Када буде гласање...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Ја имам и време овлашћеног представника, о чему се ради?

ПРЕДСЕДНИК: Али сте добили реплику.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Нисам то приметила. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Основно и стратешко опредељење СНС-а јесте да општине у Србији постану сервис грађана, и то сервис грађана у правом смислу те речи, односно место где грађани дођу и у најкраће могуће време остваре своје потребе, односно реше своје проблеме. Ја овај закон посматрам као један од корака у том правцу, који за циљ има повећање ефикасности рада локалних самоуправа и, коначно, веће учешће грађана у доношењу политика.

Потребно је да избегнемо да нам се понове сви они лоши примери које смо имали када је реч о функционисању неких локалних самоуправа. У том смислу истичем Градску општину Врачар као општину у којој је на власти дуги низ година била Демократска странка, а чији резултат је био погубан за грађане Врачара. Резултат је био такав да је остало преко 780.000.000 динара дугова, губитака и минуса, како у Општини тако и у јавним предузећима и установама чији је оснивач Општина Врачар била.

Дакле, то је нешто што треба да избегнемо. На срећу, 2016. године власт се променила на Врачару, Српска напредна странка је преузела одговорност за вршење власти у тој општини и од тада општинска управа много боље функционише. Дакле, боља је комуникација са грађанима, већа је укљученост грађана у доношење одлука, много је више културних, едукативних догађаја. У сваком смислу Општина много транспарентније функционише и у свакодневној је комуникацији са грађанима по питању решавања различитих проблема.

Истакао бих овом приликом само решавање једног кључног проблема, а то је недостатак места у вртићима. Општина се одрекла дела своје управне зграде и, у сарадњи са Градским секретаријатом за образовање, направљен је пројекат према коме ће то постати вртић, а радови се очекују чак до краја ове године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела Ана Чарапић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Томић.

Да ли желите реч?

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Мој амандман који се односи на члан 2, а у ствари је бивши члан 11. Закона о локалној самоуправи, управо говори о проширењу надлежности која је дефинисана статутом. Мој амандман се односи на додавање става који говори да би било добро да Агенда 2030 постоји у оваквој врсти закона управо због тога што ми тежимо да будемо развијене локалне самоуправе, према својим надлежностима, управо онако како то раде модерне државе. То је дефинисано Циљевима одрживог развоја, број 10, који говори о смањењу неједнакости и циљем број 11, који говори о одрживим градовима и заједницама.

Најинтересантнији део овог члана 2. је буџетирање и право одлучивања од стране грађана Србије. То је Српска напредна странка препознала и пре доношења овог закона и због тога је иницирала одређени пројекат, као што је у граду Београду „Буџет по мери грађана“.

У ствари, када погледате, све анализе Фискалног савета из 2015. и 2016. године говоре о томе да проблеми који су се стварали у локалним буџетима јесу управо нагомилавање трошкова преко јавних предузећа која су у надлежности локалне самоуправе, али и у лошем буџетирању, значи концепту прављења буџета када су у питању доносиоци одлука. Ми смо имали прилике да видимо да је оцена Фискалног савета да су до 2014. године буџети били неодрживи, неквалификовани, некредибилни, а буџети локалних самоуправа, јавних предузећа нагомилани дуговима који су захтевали помоћ Владе Републике Србије.

Управо је Влада Републике Србије, где је СНС са својим председником Александром Вучићем који је тада био премијер, видела како те проблеме треба решавати: довођењем страних директних инвестиција, отварањем нових радних места – преко осамдесет фабрика је отворено, преко сто хиљада људи запослено – али и кроз јавно инвестирање, значи из буџета Републике Србије, за пројекте инфраструктуре. Тиме ви, у ствари, повећавате привредне активности у општинама и градовима где су дуговања која су затечена била превише велика. Значи, у Београду говоримо о 1,2 милијарде динара, у Крагујевцу смо говорили о дугу од четири милијарде у буџету, две милијарде у локалним јавним предузећима и дванаест милијарди према енергетици и делу који се односи на „Србијагас“ и ЕПС. Говоримо о дуговањима у Нишу која су превазишла чак трећину буџета, који износи три милијарде динара.

Све је ово требало санирати. То није могло преко ноћи да иде и наравно да смо мукотрпним радом и дефинисањем буџета у сарадњи са Министарством финансија морали да санирамо и онакве проблеме који су се стварали до 2012. године као што је Смедеревска Паланка, где смо

имали мањак од четири милијарде динара и потпуно девастирана јавна предузећа која нису била у могућности да реше те проблеме.

Ми смо имали састанак са Одбором за финансије Конгреса локалних самоуправа овде испред Одбора за буџет и финансије Републике Србије. А њихово питање да ли је уопште могуће успоставити одрживост буџета локалних самоуправа објашњено је управо давањем слике оваквог вођења локалних самоуправа, као што су то радили они који су их водили до 2012. године, а данас се жале управо овом конгресу како ће једнога дана изгубити власт и неће моћи више на овај начин да воде локалне самоуправе.

Верујте, међународне организације су свесне проблема које локалне самоуправе имају, оних који су их водили до 2012. године, и врло добро знају да неће имати за партнера некога за кога мисле да ће на следећим изборима изгубити власт. А то су управо они који данас тужакају тим међународним организацијама нас који упорно поправљамо ситуацију не само у буџету него и у нормалном функционисању грађана тих локалних самоуправа, јер они желе да имају општине и градове где ће доћи да једноставно кажу који су њихови проблеми и да имају локалну власт која ће им помоћи да те проблеме реше. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић. Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Много је добрих новина које се предлажу Предлогом закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, међутим, због времена које имам на располагању навешћу само две за које сматрам да су најзначајније.

Прва свакако јесте веће учешће грађана приликом креирања докумената јавних политика, односно то што ће се грађани Србије убудуће питати шта је то што у њиховим градовима и општинама треба да се ради.

Друга најзначајнија новина јесте дефинисање положаја месне заједнице, где се акценат ставља на то да месне заједнице у ствари буду сервис грађана, и то је оно што је одлично. Важно је обезбедити континуитет у раду месне заједнице да би грађани у сваком тренутку имали своје легитимно и легално изабране представнике.

Док је „жуто предузеће“ водило Србију, у неким градовима се избори за савет месне заједнице нису расписивали, односно нису одржавали по осам година. Такав је случај био и у Лесковцу, граду из кога долазим. Некоме је очигледно одговарало да грађани немају своје легитимно и легално изабране представнике и да не морају никоме да полагају рачуне о томе када новац свих грађана улажу у неке пропале

пројекте. Навешћу само један од пропалих пројеката „жутог предузећа“ у Лесковцу, а то је пројекат тзв. бушотина, где су милиони грађана Лесковца уложени у проналажење топле воде бушењем до огромних дубина на нечијој приватној њиви.

Да се више никада не би десило да се новац грађана Лесковца и свих грађана Србије улаже у неке пропале пројекте, а да се притом грађани не питају ништа, управо се доноси и овај закон који ће, наравно, допринети и свеобухватном развоју Републике Србије али и остваривању социјалне равноправности.

У преподневним часовима колеге из опозиције су подругљиво говориле о резултатима рада градоначелника Лесковца и ја нисам имала прилику да одговорим. Искористићу само неколико минута, зарад грађана Лесковца и грађана читаве Србије, да кажем шта је то све у Лесковцу од 2012. године, откако је СНС на власти, урађено. Дакле, асфалтирано је 75 улица, 20 километра тротоара је изграђено и реконструисано, у 65 улица је замењена водоводна мрежа која је била стара и преко пет деценија, осам километра канализационе мреже је изграђено, половина школа је реновирана... (Председник: Хвала, немате време више.)

Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Дреџун.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председнице.

У овом члану 11. основног закона јасно се дефинише шта се уређује статутом јединица локалне самоуправе, па између осталог и права и дужности локалних самоуправа.

Нико не спори да је право локалне самоуправе да се у циљу побољшања живота сопствених суграђана обраћа свим међународним и домаћим институцијама, али, такође, њихова је дужност да воде рачуна о дигнитету сопствене локалне самоуправе али и Републике Србије. Међутим, веома често то право се злоупотребљава, а дужност се у потпуности занемарује. Пример за то јесте локална самоуправа у Параћину, где су после вишедеценијске владавине Саше Пауновића и људи којима је био окружен у јавност испливале многе криминалне радње везане за поступке јавних набавки приликом реконструкције Градске апотеке, приликом ангажовања радне снаге, приликом додељивања многих јавних послова блиским сродницима функционера Демократске странке. Након тога је, као покриће за то, уследило обраћање Конгресу локалних и регионалних самоуправа, Савету Европе, разним западним

амбасадама итд. Наравно, мотив свега је било очување власти и личних привилегија.

Међутим, оно што је јасно јесте да никакви конгреси, никакви савети, никакве амбасаде неће зауставити борбу против корупције јер, на крају крајева, они ту борбу нису ни покренули. Борбу против корупције покренули су садашњи председник Александар Вучић и СНС, али ни они немају намеру ту борбу зауставити, већ, напротив, само је више повећати и наставити са откривањем свега онога што су радили Пауновићи и слични њему.

Управо на том путу је и овај мој скромни допринос овим амандманом, у циљу спречавања људи као што су Саша Пауновић, у локалним самоуправама, и опомена да такве ствари у будућности постану прошлост и да ћемо у складу с тим наставити сви заједно борбу против корупције и криминала. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Дубравка Филиповски.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Хвала, председнице.

Уважени чланови Владе, поштоване колеге и колегинице, локална самоуправа је један од најважнијих елемената државног система. Општине и градови су ниво власти најближи грађанима, ниво на којем се решавају најважнија питања, од општег интереса за сваког од нас.

Шта све статутом локалне самоуправе треба да буде обухваћено, односно која су проширења која треба да буду дефинисана статутом а и Предлогом овог закона? Дакле, све општине морају да имају своје акционе планове, морају да имају стратешке планове и морају да имају руралне планове развоја. Наравно, и друге акте, у складу са својим надлежностима у оквиру статута. Циљ тих планова треба да буде да се повећа конкурентност општина, да се повећа њихова транспарентност, да развијемо могућност да сваки грађанин може да обавести општину о примедбама које има у својој улици, у свом селу и да та примедба буде на брз и ефикасан начин решена.

Треба да обезбедимо и боље коришћење постојећих ресурса, да се константно умањују трошкови, ризици и губици, да се константно ради на повећању квалитета рада.

За све ово потребно је да имамо адекватне кадровске ресурсе, у општинама је потребна константна едукација постојећих запослених и Министарство на томе мора заиста константно да ради.

Амандманом који сам поднела додатно се дефинише члан 2. овог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Док данас и ових дана расправљамо о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи и док Александар Вучић и СНС отварају нове фабрике по читавој територији Републике Србије, по свим градовима, од севера до југа, од истока до запада, са циљем привредног опоравка и економског развоја земље и јачања, између осталог, и локалних самоуправа широм Србије, ови са друге стране, припадници пропале парламентарне опозиције, покушавају, злоупотребљавајући могућности које им пружа Пословник Народне скупштине Републике Србије, да унесу додатну дестабилизацију и у саму Скупштину. Како то раде? Тако што измишљају и овде говоре лажи, потпуну неистину. Један од њих је, на крају ћу рећи ако будем имао времена, изузетни представник, господин Кена.

Сведоци смо ових дана и жестоких напада, шта се догађа у држави, покушаја урушавања друштвеног поретка, додатног разарања институција Републике Србије. Знамо, видели смо, имали смо блокаде путева, блокаде саобраћаја, имали смо лажне вести о затрованој води, имали смо чак и инсцениране нестанке новинара, физичке нападе на полицајце, ширење лажних вести на северу Косова итд. Све то раде управо да би дестабилизovali земљу, да би нас зауставили на том путу напретка. Ко то ради? Најистакнутији представник, господин Кена, јесте онај који је најпознатији по домаћинском односу у својој локалној самоуправи. То је онај господин који је у једној ноћи попио, за 139.850 динара, највише пива, „туборга“, „лава“, „хајнекена“ итд., укупно 343 боце пива, онај који је ...

ПРЕДСЕДНИК: Време, захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић. Изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим желим да нагласим значај процеса евроинтеграција за развој локалних самоуправа. Желим да објасним како цео овај процес утиче на побољшавање услова за живот и рад наших грађана и колико је важно то што корисници средстава која добијамо из фондова Европске уније могу да буду и локалне самоуправе.

Србија је највећи прималац бесповратних претприступних средстава ЕУ у читавом региону западног Балкана. Средства ИПА су инструменти за претприступну помоћ којима ЕУ пружа подршку земљама кандидатима за чланство ЕУ у усвајању и спровођењу политичких, институционалних, правних, административних, социјалних и економских реформи. Овај новац се не враћа и не плаћа се било каква камата.

Од 2014. до 2020. године буџет намењен Србији износи 1,5 милијарди евра. Србија веома успешно користи ова средства захваљујући доброј координацији Министарства за евроинтеграције са корисницима средстава, захваљујући правилном одабиру приоритета и успешној реализацији пројеката. Резултати су видљиви у пракси јер до сада су из ових фондова финансиране школе, болнице, путеви, добар део санација после поплава, а део новца ће бити усмерен за развој малих и средњих предузећа на локалу. Неки од одабраних пројеката намењених локалној самоуправи су активне мере за запошљавање које ће се спроводити преко Националне службе за запошљавање, за локалне услуге у области образовања и социјалне заштите, као и за стамбено збрињавање избеглица. Сигурна сам да ћемо сав новац који нам је на располагању из фондова ЕУ искористити у потпуности, као што је то био случај до сада.

Наш највећи донатор бесповратних средстава је ЕУ, највише инвестиција долази управо из земаља чланица ЕУ и спољнотрговинска размена са земљама ЕУ износи преко 75%.

Мислим да сам навела довољно разлога зашто мој амандман треба прихватити.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем се, председнице.

Поштовани грађани Србије, предложеним амандманом бих у члану 2. Предлога закона којим се врши измена у члану 11. Закона о локалној самоуправи додао нови став 2. који гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на ефикасност локалних самоуправа“.

Проширује се круг питања која се уређују статутом. Локалне самоуправе биће дужне да чују потребе грађана и да неке од тих потреба спроведу, у складу са могућностима. Закон предвиђа јавну расправу по питањима разних ствари које се дешавају на локалу, од статута преко буџета, па све до оних ствари које су грађанима најпотребније: правна заштита, економски развој општина или градова. Тиме грађани који живе на подручју локалне самоуправе не креирају развој свог града само преко изабраних представника на изборима већ узимају и активно учешће.

Још једном бих нагласио значај консултовања грађана у погледу креирања буџета локалних самоуправа што доприноси транспарентности, ефикасности и одговорности управе. Неке локалне самоуправе су већ примењивале институцију консултација у области инвестиција, али то мора да постане пракса локалних самоуправа.

По мени, ово је један од закона који показују децентрализацију. Мислим да је закон одличан, те своје колеге посланике позивам да у дану за гласање подрже овај закон, а наравно, ако будете имали снаге и времена, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Овим амандманом допуњује се члан 1. Закона о локалној самоуправи где се додаје нови став 2.

Као највиши правни акт једне локалне самоуправе, статут мора бити јасно и прецизно дефинисан како би се његовом реализацијом обезбедио развој Републике Србије и остварио бољи приступ економским ресурсима.

Статутом се уређују права и дужности јединице локалне самоуправе и начин њиховог остваривања, број одборника скупштине јединице локалне самоуправе, организација и рад органа и служби, одређивање органа овлашћеног за покретање поступака пред Уставним судом, начин управљања грађана пословима из надлежности јединице локалне самоуправе, услови за остваривање облика непосредне самоуправе, спровођење обавезног поступка јавне расправе приликом припрема статута, буџета, стратешких планова развоја, утврђивања стопе изворних прихода итд.

Овим управним актом у много чему ће се олакшати рад локалних самоуправа.

Један од примера добре праксе свакако је и Град Нови Пазар, где је рад локалне самоуправе у потпуности координисан са радом државне управе и на тај начин се унапређује развој овог дела Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председнице.

Даме и господо народни посланици, поштовани гости из Министарства, пред нама је Предлог закона о измени и допуни Закона о локалној самоуправи и одмах у члану 2, на почетку, спомињу се права и дужности локалних самоуправа.

Једним чланом овог закона дато је и право локалним самоуправама да могу да сарађују са јединицама локалних самоуправа и ван територије Републике Србије, али уз дужно поштовање Устава и правног поретка Републике Србије. Мени је интересантно право које је једна локална самоуправа сама себи дала, а то је право да прескочи све институције Републике Србије, да прескочи Министарство државне управе и локалне самоуправе и да напише писмо амбасади и разним институцијама по свету,

да се жали и да у тим жалопојкама изнесе неке полуистине и тоталне неистине, а да притом прикрива своје пословање и неправилности у том пословању, поготово у делу што се тиче јавних набавки и запошљавања. Наравно, мислим на Параћин, на господина Сашу Пауновића.

Страх од контроле и могућност да неке неправилности изађу на видело изазвали су и револт посланика Демократске странке овде у Скупштини Србије, али ми имамо обавезу и право да овде из Скупштине тражимо од надлежних министарстава да испитају пословање Параћина, односно пословање општинског руководства Параћина и да пошаљу разне контроле. Политичка припадност не сме да штити било кога, да ли је неко члан ДС-а, члан СПС-а или СНС-а, нико не сме бити заштићен и контроле морају да постоје.

За време Драгана Ђиласа контроле су увек постојале и за време Драгана Ђиласа разлози контроле нису биле сумње у законитост рада, то су више били изговори, а прави разлози су били доминација и дисциплиновање појединих општина за које је он сматрао да нису политички подобне и нису били истомишљеници. Инспекције нису нама тада долазиле, те контроле нису долазиле, оне су се просто усељавале. Ми смо имали ситуацију да се 2011. године финансијска инспекција досели у Општину Гроцка и проведе девет месеци заједно са нама, где су узели и канцеларију, где смо им одштампали само од једног предузећа 16.000 страна, од целе општине 35.000 страна, и после девет месеци нису на крају успели ништа да ураде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Још једном молба представницима Српске напредне странке, ако немају шта паметно да кажу о својим амандманима, нека не користе време предвиђено за расправу у појединостима и нека не онемогућавају друге народне посланике да говоре о амандманима који су важни грађанима Републике Србије. Заиста не знам и не могу да увидим која је сврха јављања народних посланика који не говоре о својим амандманима. А шта би и говорили о њима, будући да су, као што сам рекла, амандмани поднети са искључивим циљем да онемогуће расправу о амандманима који су поднети на друге чланове закона.

Тако да, молим вас, ако немате шта друго да причате осим да блатите, немојте трошити време за ову расправу. Многим народним посланицима је важно да разговарају о амандманима које су поднели. Грађани Србије седам месеци уместо расправе о појединостима слушају саставе које је неко написао посланицима СНС, или су их сами написали, заиста не мења на ствари; поента је у томе да је СНС укинула у овој скупштини расправу о појединостима.

Ако имате неке жеље да утичете на надлежне државне органе да пошаљу инспекцију, полицију, војску, не знам кога све желите да пошаљу у Општину Параћин, на власти сте на свим нивоима, пошаљите кога хоћете само немојте више малтретирати грађане Републике Србије овим саставима који су сада већ постали, извините, више него бесмислени. Имате право да подносите амандмане, то право нико не спори народним посланицима, али дајте да што амандмани што образложења имају макар наизглед неког смисла. Ово заиста више нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК: Ђорђе Комленски, по амандману.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Очекујем да ће министар озбиљно размислити о овом амандману који је поднет од колеге. И овај амандман, као и сви амандмани који су поднети, има и један јако важан циљ о коме смо говорили, а то је да се у ових неколико општина у којима је „жуто лоповско предузеће“ на власти заустави крађа буџета. И то јесте смисао, то јесте циљ нашег рада. То јесте циљ доношења нових закона.

А то што се они плаше да изгубе могућност да злоупотребљавају још ових пар буџета, у Параћину, Шапцу и још неким местима где су на власти, то је њихов проблем. Али сваки њихов проблем јесте успех за нас. Сигуран сам да ћемо успети да ову крађу зауставимо у целости. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела посланица Драгана Костић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважене колеге народни посланици, грађани Србије, свакако да доношење овог закона треба да унапреди развој локалних самоуправа и да општи интерес грађана буде приоритет, а не, као што смо сведоци у неким локалним самоуправама, да приоритет буде лични интерес.

Долазим из локалне самоуправе Сокобања где је до јуна 2016, нажалост, на власти било „жуто предузеће“. А колико је водило рачуна о Бањи, говори чињеница да у јеку сезоне не само домаћи него ни туристи нису имали воду за пиће. Њихов изговор је био – недостатак падавина. Нажалост, истина је нешто друго – дотрајала водоводна мрежа, која није мењана 30-40 година и попуцали вентили имали су губитак воде и до 60%. Према томе, вишеструка је била штета: најпре гостима који су одлазили из Бање незадовољни и скраћивали свој одмор, затим заинтересованим инвеститорима, који су, наравно, у таквим ситуацијама били дестимулисани за улагање у Бању; станодавци, трговци, угоститељи, сви

су имали штету, па је и буџет Општине, који је убирао приход од боравишних такси, имао штету.

Међутим, ситуација се променила: од јуна 2016. године на чело је, хвала Богу, дошла Српска напредна странка, домаћинска странка, која је за годину дана променила водоводну мрежу у три главне улице у Сокобањи и на тај начин побољшала водоснабдевање не само станодавцима већ је на неки начин комфорнију услугу пружила туристима. Вредност ове инвестиције је двадесет милиона динара, од чега је 50% финансирано из буџета Општине Сокобања, а 50% из Министарства привреде.

Међутим, ово је само почетак, ове године радимо на пројектној документацији где треба да се промени водоводна мрежа у дужини од 5км од главног изворишта са планине Озрен до саме Сокобање...

ПРЕДСЕДНИК: Време, захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела посланица Тијана Давидовац.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председнице.

Измена у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи се односи на проширење круга питања која се уређују статутом, за која се кроз практичну примену важећег закона показало потребним да се утврде у овом општем акту, као и оних питања која произилазе из самог закона. Посебно су значајне измене које се односе на спровођење поступка јавне расправе за доношење најзначајнијих општих аката и проширење круга овлашћених предлагача за спровођење јавне расправе.

Разлози за доношење измена и допуна овог закона који је донет 2007. године пре свега се налазе у потреби усклађивања одредаба овог закона са законима који уређују поједина питања од значаја за рад и функционисање локалне самоуправе. Део предложених измена је у функцији отклањања недостатака у важећем тексту Закона о локалној самоуправи, а односе се на: сазивање седнице скупштине општине или града, предуслове за успешно вршење дужности одборника, одређивање критеријума за утврђивање броја чланова општинског или градског већа, положај помоћника председника општине или градоначелника, оставку председника општине или градоначелника, промене радноправног статуса заменика председника скупштине општине или града, као и састав и рад савета за међуопштинске односе.

Међу значајним новинама је свакако и потпуно измењен концепт утврђивања надлежности општине или града тако што се уместо набрајања послова из надлежности јединице локалне самоуправе наводе

области у којима јединице локалне самоуправе имају надлежности на основу посебних, секторских закона из тих области.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже предложени амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела посланица Снежана Петровић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштоване колеге народни посланици, мој амандман односи се на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врше измене у члану 11. Закона и додаје нови став 2. који гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пореску одговорност.“

Статут локалне самоуправе, као правни акт који се бави основним начелима уређења власти на локалном нивоу, мора бити усаглашен са законским и подзаконским актима из области локалне самоуправе. Пошто представља највиши правни акт локалне самоуправе, њиме се уређују и права и дужности јединица локалне самоуправе и начин њиховог остваривања, број одборника, рад органа и служби, оснивање и рад месних заједница и друга питања од значаја за јединицу локалне самоуправе. Реализација статута значи синхронизацију наведених елемената, а од тога колико ће она бити ефикасна зависиће и сам развој и функционисање јединице локалне самоуправе.

Ово практично значи да увођење одређених критеријума – нпр. да се у односу на број становника локалне самоуправе може именовати број помоћника председника општине или градоначелника, такође и број чланова градског већа, затим одређена стручна спрема (са бројем година радног искуства у државним органима) за начелника локалне самоуправе – указује на јасне намере Владе Републике Србије да максимално уреди рад и функционисање јединица локалне самоуправе постизањем управо највеће ефикасности у њиховом раду.

Системско уређење свих сфера рада у локалној самоуправи свакако ће утицати на раст и развој, на инвестиције, производњу, нова радна места. Тиме ће и приходи локалних самоуправа од пореза по разним основама бити повећани а њихова финансијска стабилност јача и већа.

У дану за гласање, подржаћемо сет предложених закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Није ту.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштована председнице Гојковић, у оквиру Закона о локалној самоуправи својим амандманом 2. у члану 2. додатно дефинишем овај члан.

Општине и градови се овим предлогом закона подстичу на тешњу сарадњу па се тако успоставља механизам за заједничко обављање свих послова. Пример такве сарадње је и моја општина Раковица. У постигнутим договорима Општине, самоуправе Београда и комуналних организација прошле године је у Улици Љубише Јеленковића у Реснику почела изградња 1.300 метара канализационе мреже, док је нови асфалт добило седам улица и неколико некатегорисаних путева у општини Раковица.

Како то утиче на раст привреде? Да, утиче тако што ниједан инвеститор неће доћи на територију било које општине ако на њој није сређена инфраструктура. Доласком инвеститора смањиће се и број незапослених, те ће се врло брзо Република Србија похвалити једноцифреним бројем незапослених захваљујући политици коју воде Влада Републике Србије и њен председник Александар Вучић.

Позивам своје колеге да у дану за гласање прихвате мој амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем се.

Поштоване колегинице и колеге народни посланици, имајући у виду да је здравље свих грађана Србије од посебног државног интереса, да се оно обезбеђује само развијеним здравственим системом и развијеном здравственом заштитом, као и добро уређеним и опремљеним здравственим центрима и домовима здравља, поднео сам амандман којим сам предложио следеће – да се у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врши измена у члану 11. Закона о локалној самоуправи, дода нови став који гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни плански развој Републике Србије с посебним освртом на развој медицинских центара“.

У статутима локалних самоуправа домови здравља акцентирани су били и остали су и сада. Нажалост, у време претходног режима, а посебно је то исказано у Војводини, овом најзначајнијем питању грађана, а то је њихово здравље, није се поклањало довољно пажње, боље речено, уопште је није ни било.

У прилог овој тврдњи, подсећам вас на огромне дугове апотека са којима се сусрела Влада Републике Србије одмах на почетку свог мандата, због чега смо улазећи у апотеке затицали празне полице. То бившу власт

уопште није интересовало, они су мислили само на своје џепове. Као што је много тога решено од 2012. године до данас и доласка на власт Српске напредне странке, о чему сведоче постигнути резултати који су у Србији значајно померили унапред на лествици слику о домовима здравља, медицинским центрима широм Србије, па тако је и у мом Сомбору много боља, лепша и сасвим другачија.

На крају свог излагања рекао бих да је за сваку похвалу слика која је отишла у свет о додели 29 савремених санитарских возила која је Влада АП Војводине обезбедила и доделила домовима здравља у Војводини. Тако раде одговорни људи, који сада воде Владу и ресорно министарство, за разлику од оних који су у Војводини до 2016. године заборавили на грађане, али не и на своје џепове. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Изволите, колегинице Павловић.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, предлажем да се у члану 2. Предлога закона којим се врши измена у члану 11. Закона о локалној самоуправи дода нови став 2. који гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење медицинских установа“.

Општина Ћуприја је међу првим локалним самоуправама у Србији донела програм локалног економског развоја којим је омогућила директну финансијску подршку инвестицијама од интереса за општину. Уговорена је и у току је израда плана детаљне регулације за Индустријски парк Добричево, чиме ће се омогућити формирање индустријске зоне и трговинског центра за централну Србију.

У сарадњи са „Карго“ а. д. формира се железнички карго центар. Изграђена је и уређена индустријска зона један, чиме је обезбеђено 16 ха грађевинског земљишта у јавној својини потпуно опремљеног инфраструктуром.

Захваљујући пре свега нашем председнику господину Александру Вучићу и Влади Републике Србије, Ћуприја је постала интересантна дестинација за инострани капитал. У Ћуприји су, захваљујући турском и кинеском капиталу, почели да раде следећи погони: „Тибет мода“, од септембра 2016. године, турски инвеститор, производња трикотаже; „Еурофибер“, од октобра 2016. године, кинески инвеститор, производња кончаног влакна; „ОП груп“, од марта 2018. године, турски инвеститор, тов јунади.

Тренутно Општина Ћуприја има мањи број запослених од максималног броја радника који је прописало Министарство за државну управу и локалну самоуправу. Од 553 запослена на неодређено време 2013. године, 407 тренутно запослених на неодређено време, 2018. године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Изволите, колега Булатовићу.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем.

Поштоване колеге, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи подносим амандман на члан 2. којим се врше измене у члану 11. Закона о локалној самоуправи, у смислу да се дода нови став 2. који гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права“.

Када данас говоримо о свеукупном развоју наше државе, неспорно је да су доласком Александра Вучића на место премијера 2014. године у Пчињском округу и Врању као његовом седишту почели да се решавају проблеми који су годинама гурани под тепих. Данас развој државе подразумева и развој Врања и југа Србије.

Најновији пример сарадње локалне самоуправе и државе, када је Врање у питању, долази нам из Владе Републике Србије где су прошле недеље, у присуству потпредседнице Владе Републике Србије и министарке грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Зоране Михајловић, амбасадора Немачке у Србији, градоначелник Врања и директора ЈП „Водовод“ у Врању, потписана два уговора за изградњу колектора и постројења за пречишћавање отпадних вода на територији града, а у оквиру програма са Немачком развојном банком *KfW*. Иначе, вредност ове инвестиције је 14,2 милиона евра.

Овом капиталном инвестицијом решиће се проблем канализације у Врању, како у селима тако и у приградским насељима. Реализацијом ове инвестиције решава се и проблем отпадних вода у Врањској Бањи, што је битан предуслов за развој туризма у овом месту. Колектор који ће се градити у Врањској Бањи до постројења за пречишћавање отпадних вода у Врању биће дугачак 11,7 км.

Да је држава присутна на југу, примера има пуно. Поменуо бих и пројекат „Реформа пореза на имовину“, који се реализује уз подршку Министарства финансија и Министарства за државну управу и локалну самоуправу, чијом реализацијом је за само прве две недеље рада пописивача на терену у Врању пописано нових 30.000 м² непокретности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Колега Филиповићу, изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, о томе како СНС доживљава локалне самоуправе у Србији, како доживљава власт, како доживљава одговорност коју смо добили од грађана Републике Србије, на нивоу целе државе и на нивоу општина и градова у Србији, говоре резултати. Даћу само један пример, то је „Београд на води“.

Против „Београда на води“ устали су готово сви припадници опозиције, а тај простор Савамале на којем се „Београд на води“ данас налази јесте био стециште наркомана, змија, пацова, отпада и свега оног што је било ружно и што није привлачило никога да прошета тим делом. До реке нисте могли да прођете. Данас је то једно од најрепрезентативнијих места у Србији. „Београдом на води“ покренули смо комплетну грађевинску оперативу у држави Србији, запослили смо на хиљаде грађевинских радника. То је прави пример како једна одговорна власт, одговорна према својим грађанима, која гледа на власт као на прилику да уради нешто за своје грађане, испуњава своја обећања, како повећава стандард у држави, како се опходимо према локалној самоуправи, према буџету и према свему ономе за шта су нам грађани дали прилику да управљамо.

Наравно, Српска напредна странка је и враћањем дугова које су нам оставили наши претходници показала одговорност. Српска напредна странка својим резултатима, од југа до севера, истока и запада државе, показује, отварајући фабрике и радна места... Само 140.000 радних места у претходних пет година, преко 90 фабрика. И додаћу за крај, у Београду, једна од главних ствари које смо успели да урадимо, то је да спустимо незапосленост на испод 90.000. То је рекордно ниска незапосленост у претходних тридесет година.

Тако се ми опходимо према власти и према ономе што су нам грађани дали прилику да радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем.

Амандманом који сам предложила указујем на ефекат реализације статута локалне самоуправе, чиме се постиже свеукупни развој Републике.

Да бисмо ишли путем напретка, морамо бити свесни да модернизација државе поставља локалним самоуправама значајне задатке са циљем побољшања квалитета живота и рада. Кроз одређивање права, дужности и начина њиховог остваривања, одређују се правац и развојне шансе једне општине.

Општина Гроцка, где ја живим, утврдила је четири развојна правца – развој општинске инфраструктуре, искоришћење потенцијала реке Дунав, подршка пољопривреди и унапређење рада локалне управе су кључни у процесу развоја и модернизације.

Поједностављивањем процедура за добијање дозвола и одобрења за пословање и градњу унапређена је инвестициона клима, а покренут је и услужни центар за привредни сектор који ће омогућити лакше и брже отварање нових привредних субјеката и благовремено информисање о свим програмима и субвенцијама које нуди држава. Акцент је стављен на чињеницу да иза сваке успешне локалне самоуправе стоје стратешки и системски приступ стварању услова за развој локалне привреде и привлачење инвеститора.

Да резимирам, све реформе које спроводи ова влада раде се управо због грађана. Реформа катастра и увођење е-дозвола су револуционарни јер су показали да Србија може да спроведе велике реформе и добије међународно признање за њих. Сада смо десети на свету, а пре три године смо били 186. по издавању грађевинских дозвола.

Ипак, све активности на националном нивоу биле би безуспешне када не би биле праћене активностима на нивоу локалних самоуправа. Поједностављивање и скраћивање ових процедура није само олакшало живот грађанима већ је и отворило врата за нове инвестиције, што доприноси привредном расту и финансијској стабилности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Колегинице Влаховић, изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани Новобеограђани, у периоду од 2014. до 2017. године на нашој општини је урађено 29 паркова, урбаних џепова, дечјих игралишта и спортских терена. Да би све то било урађено, Град Београд је издвојио преко 64.000.000 динара. Све је то урађено на предлог грађана који су

потписивањем петиције од Града Београда тражили да се уреде зелене површине, паркови и дечја игралишта. Град Београд је већину захтева наших Новобеограђана остварио и позитивно решио. На тај начин смо унапредили да Новобеограђани имају квалитетнији живот на својој општини.

Са поносом истичем да СНС води градску власт која није само уредила 29 паркова, дечјих игралишта, већ је у претходних неколико година спојила изграђени Булевар хероја са Кошара, који је повезао Мост на Ади са Тошиним бунаром. Изграђено је преко 1.000 нових паркинг-места, отворена је нова полицијска испостава у Блоку 45 и започета нова аутобуска станица у 42. блоку. Започета је реконструкција парка Ушће, за коју је Град Београд за годину дана издвојио преко 246.000.000 динара. Обновљен је Музеј савремене уметности после десет година, и сада је у функцији.

Поштовани Новобеограђани, позивам вас да и даље дајете предлоге, а Град Београд ће учинити све да се што више уради и да боље и квалитетније живимо на нашем Новом Београду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Изволите, колега Јевтићу.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени представници Владе Републике Србије, поштовани народни посланици, на члан 2. предложеног законског решења, којим се врши измена у члану 11. важећег Закона о локалној самоуправи, предлажем амандман у смислу додавања става 2. који додатно дефинише повезаност реализације статута локалних самоуправа с равномерним развојем Републике Србије.

Предложеним изменама и допунама Закона отклањају се уочени недостаци у практичној примени важећег Закона о локалној самоуправи у области рада и функционисања појединачних органа локалне самоуправе. Имају за циљ да трансформишу управу у ефикаснији, професионалнији, модернији сервис свих грађана Републике Србије.

Влада и ресорно министарство су препознали да је за остваривање поменутих циљева потребно да се унапреди учешће грађана у доношењу политика, те предложене измене Закона о локалној самоуправи предвиђају подстицање грађана на иницијативу као и увођење обавезе градовима и општинама да консултују грађане о инвестиционом делу буџета. Буџети општина убудуће неће моћи да буду усвојени док грађани о њима не дају своје мишљење, а у њиховим рукама треба увек да буде планирање инвестиција.

Стаће се на пут и бахатим председницима општина који су користили досадашње прописе и постављали нерационално велики број помоћника. Сада ће им помагати пропорционално онолико људи колико има становника. Тежња је да се смањи број локалних функционера у односу на број становника општине или града, да се подстакну општине и градови да међусобно више сарађују и помажу једни другима у недостатку капацитета, а да се месним заједницама врати стара улога у повезивању грађана са локалном самоуправом.

Предложеним изменама постојећег закона унапређено је функционисање месних заједница и њихов однос са јединицама локалне самоуправе.

Свакако, све горепоменуте предности које доносе предложене измене допринеће равномерном и убрзаном развоју у свим сферама друштвеног живота Републике Србије. Овај амандман, аналогно томе, иде у смеру подршке идеји равномерног развоја и заиста сматрам да поменута идеја треба на неки прихватљив начин да буде уткана и додатно дефинисана у свим предложеним законским решењима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Богатиновићу, изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени министре са сарадницима, локална самоуправа Града Лесковца препознала је проблеме са којима се сусрећу пољопривредни произвођачи. Из градске касе на име подстицаја у пољопривреди у периоду од 2013. до 2017. године исплаћено је преко 127.000.000 динара. Само у децембру прошле године исплаћена су 823 пољопривредна произвођача, у износу од близу 18.000.000 динара. У периоду од 2014. до 2017. године пољопривредни произвођачи су добили субвенције, укупно 3.320 њих. Од 2014. до 2017. године утрошено је 11.000.000 динара из буџета Града Лесковца за набавку противградних ракета које су подељене стрелцима.

Такође, Град Лесковац је у 2014, 2015. и 2016. години, уз финансијско учешће Владе Републике Србије и ресорног министарства, остварио неколико веома битних пројеката, а министарство је учествовало и до 70%. Прво, санација и уређење атарских путева – овим пројектом је од 144 насељена места обухваћено 90, а вредност пројекта, на три године, износи 62.000.000 динара. Укупно је санирано 167 км атарских путева. Министарство је помогло Град у 2014. години са 60%, у 2015. години са

50% од вредности пројеката, а у 2016. години са 47% од вредности пројеката.

Други пројекат је комасација земљишта. Овим пројектом обухваћено је 1.100 хектара у три насељена места. Вредност пројекта – 22.000.000 динара. Пројекат је спроведен 2014, 2015. и 2016. године. Министарство је такође узело учешће са 70% од укупно уложених средстава. Реализација пројекта остварена је са 81%.

Крчење старих засада винове лозе и воћних засада – овим пројектом обухваћено је 165 хектара у три насељена места. Вредност пројекта је 29.000.000 динара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ковачевићу, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, општине и градови имају велику одговорност и велики значај за свакодневни живот грађана Србије. Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи у ствари значи да тај значај постаје још већи. Овим законом транспарентност у доношењу одлука и укључење месних заједница и грађана постаје још значајније.

Већина кључних одлука које се доносе данас у општинама у којима власт чини СНС свакако се базира на вољи грађана, али законским решењем ми практично чинимо да те одлуке постану институционалне. Односно, када локалне управе, односно најнижи нивои одлучивања – месне заједнице и грађани, почињу да одлучују и дају своје препоруке о инвестицијама на својој територији, онда, господине министре, долазимо до малих буџета. О томе смо причали пре десет-двадесет година, када смо говорили да Србија у идеалној ситуацији мора да инвестиционе буџете на нивоу локалних управа спусти до тзв. малих буџета месних заједница. То је идеал у сваком уређеном, нормалном друштву, каквом ми тежимо.

Када говоримо о овом закону, онда свакако говоримо да је улога локалних заједница, невладиних организација и грађана још више изражена у процесу доношења буџета.

Буџет је реална и планска категорија на нивоу локалне управе и управо захваљујући држави Србији, њеним макроекономским параметрима и стабилности можемо да говоримо о локалним буџетима као реалној и планској категорији. Знате, тешко је било говорити о буџету локалне управе, као и о буџету Републике Србије, о локалним буџетима и буџетима свих нас ако смо имали стопу инфлације која је била 10-12%. Ту

нисте имали ни планирање, ту нисте имали ни развој. Када је стопа инфлације данас у Србији на 1,1, односно базна на 0,5, још битније, када не постоје инфлаторна очекивања, онда то и локалним управама и свакоме од нас, грађана Србије, омогућава да реално и максимално коректно планирамо своје буџете. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић. Колега Кнежевићу, изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Пре него што нешто кажем, хтео бих, ради гледалаца који су се укључили у скупштинску дебату сада у поподневним сатима, после доласка са посла, само кратко рећи да члан 2. Предлога закона има два става. Први став је констатација да је статут највиши правни акт јединице локалне самоуправе, а у другом ставу се детаљније, прецизније и јасније наводи и дефинише шта се статутом уређује. Притом, главне измене се односе на проширење круга питања која се уређују статутом, а за која је практична досадашња примена овог закона показала да је потребно да се уведу у овај општи акт. Поготово је значајно да се измене односе на спровођење поступка јавне расправе за доношење најзначајнијих општих аката и проширење круга овлашћених предлагача за спровођење јавне расправе.

Треба рећи да се овим изменама, не само у овом члану него у целом закону, у ствари постиже веће укључивање грађана у поступак припреме инвестиционог дела буџета локалне самоуправе. Омогућава се укључивање најшире јавности у сам поступак припреме закона и свих других стратешких докумената, тако да и грађани, и невладине организације и стручна јавност могу да учествују својим сугестијама у креирању најважнијих докумената, односно политике локалне самоуправе.

У суштини, укључивањем грађана и подстицањем њиховог учешћа у доношењу ових планских докумената постиже се бољи и ефикаснији рад локалне самоуправе, а исто тако и унапређење института непосредне демократије и укључивање јавности у доношење најважнијих докумената локалне самоуправе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, данас је један посланик, бивши председник Општине Смедеревска Паланка, питао министра Ружића и нас народне посланике да ли негде у свету постоји општина у којој је пословање ишло преко фудбалског клуба.

Да, постојала је – то је општина Смедеревска Паланка – док је на власти била Демократска странка. Ево, господине министре, ако вас занима, ја могу да вам дам ову документацију. Из ове документације, која се иначе налази у Одељењу за буџет Општине Смедеревска Паланка и није никакав тајни документ, јасно се види да је у периоду од 1. јануара 2015. године па до 31. децембра 2015. године, пуних годину дана, само за ту једну годину, преко Фудбалског клуба „Јасеница 1911“ практично функционисало целокупно пословање Општине Смедеревска Паланка. Мислим да цифре говоре саме за себе.

Укупан приход ФК „Јасеница 1911“ за 2015. годину износио је 20.811.766,06 динара, а укупан расход 20.812.472,25 динара. Кад узмете да листате ове изводе, врло јасно се види да су преко Фудбалског клуба „Јасеница“ исплаћиване плате запосленима у Општинској управи, исплаћиване су различите провизије. Али оно што је најгоре од свега, када дођете до странице 6, до странице 7 овог документа, видећете да су исплаћивани и чекови: 103.000, 100.000, 30.000, 65.000, па онда на страници 7 све сами чекови: 40.000, 88.000, 102.000, 120.000, 243.000, 300.000, 100.000, 100.000, 200.000, 259.000, и тако целе календарске године.

Дакле, то чувено наградно питање да ли негде на свету постоји локална самоуправа која је функционисала преко фудбалског клуба... Нажалост, постојала је у држави Србији за време Демократске странке, и та општина се звала Смедеревска Паланка. На срећу грађана Смедеревске Паланке, то више није случај.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч?

Колега Палалићу, изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Захваљујем, господине потпредседниче.

Данас у Републици Србији грађани у потпуности остварују своје уставно право на локалну самоуправу, без дискриминације и без ограничења, како је некада било и о чему сам нешто више говорио у претходној расправи.

Овог пута желим да кажем једну важну ствар – да се стратегије као општи документи у Републици Србији заиста поштују и заиста остварују. Управо је доношење овог закона о изменама Закона о локалној самоуправи доказ тога. Стратегија реформе државне управе, која дефинише потребу рационализације, професионализације и демократизације државне управе, кроз различита решења измена овог закона нашла је своју имплементацију.

Сви који су критиковали предложени закон управо пренебрегавају ову чињеницу да се рационализација врши тако што се смањује број помоћника председника општине. Није ствар била само у томе да се смањује број запослених, што све статистике говоре, него то говори и да се на конкретан начин спроводи рационализација. Професионализација – кроз прописивање јасних услова за начелника општинске управе. Демократизација у неколико сегмената, што је врло важно јер се о демократизацији много прича, а они који критикују Владу Републике Србије говоре да Србија није демократско друштво.

Управо на примеру овог закона се показује како се кроз низ решења демократизација остварује – кроз нови положај месних заједница, кроз нову улогу грађана када је у питању иницијатива и јавна расправа о актима које доноси локална самоуправа и кроз обавештавање одборника о активностима и актима које доноси скупштина општине. Има ли бољег примера како се на конкретан начин, на најнижем нивоу организовања у једној држави, јача демократија и јача улога грађана у једном друштву?

(Председавајући: Време.)

Ово су одлична решења и у правом правцу воде измене Закона о локалној самоуправи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч?

Колега Цокићу, изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, колеге посланици, тешко да можемо да изађемо из Општине Смедеревска Паланка. Четири милијарде обавеза које помињемо овде две године настале су у периоду од јуна 2008. године до јуна 2016. године када је Српска напредна странка преузела одговорност у Смедеревској Паланци.

Две велике ставке у структури тога дуга су преко милијарду динара обавеза према ПИО фонду за 19 предузећа, а била су три 2008. године, која су оснивана... Како се које блокирало, они оснују ново предузеће са сличном или истом делатношћу, како би радили.

Господин Мартиновић поменуо је малопре један начин како су се исплаћивале плате, ја ћу сада да кажем један други. У Водоводу

паланачком, где има око 160 запослених, две године су се исплаћивале надокнаде у висини од 36.000 линеарно, као синдикална помоћ. То су сви знали у овој држави.

Схватио сам да нам је циљ, и ово је први корак, да овај закон модернизујемо и унапредимо. И сада вас питам, господине Ружићу, пошто сам тражио одговор на то питање а нисам га нашао... Ви знате како се мења председник општине: створи се нека нова већина и заменимо га једноставно. Ако то није могуће, ако се створи група људи која по сваку цену држи ту већину, као што имамо ситуацију сада у Параћину, а немамо извршавање функција у том граду, немамо обављање послова, који је механизам? Једноставно, људи заседају на два и по месеца. Немате механизам да их распустите, они ту битишу и краду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић. Да ли неко жели реч?

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Република Србија постала је економски јака и уређена земља, а евидентни резултати фискалне политике која се води од када је на власти СНС довели су до муњевитог развоја Србије на свим пољима. Политиком Александра Вучића у Србију долази велики број инвеститора, а води се рачуна и о равномерном регионалном развоју, односно да се економски бољитак осети у свим крајевима Србије и свим локалним самоуправама.

Овако евидентни резултати и вођење одговорне државне политике наилазе на бесмислене нападе из редова опозиције, односно највећих лопова, штеточина и нерадника које је Србија имала. У недостатку било какве политике и због потпуног неразумевања како функционише уређена земља, али, пре свега, за њих највеће ноћне море да не могу више да се разбацују народним парама, делују као сваке добре слуге које су за неку ситнину коју им баце спремне да најжешће нападну своју земљу и издају Србију.

Најновији пример за то су представници „жуте“ власти из Шапца, градоначелник Небојша Зеленовић и председник Скупштине Немања Пајић, који се налазе у посети општини Пећ, где их је примио градоначелник и председник скупштине Пећ. Представници Шапца седе под заставом непризнате и самопрокламоване државе Косово, а сва документа овог састанка и уговори који се потписују носе заглавља лажне државе Косово. Да ли то они шаљу поруку, и коме, да су спремни да признају тзв. Косово и руше државу Србију? И то изасланици истог оног Вука Јеремића који је својим идиотским питањем изместио питање судбине јужне српске покрајине из Уједињених нација.

Такође су стигли да се похвале, одмах након састанка, на званичној страници сајта Града Шапца, где су реч Пећ написали на албанском језику. Такође, нису крили задовољство, уз „широк осмех и златан зуб“, након састанка с овим председником општине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Кнежевићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колеге народни посланици, дуго се чекало да се ове измене Закона о локалној самоуправи нађу у Скупштини, да омогућимо боље и лакше функционисање локалних самоуправа.

Закон дефинише број чланова већа према броју становника локалне самоуправе. Исто тако, предвиђено је веће учешће грађана у раду општина. Законом је предвиђено да се однос месне заједнице и општине додатно уреди, јер данас месне заједнице немају сопствену имовину и не обављају никакву комуналну делатност. Ова имовина је прешла у руковођење општинама и градовима.

Поднела сам амандман на члан 2. којим се врше измене у члану 11. којим истичем значај реализације статута локалне самоуправе, раст свих економских показатеља у Републици Србији, који показују само раст ових претходних година.

На основу очекиваних међународних околности, најављених економских политика и трендова који су у порасту, у 2018. години остварује се раст од преко 4%. Очекујемо стабилност цена, благи раст запослености, реални раст зарада од 3-4%, док ће спољни дефицит бити на овогодишњем нивоу. Таква правила игре подстичу појединце да више штеде, инвестирају, да стичу нова знања и вештине, уводе иновације, преузимају ризике и друге активности којима се генерише привредни раст и запошљавају људи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Колегинице Репац, изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, господине председавајући.

Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење здравствене заштите.

Најнижи ниво државне управе је локална самоуправа. Локална самоуправа је самостални систем управљања локалним заједницама, пословима од заједничког и општег интереса за локално становништво. Највиши правни акт јединице локалне самоуправе је статут. Статутом се уређују права и дужности локалне самоуправе, број одборника скупштине, рад органа и служби, спровођење јавне расправе приликом припреме статута, буџета, планова развоја, рад месних заједница и много тога другог.

Локална самоуправа је и право и способност органа локалне самоуправе да у оквиру закона уређује и управља јавним пословима који су у њиховој надлежности и од интереса за становништво.

Међусобном сарадњом локалне самоуправе са институцијама за здравствену заштиту, домовима здравља и болницама почело је решавање најважнијих ресурса појединца, а то је здравље. Даћу само један пример: на територији Републике Србије до 2016. године постојале су двадесет две ангио-сале; од двадесет две ангио-сале у Војводини су постојале само две које су функционисале и биле су у Сремској Каменици, од тога је радила само једна. То је била стратегија и брига о локалним самоуправама „жутог предузећа“. Знамо да је код акутног инфаркта миокарда јако важан сваки минут. Толико је то било важно да су 2017. године на територији Војводине отворене три ангио-сале: једна у Суботици, једна у Сомбору и једна у Зрењанину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, постоји изрека да се бачен камен из руке и изговорена реч не могу вратити.

Слушали смо господина, који сада није ту а ја нисам имао могућност да узвратим, који је говорио како је у њихово време пшеница била 25 динара, а данас је 13,5 динара килограм. Обрнуто је, 2009. и 2010. године, у време власти коју је заједно с њима делио „Хајнекена“, који је за једно вече попио вредност једног тенка или две годишње кирије за базен у Смедеревској Паланци (дакле попио је два базена, невероватно), у њихово време је пшеница била 13,5, а после промена 2012. године цена пшенице је скочила на 25 динара. Морам признати да је тако висока цена била због суше и после тога се усталила на цени између 18 и 20 динара.

Такође је рекао да је у њихово време малина била, не знам, два-три евра, што је нетачно. За време њихове владавине, до 2012. године, у

протесту малинара који се могао видети, цена малине била је 90 динара, или нешто мање од једног евра по килограму.

Дакле, изречена је та једна неистина и ту реч он више не може вратити, и ја ћу га са тиме чекати на свакој седници.

Оно што такође желим да кажем јесте да пољопривреда треба да се развија брже, јаче и боље. Верујем да можемо направити резултат ако не као Данска и Холандија, онда треба се угледамо на њих и да ова мала пољопривредна газдинства специјализујемо за пољопривредну производњу, да она најмања буду специјализована за воћарство и сточарство, да се са пар хектара добро организованог воћњака или са само пола хектара пластеника и те како може лепо живети.

Навео сам пример Данске, а навешћу пример и Естоније, Летоније, Литваније, Пољске, Бугарске, Румуније, Мађарске, чини ми се и Шпаније, у узгоју крзнашица, који је бивша власт покушала да забрани 2019. године, да само Данска прави промет крзна годишње од 842 милиона до 1,5 милијарди, да богата Шведска такође стиче знатан доходак. И не знам зашто нешто што је добро за најбогатије земље треба да буде лоше за Србију. Верујем да ћемо ми ускоро ту бесмислену забрану укинути.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, амандман који сам поднео на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на ефикасност правосудних институција.“

Предлог закона омогућава бољу примену института непосредне демократије на нивоу локалних самоуправа и веће учешће грађана, а темељи се на принципима Европске повеље о локалним самоуправама. У складу с тим, један од циљева Предлога закона јесте оснаживање демократских принципа, пре свега партиципација грађана у пословима локалне власти. Предлог закона предвиђа учешће грађана у јавној дебати, која је обавезна за све општине и градове приликом припремања одлуке о буџету. На тај начин се грађанима омогућава учешће у одлукама како та средства улагати и трошити, јер су то буџетска средства, средства свих грађана.

За разлику од претходног, Предлог закона предвиђа да је за покретање грађанске иницијативе неопходно 5% од укупног броја грађана

са бирачким правом на територији те јединице локалне самоуправе. Тиме се значајно олакшава покретање иницијативе и примена у пракси овог института непосредне демократије.

Све ово представља значајан корак ка постизању свеукупног развоја Републике Србије, ефикасности институција, укључујући и правосудне. Сматрам да то мора бити изричито наглашено у члану 2, а то се постиже амандманом који предлажем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ранчићу, изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована господо народни посланици, једна народна посланица из редова опозиције је рекла да време које је предложено и дозвољено за образлагање амандмана треба уступити неким другима. Ја бих јој врло радо своје време од два минута уступио да је у сали, али с обзиром на то да није у сали, мораћу ја свој амандман да образложим.

Један од најважнијих елемената реформе јавне управе и локалне самоуправе јесте њена модернизација, неопходна да би она постала истински сервис грађана.

Здравствени систем једне земље је један од најважнијих елемената социјалне сигурности и благостања њених становника али и важан фактор друштвеног напретка. Без квалитетне здравствене заштите нема здраве и радноспособне нације, што је предуслов социјалног и економског развоја.

Из тог разлога Министарство здравља и Министарство државне управе и локалне самоуправе су организовала стручни скуп на тему „Здравство за будућност – реформе у служби пружања јавних услуга по мери грађана“. Тако, на пример, адаптација Дома здравља Ниш, највећег дома здравља примарне здравствене заштите у Србији, који пружа услуге за око 300.000 људи, коштала је сто милиона динара.

Наиме, примарна здравствена заштита је у надлежности локалне самоуправе а финансирање највећим делом иде из центра односно од РФЗО-а. Здравствене установе у примарној здравственој заштити се финансирају на један од следећих начина, по тзв. Бизмарковом моделу, о коме ћу највероватније, уколико имам времена, у образложењу трећег амандмана говорити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ранчићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч?

Колега Атлагићу, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, поштовани министре са сарадницима, поштовани народни посланици, није довољно само написати и усвојити статут локалних самоуправа, него и извршити његову примену у пракси, као што ради СНС. Само ћемо тако моћи афирмисати модернизацију Републике Србије за коју се здушно залажу председник Републике Александар Вучић, Влада Републике Србије и највећи број уважених народних посланика, Српска напредна странка и највећи број грађана Републике Србије.

Примена статута локалних самоуправа утиче и на афирмацију васпитања и образовања, посебно на морално васпитање и патриотско осећање и однос према имовини. Да је Вук Јерemiћ, звани „Вук потомак“, имао правилан однос према патриотским осећањима, не би плувао по својој земљи где год стигне и не би био на челу међународне криминалне банде која је осумњичена за праће пара и корупцију.

Поштовани грађани Србије, све оно што је друг Тито саградио, Слободан Милошевић сачувао, уништила је досовска олош, елита, пљачкашком приватизацијом, а Александар Вучић поново гради.

Зато је овај амандман веома важан ради моралног васпитања, како се више у будућности не би појављивале овакве гадости и моралне наказе у лику Вука Јерemiћа и његових пајтоса и срамотиле нашу отаџбину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.
Да ли неко жели реч?

Колега Милетићу, изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, колеге посланици, грађани Србије, ја сам и сада као и у претходним законима поднео амандман који даје велику подршку развоју недовољно развијених подручја Србије, брдско-планинских подручја у општинама као што је општина Сврљиг из које ја долазим, као што су Бела Паланка, Гаџин Хан, Меровина и остале општине на југоистоку Србије, које имају шансу да се развијају јер сада са овим законима имамо могућност да обезбедимо одређене елементе и начин како то може боље да се ради.

Дајем велику подршку овом закону и желим да позовем све колеге посланике и све грађане да дају подршку у наредном периоду да председници општина буду жене, јер, верујте ми, свака жена има много већу снагу, жељу и вољу да ради брже, јаче и боље за своју општину. У општини одакле долазим Јелена је председница Општине и Општина ради много боље него када сам ја био председник Општине.

Данас смо имали један састанак са државним органима, са „Железницама Србије“, са градоначелником Зајечара Бошком Ничићем, са председником Општине господином Ђокићем, са начелницом округа Драганом Сотировском – радимо да унапредимо железничку пругу, да урадимо реконструкцију железничке пруге. На тај начин желимо да дамо подршку, ми мале општине, иницијативом да заједно са министарствима, државним органима радимо у интересу решавања проблема свих грађана. Улагање у мале општине и средине, у брдско-планинска подручја, улагање у пољопривреду, то је улагање у будућност наше земље Србије.

Још једном позивам све колеге посланике да дају подршку амандманима које предлажем, јер, верујте ми, општине као што су Сврљиг, Бела Паланка и те неразвијене општине имају шансу да се развијају само ако им ми дамо подршку. Као посланик Уједињене сељачке странке, подржаћу амандман, власт и све законе, али, верујте ми, и наша држава Србија радиће много јаче и боље када та подручја буду у бољој ситуацији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, пред нама су измене и допуне Закона о локалној самоуправи које представљају оквир из кога ће локалне самоуправе у будућности изводити прецизнија овлашћења и остале надлежности.

Да би нека локална самоуправа била ефикасна, односно да би била успешна, један од значајних фактора јесте и да је воде људи који су довољно квалитетни и агилни.

Сматрам да Кикинда, град из кога долазимо, спада у групу успешних градова. Један од доказа за то је награда Савета Европе, почасна застава Европе, која се Кикинди додељује прекосутра, тј. 20. јуна, за изузетно залагање на пољу међународне сарадње и промоције европских вредности. Кикинда је искористила свој гранични положај, односно близину Румуније и Мађарске пре свега, и са ове две државе развила културну али и економску размену.

Данас у Кикинди имамо више инвеститора јер се она изборила за долазак озбиљних страних компанија, од којих су неке биле спремне да издвоје озбиљна средства за куповину земљишта у индустријској зони. Значи, чак се није ни поклањало земљиште у индустријској зони, него је ова компанија платила пун износ вредности земљишта. То је, пре свега, француски „Мекафор“, а поред њега се гради италијанска „Калцедонија“.

Ове компаније представљају гринфилд инвестиције у Кикинди, мада имамо и браунфилд инвестицију, то је „Зопас“, који је већ кренуо са инфраструктуром и одређеним бројем радника. Он данас запошљава преко 550 радника а постоје озбиљне намере да се до краја године запосли до хиљаду људи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић. Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, овај амандман сам поднео на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врши измена члана 11. Закона о локалној самоуправи који одређује шта све регулише највиши правни акт локалне самоуправе, статут локалне самоуправе.

Мој амандман гласи: „У члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врше измене у члану 11. Закона о локалној самоуправи, додаје се нови став 2. који гласи: ’Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђују се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на побољшање функционалности правосуђа’“.

Посебно истичем значај измена и допуна Закона о локалној самоуправи које одређују да се статутом локалне самоуправе дефинише однос локалне самоуправе према месној заједници. Досадашња решења нису била добра када је у питању статус и положај месних заједница и њихов однос према локалној самоуправи, општинама и граду. Овим изменама и допунама сигурно се ствара правни оквир да месна заједница буде најмања организација, односно територијална јединица у којој ће се препознавати и решавати проблеми грађана.

Користим ову прилику да истакнем рад локалне самоуправе из средине из које долазимо, општине Велика Плана. Ова локална самоуправа је у циљу унапређења квалитета живота мештана на територији месних заједница предузела низ значајних радова ради побољшања комуналне, путне инфраструктуре и објеката јавне намене. На територији свих месних заједница изведени су значајни радови на уређењу путне мреже и свака месна заједница је добила нове путеве и нове улице. Изграђене су нове улице и нови путеви. У свим месним заједницама изведени су радови на реконструкцији објеката домова културе, вртића, школа, физкултурних сала, као и на објектима Дома здравља и сеоских амбуланти.

Од конституисања Скупштине општине Велика Плана, 10. јуна 2016. године, када је Српска напредна странка преузела власт, вођена је

активна политика привлачења нових инвестиција и отварања нових радних места, о чему би могло много да се говори.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Жарић Ковачевић, изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, оваквим предлогом закона о коме расправљамо у појединостима само се потврђује интенција Владе Републике Србије не само да прати модерне трендове који се тичу ефикасније и одговорније државне управе већ и да се понаша у смислу комплетнијег спровођења реформи у циљу приступања Србије Европској унији.

С тим у вези, хоћу да кажем да је ових дана актуелно усвајање резолуције у Европском парламенту између Одбора за стабилизацију и придруживање ЕУ и Србије, у којој се похваљује континуирани напредак Србије у европским интеграцијама. Поента је што 2025. година није недостижна за Србију. У многим областима су реформе убрзане, и то је похваљено. Похваљена је и економска политика Србије, регионална сарадња и, што је најважније, дата је препорука за отварање нових поглавља. То значи да је Србија на правом путу. Све земље чланице ЕУ дале су сагласност за отварање два нова поглавља – Поглавља 33, Буџетске и финансијске одредбе и Поглавља 13, које се односи на рибарство, ово је резултат спроведених мера и реформских резултата, посебно у области владавине права, али и Поглавља 23 и 24. То значи да су наши резултати препознати. Такође, до краја јуна биће потписан и део претприступних бесповратних средстава у износу од око 42.000.000 евра.

Министарство државне управе и локалне самоуправе свакако даје свој допринос у процесу приступања Србије Европској унији и зато предлажем да ове предлоге у дану за гласање подржимо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бирманчевић.

Изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге посланици, поштовани грађани, Закон о локалној самоуправи свакако је изузетно значајан и управо ће уредити локалне самоуправе, начин пословања и начин рада. Али оно што је проблем,

шабачка локална самоуправа ће јако тешко бити уређена без помоћи МУП-а и Тужилаштва.

Ако вам кажем да су управо из градске самоуправе, односно из буџета Града Шапца, градоначелник Зеленовић и председник Скупштине Пајић били гости у скупштини општине Пећ, код председника скупштине Ислама Хусаја, који је организовао дочек високог представника Града Шапца, то је довољна информација која је за грађане Шапца права и која ће показати да ти људи раде оно за шта нису овлашћени, за шта нису добили глас. Ја гарантујем да, имајући у виду да причамо о граду Шапцу, где живе поштени и патриотски опредељени људи из Првог и Другог светског рата, и у историји, сетимо се Мишарског боја, преци не могу опростити овај одлазак у Пећ.

Срам вас било, градоначелниче, председниче Скупштине, у име грађана Шапца, у име грађана Србије! Немате право да седите под заставом непостојеће државе Косово, немате право да потписујете уговор у било чије име, а поготово не у име грађана Шапца и грађана Србије.

Оно што ће показати будућност, то је да вам нико више у Шапцу, а ни у Србији, неће веровати. То што сте урадили по налогу Ђиласа и Душана Петровића, то ће вам служити на част. А на изборима ћете добити подршку која је била у Београду, а она је била једна велика нула. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Баришић, изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштоване колегинице и колеге, данас нам они који сада нису овде спочитавају да подносимо бесмислене амандмане, а ја морам још једном да подсетим какве су амандмане они подносили – подносили су амандмане где праве циркус од Скупштине, где желе да обезбеде пролаз Деда Мразу.

То су они исти лопови који су опустошили Општину Трстеник када су били на челу те општине, колега који врло често зна овде да нам држи предавања, али, нажалост, врло га ретко овде виђамо. Зашто? Зато што има преча посла – иде и трује грађане Србије, продаје неку странку која мења називе, од Г17, УРС-а, преко Народне странке, не знам ни ја како је сада, у ком је стању тренутно. Можда је и та странка сада у тој наводној коалицији с онима који не могу ни кворум на сопственим седницама да обезбеде.

Али ми не обраћамо пажњу на њих, ми радимо посао одговорно и у интересу грађана и због тога имамо огромну подршку грађана Србије.

Ја бих подсетила да је Град Крушевац, у коме је до 2012. године владало „жуто предузеће“, наследио огромне проблеме, али одговорном политиком и домаћинским вођењем Града – тада је господин Братислав Гашић преузео улогу градоначелника – успели смо да вратимо стање, успели смо да обезбедимо стабилан пословни амбијент и привучемо инвеститоре. Ти из „жутог предузећа“ нису успели да реше имовинско-правне односе, али одговорна политика, пре свега, Српске напредне странке али и коалиционих партнера успела је да врати стари сјај граду, који је до 2000. године био на четвртом месту у старој Југославији, али је од 2000. до 2012. године доспео на сам руб пропасти.

Наставићемо још брже, још јаче, још боље, због грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите, колегинице Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, када говоримо о локалној самоуправи, увек некако тежимо таквом уређењу које ће моћи на најбржи и најбољи начин да одговори на потребе грађана. У том административном делу у највећој мери се траже ефикасност, поједностављене процедуре и стрпљива комуникација са грађанима. У развојном делу, који је јако важан за грађане, напредак свакако зависи од висине буџета, од локалних приоритета и од договора који се направи између грађана и представника локалних самоуправа.

У Бору се доста улаже у решавање проблема које никада нико није решавао, а тичу се водоснабдевања и канализационе мреже у сеоским срединама. У току је израда пројекта за завршетак водоводне и канализационе мреже, након чега ће и грађани борских села имати решено ово важно питање. Осим овог пројекта, ради се и на изради пројектно-техничке документације за колектор и постројења за пречишћавање отпадних вода у сливу Борске реке, што представља вишедеценијски еколошки проблем.

Морам да истакнем и да смо одржавање сеоских путева подигли на виши ниво и да се атарски путеви у дванаест борских села асфалтирају. Радимо на томе да покренемо сеоски туризам, који је врло атрактиван у развијеним земљама. Стога се трудимо да обезбедимо неопходну инфраструктуру.

Важно је добро планирати буџет и налазити развојна решења која воде ка одређеним уштедама у будућности. Пример за то је увођење ЛЕД расвете. Ми вршимо замену постојеће расвете ЛЕД расветом у целом

граду. Вредност овог пројекта је 195.000.000, на три године. Према прорачунима, за те три године, на основу уштеда у том периоду, пројекат ће исплатити сам себе. То управо поткрепљује тврдњу да локалне самоуправе морају бити по мери грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч?

Колега Поповићу, изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом 2. који сам предложио додатно се дефинише значај реализације статута локалне самоуправе у свеукупном развоју Републике Србије, а нарочито за развој медицинских центара.

Поред наставка кадровског оснаживања здравственог система, запошљавања младих медицинских радника и одобравања стручног усавршавања лекара, односно додељивањем специјализација, у континуитету се значајна средства издвајају за изградњу нових и реконструкцију постојећих здравствених објеката, односно за набавку медицинске опреме и инвестиционо одржавање у здравственим установама.

У претходних неколико година Општина Нова Варош је директно инвестирала у Дом здравља више од двадесет милиона динара. Средства су била опредељена за отварање и опремање Службе физикалне медицине, чиме су грађани поштеђени одлазака у друге здравствене установе, као што је то био случај деценијама уназад. Отворена је и апотека у самој установи, а изграђен је и паркинг и уређен простор око Дома здравља. Набављена су два теренска возила и један путнички аутомобил и тиме унапређен рад Службе кућне неге и лечења, као и теренски рад, нарочито у удаљеним планинским подручјима општине. Реализован је и пројекат енергетске ефикасности, потпуно је реконструисана котларница и инсталирани су нови аутоматски котлови, тако да сад пацијенти имају грејање у истуреном одељењу и у Дому здравља непрекидно 24 сата у зимском периоду.

Ових дана настављена је добра пракса улагања у здравство од стране Општине. Набављено је ново теренско возило, као и бројна медицинска опрема чиме се наставља подизање нивоа здравствене заштите за грађане Нове Вароши.

Одговорном политиком Владе Србије и Општине Нова Варош, на челу са Српском напредном странком, стварају се услови који ће допринети развоју здравства, а самим тим и развоју Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч?

Колега Лукићу, изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Обично се за статут локалне самоуправе каже да представља устав на локалном нивоу. То је акт који се бави основним начелима уређења система власти на општинском нивоу. Статутом се утврђује темељни оквир уређења једне локалне самоуправе. Реализацијом статута локалне самоуправе дефинише се општи и заједнички интерес и учествује у креирању начина на који се на нивоу локалне заједнице управља јавним пословима, од доношења и реализације стратегије локалног економског развоја, доношења урбанистичких планова и просторног уређења, финансијских планова, па до инспекцијских послова, односно од послова које врши председник општине па до послова везаних за савете месних заједница.

Током 2014. године Бајину Башту су погодиле катастрофалне поплаве и клизишта. Процењена штета од поплава и клизишта у општини Бајина Башта била је седам милиона евра. Тада се у Рогачицу, бајинобаштанско село, могло прићи само козјом стазом широком 20 центиметара, крај амбиса који је направила река Рогачица одневши део пута који из Бајине Баште води у ово село а даље за Београд. Средствима Светске банке, Европске банке за обнову и развој, Европске инвестиционе банке и из буџета Владе Републике Србије, у вредности од 552.000.000 динара, траса пута је потпуно обновљена на укупној дужини од 9,6 километара, чиме су створени предуслови за несметан долазак и одлазак из Бајине Баште. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч?

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, изменом одредбе члана 11. ст. 2. актуелног Закона о локалној самоуправи проширује се круг питања која се уређују статутом, за која се кроз практичну примену показало потребним да се утврде у овом општем акту. Посебно апострофирам измене које се односе на спровођење поступка јавне расправе за доношење најзначајнијих општих аката и проширење круга овлашћених предлагача за спровођење јавне расправе.

У том смислу, истичем да генерално грађани имају значајне резерве према неформалним али и према формалним облицима сопственог учешћа у управљању јавним пословима будући да наслеђена политичка култура не вреднује такав вид грађанског ангажмана у јавном животу. Већина њих није ни подстакнута од својих локалних структура власти да размишља на тај начин и да се активира како би заједно са тим властима решавали проблеме и учинили да локалне заједнице на најбољи начин искористе све своје капацитете ради побољшања услова живота.

Грађанско учешће има огроман значај за унапређење демократије у свакој земљи, а посебно у земљама које се налазе у процесу стварања модерног правног, политичког и економског система. Учешће грађана у процесу креирања, доношења и имплементирања одлука ствара активно цивилно друштво одговорних и ангажованих људи. Зато јавне расправе имају велики значај, на основу чијих резултата свака верзија предложене одлуке треба да буде измењена и допуњена, а као резултат тог процеса требало би да произађе финалан текст одлуке.

Такође, јавне расправе имају велики значај за борбу против корупције делујући као превентивно средство, због чега је важно уредити јавне расправе и омогућити грађанима, удружењима и свима који желе да допринесу квалитету прописа и одлука. Уједно, током јавне расправе може се показати да ли су решења о којима се расправља утемељена на стварној потреби и јавном интересу да се неки однос уреди, или не. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч?

Колега Кривокапићу, изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поднео сам амандман на члан 2. овог закона којим се додаје став који додатно дефинише наведени члан и он гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на неразвијене општине“.

Изменама и допунама Закона о локалној самоуправи дефинисана је улога организација и институција на локалном нивоу, као и грађана, а дефинисани су и органи локалне самоуправе, њихова структура, надлежности и оквир деловања. Рад локалне самоуправе детаљније је уређен и статутом који доноси скупштина општине, а који је највиши правни акт јединице локалне самоуправе, који мора бити усаглашен са законским и подзаконским актима из области локалне самоуправе. Статутом се утврђује темељни оквир уређења система власти на локалном нивоу.

Локалне самоуправе су дефинитивно генератор развоја. Локална самоуправа је важан сегмент државе када је реч о подршци привреди. Зашто сам ово навео? Зато што мора да се призна, мада знам да ће опозицији то бити веома тешко, али чињеница је да су једино председник Србије и СНС озбиљно и без задршке кренули у посао опоравка привреде, јер од тога којом брзином буде јачала привреда умногоме зависи и то колико ће бити добро у готово свим другим областима: у просвети, здравству, социјалној политици, култури и спорту. Управо због тога је наша држава усмерила све снаге како би помогла привреди, да би привреда могла да помогне држави и друштву.

Зато сам и рекао да је локална самоуправа важан сегмент државе у подршци привреди, јер како се очекује од републичких власти да све капацитете усмере на смањење незапослености и повећање животног стандарда, што свакако директно зависи од стања у привреди, грађани то исто очекују и од локалних власти.

Могу слободно да кажем да је овај закон од велике важности како за грађане тако и за евентуалне инвеститоре и кредиторе, што има за позитиван резултат свеукупни развој саме државе а свакако и неразвијених општина.

Имајући у виду све напред наведено, морам да нагласим да је потребно у члану 2. додати став...

(Председавајући: Захваљујем, колега Кривокапићу.)

... Којим ће се додатно дефинисати да се реализацијом статута локалне самоуправе... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч?

Колега Крлићу, изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, наравно да државна управа и локална самоуправа имају најзначајнију улогу у самом развоју Републике Србије, али мислим да и моје инсистирање на томе да се мора обратити посебна пажња на културу и развој културе има потпуни смисао. То дефинише један народ, то дефинише државу.

Рећи ћу вам да сам, игром случаја, пре пет година имао прилике да будем у Пећкој патријаршији на конференцији „Балкан и Блиски исток“ где је уважени професор, ректор Телавивског универзитета, Мартин ван Кревелд имао излагање на тему како је успела једна Држава Израел да у том великом исламском свету, у том великом арапском свету направи државу која је у свему доминантна, у свему изнад других, како је то било могуће.

Уважени професор, један од највећих светских ауторитета што се интелектуалне својине тиче, рекао је да јесте америчко оружје и велики капитал који је дошао од дијаспоре направио, створио државу, али држава није изграђена тиме, изграђена је културом, изграђена је образовањем. Ви данас од десет најбољих универзитета у свету морате бар пет споменути из Израела. Немате ниједно позориште, ниједан балет, ниједну библиотеку, ниједну културну установу у свету, у Паризу, Лондону, Њујорку, а да таква иста не постоји данас у Држави Израел.

Тако се гради један народ, тако се гради једна држава, тако се гради држава када је у таквом окружењу у каквом је Израел, а ми нисмо у много другачијем. Зато је јако важно да схватимо какав је значај културе и колико можемо урадити. Та култура не може бити заснована на Борки Павићевић, не може бити заснована на „Женама у црном“, не може бити заснована на културној деконтаминацији, на осталима који све чине да униште и нас и све оно што имамо да кажемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

У погледу измена које се односе на статут, а нарочито на буџет јединица локалне самоуправе, истичем да је јако важно да реализацијом истих посебну пажњу завређује свакако саобраћајна инфраструктура, али пре свега и сва комунална инфраструктура коју јединица локалне самоуправе треба да обезбеди својим грађанима. Неоспорна је чињеница да се велики значај даје баш оним елементима, основним елементима за развој наше државе као што су изградња ауто-путева, изградња државних и општинских путева, модернизација железнице итд., што је пре доласка на власт СНС-а, на првом месту председника Александра Вучића, било у јако лошем стању.

Данас када неки говоре о смањењу прихода у буџету јединица локалне самоуправе, ми с друге стране имамо пример Општине Уб, са руководством које подржава програм Српске напредне странке, чији је буџет никада стабилнији, са свим измиреним обавезама, где се сваке недеље отвори минимум једно градилиште, и то је реконструкција школа, вртића, асфалтирање путева и улица, изградња спортско-рекреативних центара. Искористила бих прилику да изнесем да је данас отворено једно од најмодернијих и најсавременијих дечјих игралишта у Србији, на површини од 460 квадратних метара, и тренутно је највеће у Србији.

Само од почетка 2018. године у општини Уб имали смо многе инвестиције, међу којима су изградња трафостанице вредности 2.000.000

евра, изградња прве саобраћајнице у новом урбаном насељу вредности 105.000.000 динара, изградња нових путева у тридесет убских села, што је резултат одличне сарадње Општине Уб и „Путева Србије“ итд.

Сваку прилику ћемо користити да говоримо о нашим резултатима деловања, с једне стране, с уверљивим доказима и, с друге стране, да подсетимо грађане како се не треба понашати, као што је био пример у Смедеревској Паланци где општину са осамсто милиона динара прихода задужите са преко четири милијарде динара и блокирате све рачуне: и школа, и вртића, домова здравља, месних заједница и свега што постоји. Е, томе се стало на пут. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч?

Колега Јанчићу, изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, поднео сам амандман и предложио да се у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи дода нови став који гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење рада локалних самоуправа.“

Чланом 2. Предлога јасно се дефинише круг питања која се уређују статутима јединица локалне самоуправе, права и дужности и начин њиховог остваривања, што је веома важно, утврђује се спровођење поступка јавне расправе приликом припреме буџета у делу планирања инвестиција и доношења стратешких планова развоја. Дакле, утврђује се принцип отворености, транспарентности, принцип договора органа локалне самоуправе са грађанима о најзначајнијим питањима инвестиција и развоја средине у којој живе, све то што је од посебне важности на ужим подручјима какве су месне заједнице.

А да ли је договора претходног режима са грађанима до 2012. године, у Војводини до 2016. године, било? Наравно, да није. Илустроваћу то на примеру Општине Нови Кнежевац, где је владала самовоља и бахатост општинских руководилаца у трошењу буџетских средстава па су им тако најважније инвестиције била улагања у спа центар, соларијуме, бицикличке стазе, за које је немогуће данас обезбедити употребне дозволе, равнање атарских путева без грађевинских машина, подизање заштитних појасева атарских путева без садница, улагање у набавку алкохолних пића, репрезентације, путовања и много тога сличног. Само у једном дану попијено је деведесет литара врхунске ракије, а за

репрезентацију је годишње трошено више него за ученичке и студентске стипендије, Дом здравља и материјалне трошкове средњих школа заједно.

У периоду од шеснаест година њихове власти у развој заједнице издвајало се срамних... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, даме и господо, измене и допуне постојећег Закона о локалној самоуправи омогућују бољу примену институције непосредне демократије и веће укључивање грађана у доношење одлука које су важне за њихове заједнице.

Овим законским изменама предложено је обавезно консултовање грађана у погледу креирања буџета локалних самоуправа у области инвестиција. Биће унапређено и функционисање месних заједница и њихов однос са јединицама локалне самоуправе али промена ће бити и у начину приказивања надлежности јединица локалне самоуправе, рада локалне скупштине, општинског већа и општинске управе.

Циљ је усмерен и на то да се унапреди процес консултација са заинтересованом јавношћу у најранијим фазама припреме процеса, па се кроз измене и допуне Закона о државној управи предвиђа да, поред већ обавезног поступка јавне расправе, јавност буде обавештена и укључена у рад већ у најранијим фазама припреме нацрта закона.

И овога пута, као лекар и представник грађана четири општине Подриња, молим Министарство здравља и нашу владу, у име пацијената Лознице, Малог Зворника, Крупња и Љубовије и целог Подриња, да помогну Лозничкој болници у набавци скенера и рендген апарата који су нам неопходни за дијагностику патолошких стања, а потребе за овим прегледима су, нажалост, сваким даном све веће. Лозничка болница и радиолошка служба имају одличан и стручан кадар, али нам недостаје неопходна опрема. Молим све надлежне да нам помогну у набавци исте како би нам квалитет здравствених услуга био на далеко вишем нивоу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Годоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

Када говоримо о унапређењу јавног здравља, на шта се односи мој амандман, желим да истакнем да је у претходних годину дана настављено са политиком запошљавања младих медицинских радника и одобравања специјализација, а све у циљу формирања нове генерације лекара.

У 2017. години запослено је више од 3.000 здравствених радника. До 1. маја 2018. године Комисија Владе за запошљавање на неодређено дала је сагласност за запошљавање још 1.332 нових здравствених радника. Истовремено, у 2017. години одобрено је 1.617, а само у фебруарском року 2018. године још 602 специјализације из оних области медицине које су најзначајније и најпотребније за наш здравствени систем. То је укупно 2.219 нових специјализаната, будућих медицинских стручњака, специјалиста.

Осмог јуна 2018. године председник Републике господин Александар Вучић доделио је уговоре о запослењу за неколико од сто најбољих свршених студената медицине свих медицинских факултета у Србији. Сваких шест месеци педесет најбољих дипломираних студената ће добити посао, специјализацију, докторске студије.

Треба напоменути да је услед одсуства добре, одрживе и стратешки усмерене кадровске политике у здравству у периоду пре 2014. године наш здравствени систем доспео у незавидну ситуацију да специјалисте који одлазе у пензију нема ко да замени. У намери да се таква ситуација превазиђе, Министарство здравља је 2014. године отпочело са политиком запошљавања и увело низ измена у поступак одобравања специјализација.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 10 сати амандманом који је на члан 2. поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

(Седница је прекинута у 19.00 часова.)